

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 23. syyskuuta 2021
(OR. en)

11763/21

Toimielinten välinen asia:
2021/0295 (COD)

EF 268
ECOFIN 838
SURE 32
CODEC 1210

SAATE

Lähettiläs:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	23. syyskuuta 2021
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2021) 581 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta oikeasuhteisuuden, valvonnan laadun, raportoinnin, pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden, makrovakaussävelien, kestävyysriskien, ryhmävalvonnan ja rajatylittävän valvonnan osalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2021) 581 final.

Liite: COM(2021) 581 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 22.9.2021
COM(2021) 581 final

2021/0295 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta oikeasuhteisuuden, valvonnan laadun,
raportoinnin, pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden, makrovakaussäätöjen,
kestävyysriskien, ryhmävalvonnan ja rajatylittävän valvonnan osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2021) 620 final} - {SWD(2021) 260 final} - {SWD(2021) 261 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Vakuutustoiminnan¹ taloudellinen ja sosiaalinen merkitys edellyttää viranomaisilta toiminnan vakauden valvontaa. Vakuutusyhtiöt tarjoavat suojaa sellaisilta tulevilta tapahtumilta, jotka voivat johtaa tappioihin, ja kanavoivat kotitalouksien säästöjä rahoitusmarkkinoille ja reaalityömarkkinoille. Direktiivissä 2009/138/EY², jäljempänä 'Solvenssi II -direktiivi', vahvistetaan vakuutusalan vakavaraisuussäännöt sekä pyritään mahdollistamaan vakuutuspalvelujen sisämarkkinat ja suojaamaan vakuutuksenottajia.

Euroopan komissiolla on lakisäätötoimenpiteitä suorittava Solvenssi II -direktiivin keskeisten osatekijöiden ja erityisesti sen riskiperusteisten pääomavaatimusten ja pitkäaikaisten velkojen arvostusta koskevien sääntöjen uudelleentarkastelu sekä tehdä päätelmiä kehiksestä viiden ensimmäisen vuoden aikana saatujen kokemusten perusteella. Nämä kokemukset ovat myös osoittaneet, että Solvenssi II -direktiivin oikeasuhteisuutta voitaisiin parantaa, sekä korostaneet sitä, että EU:n tasolla ei ole erityisiä säännöksiä, joilla voitaisiin puuttua järjestelmäriskien muodostumiseen, varmistaa kriiseihin varautuminen tai tarvittaessa toteuttaa vakuutuksenantajien kriisinratkaisu.

Kehiksen on lisäksi oltava EU:n poliittisten painopisteiden mukainen. Vakuutusalan olisi erityisesti osallistuttava **covid-19-pandemian jälkeisen talouden elpymisen** rahoittamiseen, **pääomamarkkinaunionin**³ loppuunsaattamiseen ja **Euroopan vihreän kehityksen ohjelman**⁴ tavoitteiden saavuttamiseen. Tarkemmin sanottuna ala on keskeisessä asemassa yrityssektorin oman pääoman vahvistamisessa ja kestävään kehitykseen siirtymisen rahoittamisessa.

Myös muut EU:n toimielimet pitävät uudelleentarkastelua keskeisenä pääomamarkkinaunionin tavoitteita tukevana aloitteena. Pääomamarkkinaunionin kehittämisen jatkamista koskevassa Euroopan parlamentin mietinnössä⁵ komissiota pyydetään arvioimaan, estävätkö yrityksiin, erityisesti pieniin ja keskiuuriin yrityksiin (pk-yrityksiin), tehtäviä sijoituksia koskevat pääomavaatimukset pitkäaikaisia sijoituksia. Pääomamarkkinaunionia koskevasta toimintasuunnitelmasta annetuissa neuvoston päätelmissä⁶ komissiota kehoitetaan vahvistamaan vakuutuksenantajien asemaa pitkäaikaisina sijoittajina ja arvioimaan tapoja kannustaa tekemään pitkäaikaisia sijoituksia yrityksiin ja erityisesti pk-yrityksiin rahoitusvakautta tai sijoittajansuojaa vaarantamatta.

Komissio on tätä taustaa vasten määrittänyt uudelleentarkastelulle seuraavat tavoitteet:

- tarjotaan vakuutuksenantajille kannustimia osallistua talouden pitkäaikaiseen kestävään rahoittamiseen;
- parannetaan riskiherkkyyttä;

¹ Ellei toisin mainita, näissä perusteluissa vakuutuksella tarkoitetaan sekä vakuutusta että jälleenvakuutusta.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

³ COM(2020) 590 final.

⁴ COM(2019) 640 final.

⁵ 2020/2036(INI).

⁶ Neuvoston päätelmät pääomamarkkinaunionia koskevasta toimintasuunnitelmasta (12898/1/20 REV 1).

- lievennetään vakuutuksenantajien vakavaraisuusaseman liiallista lyhyen aikavälin volatilitetteitä;
 - parannetaan vakuutusvalvonnan laatua, johdonmukaisuutta ja koordinoitua koko EU:ssa sekä parannetaan vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojaa myös silloin, kun vakuutuksenantaja ei pysty täyttämään velvoitteitaan;
 - käsitellään paremmin mahdollista järjestelmäriskin muodostumista vakuutusosalalla.
- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tämä ehdotus perustuu direktiivissä 2009/138/EY säädettyyn vakuutusyhtiöiden vakavaraisuuskehykseen ja vahvistaa sitä, kuten jäljempänä olevassa 5 jaksossa tarkemmin selitetään. Solvenssi II -direktiivi muodostaa yhdessä delegoidun asetuksen (EU) 2015/35⁷ kanssa EU:n vakuutustoiminnan vakavaraisuuskehyksen kulmakiven. Yhdessä tämän ehdotuksen kanssa annetussa tiedonannossa⁸ selitetään yksityiskohtaisemmin ehdotuksen ja delegoituun asetukseen (EU) 2015/35 tehtävien muutosten välistä vuorovaikutusta.

• **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tämä ehdotus hyväksytään osana pakettia yhdessä vakuutusyriyten kriisinratkaisua koskevan lainsäädäntöehdotuksen kanssa. Paketin tavoitteena on parantaa vakuutusalan sisämarkkinoiden toimintaa ja luottamusta niihin. Pakettiin sisältyvät ehdotukset liittyvät toisiinsa, sillä ehdotuksella muutetaan vakuutusyhtiön kaatumista edeltävää valvontaa koskevia sääntöjä, kun taas kriisinratkaisua koskevissa uusissa standardointisäännöissä käsitellään tällaisen kaatumisen jälkeisiä menettelyjä ja valtuuksia.

Tällä ehdotuksella edistetään pääomamarkkinaunionin toteuttamista muuttamalla vakuutuksenantajien velkojen arvostusta koskevia sääntöjä. Kyseisillä muutoksilla erityisesti vähennetään tarpeettoman myötäsyklisen toiminnan todennäköisyyttä ja otetaan paremmin huomioon vakuutustoiminnalle luonteenomainen pitkäkestoisuus. Näihin muutoksiin liittyy delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 mukaisia lisätoimenpiteitä, joilla varmistetaan riskimarginaalin laskennan ja pitkäaikaisten oman pääoman ehtoisten omaisuuserien luokkaa koskevien hyväksyttävyyssperusteiden asianmukaisuus.

Tässä vaiheessa komissio edistää useita aloitteita, joilla pyritään lisäämään hiilineutraaliin talouteen siirtymisen yksityistä rahoitusta ja varmistamaan, että rahoitusjärjestelmällä hallitaan ilmasto- ja ympäristöriskejä. Komissio on hyväksynyt tätä varten ehdotuksen yritysten kestävyysraportointia koskevaksi direktiiviksi⁹, jolla selkeytetään muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevia vaatimuksia kestävyuden osalta ja laajennetaan soveltamisalaa muun muassa keskisuuriin vakuutusyrityksiin. Pällekkäisyyksien välttämiseksi tässä ehdotuksessa ei käsitellä kestävyteen liittyviä julkistamisvaatimuksia.

Ehdotuksella otetaan käyttöön ilmastomuutoskenaarioiden analyysin tekemistä koskeva vaatimus ja edistetään näin kestävään talouteen siirtymisen rahoitusstrategian¹⁰ toimeenpanoa, jolla pyritään vahvistamaan kestävien sijoitusten perustaa ja sisällyttämään kestävyysnäkökohdat täysimittaisesti rahoitusjärjestelmään sekä hallitsemaan näitä.

⁷ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

⁸ COM(2021) 580.

⁹ COM(2021) 189 final.

¹⁰ COM(2021) 390 final.

Komissio huolehtii myös siitä, että tämän ehdotuksen ja pankkialan sääntöjä koskevien tulevien muutosten väliset epä johdonmukaisuudet vältetään.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Solvenssi II -direktiivissä säädetään kattavasta sääntelykehyksestä, joka koskee vakuutustoiminnan aloittamista ja harjoittamista EU:ssa. Nykyisen direktiivin oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 1 kohta ja 62 artikla, ja näiden artiklojen mukaisia unionin toimia tarvitaan, jotta voidaan jatkaa nykyisten sääntöjen yhdenmukaistamista tai ottaa käyttöön uusia standardoituja sääntöjä.

• Toissijaisuusperiaate

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti unionin toimia voidaan toteuttaa ainoastaan, jos jäsenvaltiot eivät voi yksin saavuttaa asetettuja tavoitteita. EU:n tasolla toteutettava vakuutusalan sääntely on jo vakiintunutta, sillä ainoastaan unionin toimilla voidaan luoda yhteinen sääntelykehys vakuutuksenantajille, jotka hyötyvät sijoittautumisvapaudesta ja palvelujen tarjoamisen vapaudesta. Tämä ehdotus ja lainsäädäntö, jota sillä pyritään muuttamaan, ovat tässä suhteessa täysin toissijaisuusperiaatteen mukaisia.

• Suhteellisuusperiaate

Tällä ehdotuksella on tarkoitus muuttaa tiettyjä Solvenssi II -direktiivin säännöksiä ja erityisesti säännöksiä, jotka koskevat pääomavaatimuksia, vakuutusvelkojen arvostusta ja rajatylittävää valvontaa. Ehdotuksella tehdään myös tarvittavat selvennykset ja muutokset säännöksiin, joilla suhteellisuusperiaate pannaan täytäntöön. Nämä muutokset ovat välttämättömiä ja oikeasuhteisia vakuutuksenantajia koskevan sääntelykehiksen toiminnan parantamiseksi ja Solvenssi II -direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.

• Toimintatavan valinta

Tällä ehdotuksella on tarkoitus muuttaa nykyistä Solvenssi II -direktiiviä, minkä vuoksi välineeksi on valittu muutosdirektiivi.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Olemassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnit ja toimivuustarkastukset

Ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin liite sisältää Solvenssi II -kehiksen arvioinnin. Vaikutustenarvioinnin tärkeimmät päätelmät ovat, että kehys on yleisesti ottaen toimiva ja johdonmukainen, että sillä vastataan edelleen tarpeisiin ja ongelmiin ja että se tuo tavoiteltua lisäarvoa. Siinä korostetaan kuitenkin myös useita kysymyksiä, jotka liittyvät kehiksen periaatteiden ja vaatimusten täytäntöönpanoon sekä valvonnan lähentämisprosessiin. Kehyksessä ei myöskään oteta täysimittaisesti huomioon uutta rahoitus- ja talousympäristöä etenkin alhaisten korkojen osalta.

Lisäksi lyhyen aikavälin volatiliiteetti on edelleen liiallista, vaikka tällaisia vaikutuksia pyritään lieventämään olemassa olevilla välineillä. Pääomavaatimuksia on parannettava, jotta voidaan varmistaa riskiherkkyys ja pitkäaikaisten sijoitusten asianmukainen käsittely. Niissä ei myöskään oteta huomioon vakuutuksenantajien hallussa olevien omaisuuserien kestävyyttä. Joitakin raportointi- ja julkistamissäännösten ominaispiirteitä voitaisiin parantaa, ja

yleisemmin suhteellisuusperiaatteen soveltaminen on ollut riittämätöntä pienempien vakuutuksenantajien sääntelytaakan vähentämiseksi.

Arvioinnissa tuodaan esiin myös vakuutuksenottajien suojaa koskevia sääntelyn ja valvonnan puutteita. Valvontaprosesseja voidaan edelleen yhdenmukaistaa ja valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä parantaa rajatylittävän toiminnan osalta. Lisäksi valvontaviranomaisten välineet, joilla voidaan puuttua vakuutusalan järjestelmäriskien mahdolliseen syntymiseen ja toteuttaa asianmukaista makrovakauden valvontaa, ovat rajalliset.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio on toteuttanut tätä uudelleentarkastelua varten useita kuulemisia. Se järjesti 29. tammikuuta 2020 uudelleentarkastelua koskevan julkisen konferenssin, johon osallistui vakuutusalan, vakuutusyhdistysten, viranomaisten, kansalaisyhteiskunnan ja Euroopan parlamentin edustajia.

Lisäksi komissio järjesti 1. heinäkuuta 2020 ja 21. lokakuuta 2020 välisenä aikana julkisen kuulemisen, johon se sai 73 vastausta useilta eri sidosryhmiltä, jotka edustivat vakuutusala (56 %), kansalaisyhteiskuntaa (14 %) ja viranomaisia (11 %). Komissio on julkaissut 1. helmikuuta 2021 tiivistelmäraportin¹¹ kuulemisen aikana saadusta palautteesta. Lisäksi komissio on keskustellut arvioinnin eri näkökohdista useissa jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuvan ryhmän kokouksissa.

Näillä kuulemistoimilla täydennetään kolmea Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EIOPA) heinäkuun 2019 ja tammikuun 2020 välisenä aikana järjestämää kuulemistä.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

EIOPA antoi komission helmikuussa 2019 lähettämän virallisen neuvontapyynnön¹² perusteella 17. joulukuuta 2020 Solvenssi II -direktiivin uudelleentarkastelua koskevan lausunnon¹³ sekä tausta-analyysin ja vaikutustenarvioinnin. EIOPAn lausunnot on otettu huomioon komission vaikutustenarvioinnissa ja tämän ehdotuksen laatimisessa. Ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin liitteessä 10 luetellaan muita tämän ehdotuksen valmistelun yhteydessä huomioon otettuja lähteitä.

- **Vaikutustenarviointi**

Tähän ehdotukseen liittyy vaikutustenarviointi¹⁴. Vaikutustenarviointi toimitettiin 19. maaliskuuta 2021 sääntelyntarkastelulautakunnalle, joka antoi siitä myönteisen lausunnon¹⁵ 23. huhtikuuta 2021. Sääntelyntarkastelulautakunta oli tyytyväinen vaikutustenarvioinnin kokonaisvaltaisuuteen ja hyvään jäsentelyyn, mutta se suositteli ongelmien analysoinnin ja selostuksen kehittämistä edelleen myös suhteellisuusperiaatteen osalta. Vaikutustenarviointia on muutettu lausunnon mukaisesti.

Vaikutustenarvioinnissa yksilöidään joukko parhaiksi arvioituja toimintavaihtoehtoja, joilla puututaan viiteen keskeiseen ongelmaan, jotka ovat

- i) pitkäaikaisten osakesijoitusten pidäkkeet ja kestävyysriskien riittämätön huomioon ottaminen;

¹¹ Viite: Ares(2021)844869.

¹² Viite: Ares(2019)782244.

¹³ Viite: EIOPA-BoS-20-749.

¹⁴ SWD(2021) 260 final.

¹⁵ SEC(2021) 620.

- ii) alhaisen korkotason riittämätön huomioon ottaminen ja mahdollinen vakavaraisuusasemien liiallinen volatilititeetti;
- iii) monimutkaisuus pienten ja vähemmän riskialttiiden vakuutuksenantajien kannalta;
- iv) rajojen yli toimivien vakuutuksenantajien viimeaikaiset kaatumiset, jotka ovat korostaneet valvonnan puutteita ja sitä, että vakuutuksenottajien suoja ei näiden puutteiden vuoksi ole kaikkialla EU:ssa yhdenmukainen; sekä
- v) se, että järjestelmäriskien ehkäisemiseen tarkoitettut välineet saattavat osoittautua riittämättömiksi.

Näiden ongelmien ratkaisemisen tärkein kompromissi liittyy uudelleentarkastelun määrälliseen kokonaisvaikutukseen. Pääomavaatimusten merkittävä korottaminen haittaisi vakuutuksenantajien osallistumista vihreään ja kestäväan elpymiseen. Samalla pääomavaatimusten merkittävä alentaminen vaarantaisi vakuutuksenottajien suojan ja rahoitusvakauden.

Koska korkomuutokset toteutuisivat vaiheittain, parhaaksi arvioitujen toimintavaihtoehtojen johtaisivat merkittävään pääomaa tukevaan vaikutukseen, jonka arvioidaan olevan lyhyellä aikavälillä jopa 90 miljardia euroa. Parhaaksi arvioitujen toimintavaihtoehtojen arvioidaan johtavan siirtymäkauden loppuun mennessä nykytilanteeseen verrattuna melko vakaaseen tai hieman lisääntyneeseen sääntelyvaatimukset ylittävään pääomaan (markkinaolosuhteiden mukaan).

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotetulla direktiivillä parannetaan sääntelyn toimivuutta ja yksinkertaistetaan sääntelykehystä seuraavalla tavalla:

- lisätään Solvenssi II -direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätettävien pienten yritysten määrää;
- sovelletaan matalan riskiprofiilin yrityksiin automaattisesti oikeasuhteisempia sääntöjä ja annetaan myös muiden vakuutuksenantajien soveltaa niitä, jos valvontaviranomainen sen hyväksyy;
- yksinkertaistetaan epäolennaisten riskien määrittämistä;
- varmistetaan, että vaaditut julkistettavat tiedot eivät ylitä sitä, mikä on vastaanottajien kannalta välttämätöntä.

Solvenssi II -direktiivin säännökset ovat jo digitaalisten valmiuksien osalta teknologianeutraaleja. Lisäksi komission ja EIOPAn nykyiset valtuudet mahdollistaisivat lisämukautukset erityisesti valvontaa koskevan raportoinnin ja tietojen julkistamisen osalta.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti elinkeinovapaus (16 artikla) ja kuluttajansuoja (38 artikla).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio seuraa edistymistä erityisten tavoitteiden saavuttamisessa ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin 8 jaksossa olevan indikaattoreiden ohjeellisen luettelon perusteella.

Komissio toteuttaa viiden vuoden kuluttua Solvenssi II -direktiivin seuraavan arvioinnin, johon sisältyvät tämän ehdotuksen muutokset, parempaa sääntelyä koskevien komission suuntaviivojen mukaisesti.

Tämä ehdotus ei edellytä täytäntöönpanosuunnitelmaa.

- **Selittävät asiakirjat**

Selittäviä asiakirjoja ei pidetä tarpeellisina.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklalla muutetaan direktiiviä 2009/138/EY.

Suhteellisuusperiaate

Artiklan 2 kohdalla muutetaan 4 artiklaa siten, että direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle jätettävien yritysten kokoa koskevia kynnysarvoja korotetaan, mikä mahdollistaa useampien pienten yritysten jättämisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Artiklan 12 kohdalla selvennetään 29 artiklassa säädettyä suhteellisuusperiaatteen soveltamista delegoituihin säädöksiin ja täytäntöönpanosäädöksiin erityisesti ottamalla käyttöön uusi matalan riskiprofiilin yritysten käsite.

Artiklan 13 kohdalla lisätään uudet artikkelit 29 a–29 e. Direktiivin 29 a artiklassa vahvistetaan matalan riskiprofiilin yritysten määrittämiskriteerit, joita voidaan täydentää delegoiduilla säädöksillä. Direktiivin 29 b artiklassa vahvistetaan menettely, jonka mukaisesti yritys luokitellaan matalan riskiprofiilin yritykseksi.

Direktiivin 29 c artiklassa luetellaan matalan riskiprofiilin yritysten ”automaattisesti” käytettävissä olevat suhteuttamistoimenpiteet ja vahvistetaan riskiprofiilin muuttumista koskevat säännöt. Direktiivin 29 d artiklassa säädetään, miten sellaisille yrityksille, joita ei ole luokiteltu matalan riskiprofiilin yrityksiksi, voidaan antaa lupa käyttää suhteuttamistoimenpiteitä. Direktiivin 29 e artiklassa säädetään matalan riskiprofiilin yrityksiä koskevista raportointivelvoitteista.

Artiklan 63 kohdalla otetaan käyttöön uusi 213 a artikla, jossa vahvistetaan matalan riskiprofiilin ryhmien määrittämiskriteerit ja näiden vakuutusyritysryhmien suhteuttamistoimenpiteiden käyttöä koskevat säännöt.

Artiklan 21 kohdalla lisätään 41 artiklaan uusi 2 a kohta, jonka nojalla matalan riskiprofiilin yritykset voivat nimetä yhden henkilön hoitamaan useita keskeisiä tehtäviä. Kohdassa säädetään myös hallintotapasääntöihin liittyvistä suhteuttamistoimenpiteistä, ja 41 artiklan 3 kohdassa luetellut sisäiset toimintaperiaatteet on matalan riskiprofiilin yritysten osalta päivitettävä vain kolmen vuoden välein sen sijaan, että ne olisi päivitettävä vuosittain.

Direktiivin 45 artiklaa muutetaan siten, että matalan riskiprofiilin yritykset ja vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrietykset, jotka täyttävät tietyt kriteerit, voivat tehdä yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvion joka toinen vuosi sen sijaan, että niiden olisi tehtävä se vähintään kerran vuodessa.

Direktiivin 77 artiklaan tehtävillä muutoksilla mahdollistettaisiin niiden henkivakuutusvelvoitteiden, joihin liittyy sellaisia optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina, parhaan estimaatin varovainen deterministinen arvostus sen sijaan, että käytettäisiin stokastisia arvostusmenetelmiä.

Uudella 109 artiklalla yksinkertaistetaan standardikaavaa, kun riskimoduuli tai alamoduuli ei ole olennainen, edellyttäen, että erityiset kriteerit täyttyvät.

Valvonnan laatu

Direktiivin 25 artiklaan tehtävällä muutoksella varmistetaan, että jokainen toimiluvan epäävä päätös perusteluineen ilmoitetaan EIOPAlle ja kirjataan tietokantaan, johon valvontaviranomaiset voivat tutustua. Direktiivin 26 artiklaan tehtävällä muutoksella mahdollistetaan toimilupahakemuksen yhteinen arviointi jonkin sellaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä, jota kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on kuultava.

Direktiivin 30, 36 ja 42 artiklaan tehtävillä muutoksilla pyritään parantamaan sopivuutta ja luotettavuutta koskevien vaatimusten noudattamisen valvontaa hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten tai sellaisten henkilöiden osalta, jotka ovat muissa keskeisissä tehtävissä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä. Direktiivin 42 artiklan 4 kohdassa valvontaviranomaisille annetaan valtuudet pyytää hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenen tai keskeisissä tehtävissä olevan henkilön erottamista.

Raportointi

Direktiivin 35 artiklaan tehtävillä muutoksilla ja uudella 35 a artiklalla mukautetaan matalan riskiprofiilin yrityksiä koskevia raportointivaatimuksia, jotta näihin yrityksiin olisi helpompi soveltaa raportointia koskevia vapautuksia ja rajoituksia.

Yritysten ja ryhmien säännöllisesti toimitettavaa valvontaraporttia koskevassa 35 artiklan uudessa 5 a kohdassa ja uudessa 256 b artiklassa säädetään tämän raportin periaatteista ja laatimistiheydestä. Uudessa 35 b artiklassa säädetään raportoinnin määräajoista ja annetaan mahdollisuus muuttaa niitä, jos muuttaminen on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi perusteltua.

Artiklan 26 kohdalla muutetaan 51 artiklaa ja 83 kohdalla 256 artiklaa siten, että yritysten ja ryhmien vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen rakennetta muutetaan niin, että kertomuksen sisältö jaetaan vakuutuksenottajille osoitettuun osaan ja muille sidosryhmille osoitettuun osaan.

Artiklan 27 ja 84 kohdassa otetaan uudella 51 a ja 256 c artiklalla käyttöön tilintarkastusvaatimus, joka koskee vakavaraisuustasetta, ryhmän tasetta ja/tai yhdistettyä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta.

Artiklan 28 kohdalla lisätään 52 artiklaan valvontaviranomaisten velvollisuus toimittaa EIOPAlle tilastoja suhteuttamistoimenpiteiden ja yksinkertaistusten käytöstä markkinoillaan.

Artiklan 47 kohdalla muutetaan 112 artiklaa siten, että sisäistä mallia käyttävien yritysten edellytetään ilmoittavan valvontaviranomaisille säännöllisesti arvio standardikaavalla lasketusta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Pitkäaikaisia takuita koskevat toimenpiteet

Artiklan 37 kohdalla korvataan asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapolointia koskevia sääntöjä koskeva 77 a artikla. Muutoksissa edellytetään, että ekstrapoloinnissa otetaan mahdollisuuksien mukaan huomioon rahoitusmarkkinoilta saadut tiedot maturiteeteista, joiden osalta korkokäyrä ekstrapoloidaan. Tuloksena saatava uusi

ekstrapolointimenetelmä otetaan käyttöön lineaarisesti vaiheittain vuoteen 2032 ulottuvan ajanjakson aikana, jolloin vakuutuksenantajien on ilmoitettava uuden ekstrapolointimenetelmän vaikutukset ilman vaiheittaista käyttöönottoa.

Artiklan 38 kohdalla muutetaan volatiliteettikorjausta koskevaa 77 d artiklaa. Uudet volatiliteettikorjauksen käyttötapaukset edellyttävät valvontaviranomaisen lupaa. Lisäksi volatiliteettikorjauksessa otetaan huomioon suurempi 85 prosentin osuus riskikorjatusta marginaalista. Jotta voidaan vähentää riskiä, että volatiliteettikorjauksella korvataan luottomarginaalien kasvusta aiheutuvia sijoitustappioita suurempi määrä, otetaan käyttöön yritysکوhtainen luottomarginaalin herkkyysuhde. Lisäksi niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, volatiliteettikorjauksen maakohtainen osatekijä korvataan makrotason volatiliteettikorjauksella, jotta voidaan lieventää korkomarginaalikriisien maatasen vaikutuksia ja välttää tavanomaista jyrkempiä vaikutuksia.

Näitä muutoksia täydennetään 48 kohdalla, jossa 122 artiklaan sisällytetään suojatoimia, joiden perusteella sisäisessä mallissa otetaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutus volatiliteettikorjaukseen (dynaaminen volatiliteettikorjaus).

Artiklan 44 kohdalla muutetaan 106 artiklan 3 kohtaa siten, että osakeriskin symmetrisellä mukautuksella mahdollistetaan pääomavaatimusten korottaminen tai alentaminen enintään 17 prosenttiyksiköllä 10 prosenttiyksikön sijasta.

Artiklan 51 kohdalla muutetaan 138 artiklaa sen varmistamiseksi, että EIOPA kuulee kansallisten valvontaviranomaisten sijasta Euroopan järjestelmäriskikomiteaa (EJRK) ennen poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen toteamista.

Artiklan 90 kohdassa korvataan siirtymäsäännöksellä 304 artiklan 2 kohta, joka koskee duraatioon perustuvaa osakeriskialamoduulia, jonka käyttöä ei tulisi enää hyväksyä.

Artiklan 95 kohdalla muutetaan riskittömiä korkoja koskevaa siirtymätoimenpidettä koskevaa 308 c artiklaa ja 96 kohdalla vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevaa siirtymätoimenpidettä koskevaa 308 d artiklaa. Näiden siirtymätoimenpiteiden käytön uudet hyväksynät rajoittuvat suljettuun luetteloon olosuhteista. Lisäksi kyseisiä toimenpiteitä käyttävien yritysten on ilmoitettava käytön syyt sekä arvio yrityksen riippuvuudesta toimenpiteistä ja ne toimenpiteet, joilla riippuvuutta vähennetään.

Artiklan 39 kohdassa mukautetaan 77 e artikla, 40 kohdassa 86 artikla ja 46 kohdassa 111 artikla, jotka koskevat delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä koskevia valtuutuksia, edellä kuvattujen muutosten mukaisesti. Lisäksi 40 kohdassa otetaan käyttöön uusi valtuutus antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vastaavuuskorjauksen varojen hyväksyttävyyttä koskevia vaatimuksia.

Makrovakaushälineet

Artiklan 24 kohdalla sisällytetään makrotaloudelliset näkökohdat ja analyysi vakuutuksenantajien laatimaa yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota koskevaan 45 artiklaan. Vakuutuksenantajien on arvioitava makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisen kehityksen vaikutukset, mukaan lukien epäsuotuisat talousskenaariot, niiden riskiprofiiliin, liiketoimintapäätöksiin ja vakavaraisuustarpeisiin sekä vastavuoroisesti siihen, miten niiden toiminta voi vaikuttaa markkinatekijöihin. Valvontaviranomaisten on annettava tietoja yrityksille erityisesti analyysissään esiin tulevien makrovakausriskistä ja huolenaiheista.

Artiklan 49 kohdalla sisällytetään makrotaloudelliset näkökohdat sijoitusten varovaisuusperiaatetta koskevaan 132 artiklaan. Vakuutuksenantajien on otettava sijoitusstrategiassaan huomioon makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollinen kehitys ja arvioitava, missä määrin niiden sijoitukset saattavat lisätä järjestelmäriskiä.

Valvontaviranomaisten on annettava yrityksille tietoja makrovakautta koskevista erityisistä huolenaiheista.

Artiklan 54 kohdalla lisätään uudet artiklat 144 a–144 d. Direktiivin 144 a artiklassa otetaan käyttöön likviditeetin hallintaa ja suunnittelua koskevat vaatimukset, joilla varmistetaan kyky täyttää taloudelliset velvoitteet vakuutuksenottajia kohtaan. Vakuutuksenantajien on erityisesti kehitettävä likviditeettiriski-indikaattoreita likviditeettiriskin seuraamiseksi.

Valvontaviranomaiset voivat 144 b artiklan nojalla puuttua tilanteeseen, jossa vakuutuksenantaja ei korjaa asianmukaisesti likviditeetin haavoittuvuuksia. Lisäksi valvontaviranomaisilla on poikkeuksellisissa tilanteissa ja viimeisenä keinona mahdollisuus määrätä yksittäisille yrityksille tai koko markkinoille henkivakuutus sopimuksiin liittyviä lunastusoptioita koskevia tilapäisiä jäädytyksiä.

Direktiivin 144 c artiklassa säädetään valvontavaltuuksista, joilla pyritään säilyttämään tiettyjen yritysten vakavaraisuusasema poikkeuksellisissa tilanteissa, kuten epäsuotuisissa talous- tai markkinatilanteissa, jotka vaikuttavat suureen osaan vakuutusmarkkinoita tai koko vakuutusmarkkinoihin. Jollei riskiperusteisista perusteista ja erityisistä suojatoimista muuta johdu, voitonjako tietyn yrityksen osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville lainantajille voidaan keskeyttää tai sitä voidaan rajoittaa ennen vakavaraisuuspääomavaatimuksen tosiasiallista rikkomista.

Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan liittyvät muutokset

Artiklan 25 kohdassa otetaan käyttöön uusi ilmastomuutoskenaarioiden analysointia koskeva 45 a artikla. Vakuutuksenantajien on tunnistettava olennainen altistuminen ilmastomuutosriskeille ja tarvittaessa arvioitava pitkän aikavälin ilmastomuutoskenaarioiden vaikutusta liiketoimintaansa. Sellaiset vakuutuksenantajat, jotka on luokiteltu matalan riskiprofiilin yrityksiksi, vapautetaan skenaarioanalyysien laatimisesta.

Artiklan 91 kohdassa otetaan käyttöön uusi 304 a artikla, jossa EIOPAlle annetaan kaksi kestävyysriskejä koskevaa toimeksiantoa. EIOPAlle annetaan tehtäväksi tutkia vuoteen 2023 mennessä sellaisten vastuuden erityistä vakavaraisuuskohtelua, jotka liittyvät omaisuuseriin tai toimintoihin, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin ja/tai sosiaalisiin tavoitteisiin, ja tarkastella säännöllisesti luonnonkatastrofiriskiä koskevan standardikaavan soveltamisalaa ja tämän kaavan parametrien kalibrointia.

Ryhmävalvonta

Solvenssi II -direktiivin 212 artiklaa muutetaan, jotta olisi helpompi tunnistaa yritykset, jotka muodostavat ryhmän, erityisesti kun on kyse sellaisista ryhmistä, jotka eivät kuulu tiettyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista annetun direktiivin 2013/34/EU soveltamisalaan, ja horisontaalisista ryhmistä. Lisäksi vakuutushallintayhtiön määritelmää selkeytetään samalla tavalla kuin muutoksissa, jotka on tehty rahoitusalan holdingyhtiön määritelmään direktiivissä 2013/36/EU oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta.

Direktiivin 213 artiklaa muutetaan siten, että vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt sisällytetään suoraan EU:n vakavaraisuuskehityksen soveltamisalaan. Uudessa 3 a kohdassa edellytetään sellaisilta ryhmiltä, joiden emoyritys on holdingyhtiö, asianmukaista sisäistä hallintotapaa ja yritysrakennetta toimivan ryhmävalvonnan mahdollistamiseksi. Artiklaan lisätään 3 b ja 3 c kohta, jotta voidaan varmistaa asianmukaiset täytäntöönpanovaltuudet, mukaan lukien valtuudet vaatia ryhmältä viimeisenä keinona uudelleenjärjestelyä.

Artiklan 64 kohdalla muutetaan 214 artiklaa sen selventämiseksi, milloin yritys voidaan jättää ryhmävalvonnan ulkopuolelle taikka milloin ryhmävalvonnasta voidaan luopua tai sitä voidaan harjoittaa välissä olevan emoyrityksen tasolla.

Direktiivin 244, 245 ja 265 artiklaa muutetaan siten, että laajennetaan niiden indikaattoreiden luetteloa, joiden perusteella ryhmävalvojat voivat määrittää merkittäviä ryhmänsisäisiä liiketoimia ja riskikeskittymiä, ja selvennetään ryhmänsisäisten liiketoimien ilmoittamisen soveltamisalaa.

Artiklan 86 kohdalla lisätään 258 artiklaan vähimmäisvaltuudet, joita voidaan soveltaa vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin.

Artiklan 87 kohdalla muutetaan 262 artiklaa selkeyttämällä tavoitteita ja tarvittavia valtuuksia tapauksissa, joissa sovelletaan ” muita menetelmiä ” sellaisten ryhmien valvontaan, joiden perimmäisten emoyritysten kotipaikka on ETA:n ulkopuolella.

Direktiiviin lisätään uusi 229 a artikla, jotta voidaan antaa valvontaviranomaisten suostumuksella mahdollisuus käyttää yksinkertaistettua lähestymistapaa muiden kuin olennaisten sidosyritysten sisällyttämisessä ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan. Otetaan käyttöön olennaisuutta koskevat kynnysarvot.

Muutetaan 220, 222, 228, 230, 233 ja 234 artiklaa sekä 308 b artiklan 17 kohtaa ja lisätään uusi 233 a artikla, jotta voidaan selventää ryhmän vakavaraisuuslaskelmaa koskevia sääntöjä seuraavilta osin:

- yritystyyppit, jotka voidaan sisällyttää menetelmällä 2;
- tapa, jolla konsolidoitu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus olisi laskettava, jos käytetään menetelmien yhdistelmää;
- tapa, jolla muilla finanssialoilla toimivat yritykset, kuten luottolaitokset, sisällytetään ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan;
- tapa, jolla ryhmän omat varat arvioidaan, ja erityisesti ” rasiusten puuttumisen ” käsite, vakuutusteknistä vastuunvelkaa ja riskitöntä korkoa koskevien siirtymätoimenpiteiden kohtelu ja sellaisten omien varojen erien kohtelu, joita ei tosiasiaassa voida käyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen;
- tapa, jolla lasketaan ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäistaso silloin, kun käytetään menetelmää 1 tai menetelmien yhdistelmää.

Lisäksi otetaan käyttöön tarkistettu ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus, johon sovelletaan samanlaisia sääntöjä kuin yksittäisten yritysten vähimmäispääomavaatimuksiin.

Direktiivin 246 ja 257 artiklaa muutetaan, jotta voidaan selventää yksittäisiin yrityksiin soveltuvin osin sovellettavien hallintotapasääntöjen soveltamista ryhmätasolla. Näihin muutoksiin sisältyy emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen asema, ja niissä edellytetään, että ryhmät varmistavat ryhmän kirjallisten toimintaperiaatteiden johdonmukaisuuden sidosyritysten hyväksymien kirjallisten toimintaperiaatteiden kanssa. Niissä selvennetään myös, että vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden muista keskeisistä tehtävistä vastaavien henkilöiden olisi oltava sopivia ja luotettavia.

Lisäksi direktiiviin lisätään 246 a ja 246 b artikla sen täsmentämiseksi, miten uusia makrovakaussääntöjä sovelletaan vakuutusyritysryhmien tasolla.

Rajatyrittävän vakuutustoiminnan valvonta

Toimilupaa koskevia 18 artiklan säännöksiä muutetaan vaatimuksella, jonka mukaan hakijoiden on toimitettava tiedot aiemmista toimiluvan epäamisistä tai peruuttamisista muissa jäsenvaltioissa ja valvontaviranomaisten on otettava ne huomioon hakemusten arvioinnissa. Direktiivin 23 artiklaan tehtävillä muutoksilla varmistetaan toimilupamenettelyn osalta, että valvontaviranomaisille ilmoitetaan myös suunnitellusta rajatyrittävästä liiketoiminnasta.

Artiklan 15 kohdalla lisätään direktiivin 33 a artiklaan vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välistä tietojenvaihtoa vakuutuksenantajista ja niiden toiminnasta vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Direktiivin 149 ja 152 artiklaan tehtävillä muutoksilla selvennetään, että vakuutusyriyten on ilmoitettava rajatyrittävään vakuutustoimintaan liittyvistä olennaisista muutoksista ja kehittymässä olevista riskeistä. Valvontaviranomaisten on vaihdettava tällaisia tietoja.

Direktiivin 152 b artiklaa koskevalla 58 kohdalla vahvistetaan EIOPAn asemaa monimutkaisissa rajatyrittävissä tapauksissa, joissa asianomaiset valvontaviranomaiset eivät pääse yhteiseen näkemykseen yhteistyöfoorumissa.

Direktiivin 153 artiklaan tehtävällä muutoksella varmistetaan, että vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen saa tiedot käyttöönsä hyvissä ajoin.

Direktiivin 159 a artiklassa annetaan vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle valtuudet pyytää kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta tietoja yrityksen vakavaraisuusasemasta ja, jos sillä on vakavia epäilyjä, pyytää yrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen suorittamista. EIOPAn tehtävänä on ratkaista valvontaviranomaisten välisiä erimielisyyksiä.

Direktiivillä 2014/51/EU käyttöön otetut siirtymätoimenpiteet

Artiklan 94 kohdan b alakohdalla korvataan vanhentunut siirtymätoimenpide, joka koskee toisen jäsenvaltion oman valuutan määräisiä ja sillä rahoitettuja saamia jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta. Uuden siirtymäsäännöksen nojalla tämältyypisiä ennen vuotta 2020 syntyneitä saamia voidaan kohdella samalla tavalla kuin jäsenvaltion oman valuutan määräisiä ja sillä rahoitettuja saamia jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta. Toisin kuin aiemman siirtymätoimenpiteen voimassaololle, uuden siirtymäsäännöksen voimassaololle ei ole asetettu määräaika.

Pieniä päivityksiä ja korjauksia

Useilla kohdilla tehdään direktiiviin 2009/138/EY pieniä päivityksiä ja korjauksia erityisesti määritelmien sekä säädöksen sisäisten ja ulkopuolisten viittausten yhdenmukaistamiseksi muissa kohdissa säädettyjen muutosten kanssa sekä vanhentuneiden Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevien viittausten poistamiseksi.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta oikeasuhteisuuden, valvonnan laadun, raportoinnin, pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden, makrovakausriskien, kestävyysriskien, ryhmävalvonnan ja rajatylittävän valvonnan osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan sekä 62 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁶,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/138/EY¹⁷ on luotu vakuutus- ja jälleenvakuutuslalle riskiperusteisemmat ja yhdenmukaisemmat vakavaraisuussäännöt. Joihinkin kyseisen direktiivin säännöksiin sovelletaan uudelleentarkastelulausekkeita. Kyseisen direktiivin soveltaminen on edistänyt merkittävästi unionin rahoitusjärjestelmän vahvistamista ja parantanut vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kykyä selviytyä erilaisista riskeistä. Vaikka direktiivi on hyvin kattava, sillä ei korjata kaikkia havaittuja heikkouksia, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin vaikuttavat.
- (2) Covid-19-pandemia on aiheuttanut valtavaa sosioekonomista vahinkoa, minkä vuoksi EU:n talous tarvitsee kestävää, osallistavaa ja oikeudenmukaista elpymistä. Tämän vuoksi unionin poliittisia painopisteitä koskeva työ ja erityisesti sen varmistaminen, että talous toimii ihmisten hyväksi ja että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet saavutetaan, on entistä kiireellisempää. Vakuutus- ja jälleenvakuutusala voi tarjota yksityisiä rahoituslähteitä eurooppalaisille yrityksille ja parantaa talouden selviytymiskykyä tarjoamalla suojaa monenlaisilta riskeiltä. Alalla on tämän kaksoisroolin ansiosta hyvät mahdollisuudet edistää unionin painopisteiden saavuttamista.

¹⁶ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenci II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

- (3) Kuten 24 päivänä syyskuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille”¹⁸ korostetaan, yhteisösjointajien ja erityisesti vakuutuksenantajien kannustaminen tekemään enemmän pitkäaikaisia sijoituksia on tärkeää, jotta voidaan tukea oman pääoman vahvistamista yrityssektorilla. Jotta vakuutuksenantajien olisi helpompaa osallistua unionin talouden elpymisen rahoittamiseen, vakavaraisuuskehystä olisi mukautettava siten, että siinä otetaan paremmin huomioon vakuutustoiminnalle luonteenomainen pitkäkestoisuus. Erityisesti silloin, kun lasketaan vakavaraisuuspääomavaatimusta standardikaavan mukaisesti, olisi helpotettava mahdollisuutta käyttää suotuisampaa vakioparametria pitkään hallussa pidettäviin pääomasijoituksiin edellyttäen, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset noudattavat luotettavia ja vankkoja perusteita, joilla turvataan vakuutuksenantajien suoja ja rahoitusvakaus. Tällaisilla perusteilla olisi pyrittävä varmistamaan, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset pystyvät välttämään pitkään hallussa pidettäviksi tarkoitettujen osakkeiden pakkomyynnin myös stressiaikojen markkinaolosuhteissa.
- (4) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa¹⁹ komissio sitoutui ottamaan ilmasto- ja ympäristöriskien hallinnan paremmin huomioon unionin vakavaraisuuskehyksessä. Euroopan vihreän kehityksen ohjelma on unionin uusi kasvustrategia, jonka tavoitteena on muuttaa unioni nykyaikaiseksi, resurssitehokkaaksi ja kilpailukykyiseksi taloudeksi, jossa kasvihuonekaasujen nettopäästöjä ei vuonna 2050 enää ole. Sillä edistetään tavoitetta rakentaa ihmisten hyväksi toimiva talous, vahvistetaan unionin sosiaalista markkinataloutta ja autetaan varmistamaan, että talous on valmis tulevaisuuteen ja että se luo vakautta, työpaikkoja, kasvua ja investointeja. Komissio ehdotti 4 päivänä maaliskuuta 2020 antamassaan ehdotuksessa eurooppalaiseksi ilmastolaiksi, että tavoite ilmastoneutraaliuden ja ilmastokestävyyden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä tehtäisiin unionissa sitovaksi. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät kyseisen ehdotuksen, ja se tuli voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2021.²⁰ Komission pyrkimys varmistaa EU:n maailmanlaajuinen johtoasema vuoteen 2050 mennessä on toistettu vuoden 2021 strategisessa ennakointiraportissa²¹, jossa määritetään strategiseksi toiminta-alaksi selviytymiskykyisten ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien talous- ja rahoitusjärjestelmien rakentaminen.
- (5) EU:n kestävän rahoituksen kehys on keskeisessä asemassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa, ja ympäristölainsäädäntöä on täydennettävä kestävän rahoituksen kehyksellä, jotta rahoitusta kanavoidaan näihin ilmasto- ja ympäristöriskeille altistumista vähentäviin investointeihin. Komissio sitoutui 6 päivänä heinäkuuta 2021 kestävään talouteen siirtymisen rahoitusstrategiasta antamassaan tiedonannossa²² ehdottamaan direktiiviin 2009/138/EY muutoksia, joilla kestävyysriskit sisällytetään johdonmukaisesti vakuutuksenantajien riskienhallintaan siten, että vakuutuksenantajat veloitetaan tekemään analyysseja ilmastomuutoskenaarioista.

¹⁸ COM(2020) 590 final.

¹⁹ COM(2019) 640 final.

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puiteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

²¹ COM(2021) 750 final.

²² COM(2021) 390 final.

- (6) Direktiivissä 2009/138/EY jätetään tietyt yritykset kokonsa vuoksi direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Direktiivin 2009/138/EY ensimmäisten soveltamisvuosien perusteella ja sen varmistamiseksi, että direktiiviä ei perusteettomasti sovelleta pienempiin yrityksiin, on aiheellista tarkistaa näitä poikkeuksia korottamalla asiaankuuluvia kynnysarvoja, jotta direktiiviä ei sovelleta suurempaan määrään tietyt edellytykset täyttäviä pieniä vakuutusyrityksiä. Niillä yrityksillä, joihin tällaisia korotettuja kynnysarvoja sovelletaan, olisi kuitenkin oltava mahdollisuus säilyttää direktiivin 2009/138/EY mukainen toimilupa tai hakea tällaista toimilupaa, jotta ne voivat hyötyä kyseisessä direktiivissä säädetystä yhdestä toimiluvasta.
- (7) Direktiiviä 2009/138/EY ei sovelleta avustamistoimintaan, jos kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Ensimmäisessä edellytyksessä todetaan, että apu annetaan sellaisen maantieajoneuvoa kohdanneen vahingon tai konevian johdosta, joka sattuu siinä jäsenvaltiossa, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee. Tämä säännös voisi merkitä sitä, että maantieajoneuvojen avustamispalvelujen tarjoajilta edellytettäisiin vakuutuksenantajan toimilupaa, jos vahinko tai konevika tapahtuu rajan toisella puolella, mikä saattaisi tarpeettomasti häiritä avustamistoimintaa. Tätä edellytystä on tästä syystä aiheellista tarkistaa. Näin ollen direktiivin 2009/138/EY 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen edellytys olisi ulotettava koskemaan myös sellaisia naapurimaassa satunnaisesti tapahtuvia vahinkoja tai konevikoja, joissa maantieajoneuvo kuuluu tietyn yrityksen avun piiriin.
- (8) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat jättää toimilupahakemuksen missä tahansa jäsenvaltiossa. Aikaisempia hakemuksia koskevat tiedot ja tällaisten hakemusten arvioinnin tulokset voisivat tarjota olennaisia tietoja hakemusten arviointia varten. Sen vuoksi toimilupaa hakevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen olisi toimitettava valvontaviranomaiselle tiedot aiemmista toimiluvan epäamisistä tai peruuttamisista muissa jäsenvaltioissa.
- (9) Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen olisi ennen toimiluvan myöntämistä kuultava asianomaisen jäsenvaltion valvontaviranomaisia. Rajatylittävän vakuutustoiminnan lisääntymisen vuoksi on tarpeen parantaa unionin oikeuden yhdenmukaista soveltamista tapauksissa, joissa on kyse rajatylittävästä vakuutustoiminnasta, ja valvontaviranomaisten välistä tietojenvaihtoa erityisesti ennen toimiluvan myöntämistä. Sen vuoksi silloin, kun on tarpeen kuulla useita valvontaviranomaisia, minkä tahansa näistä valvontaviranomaisista olisi voitava pyytää toimilupahakemuksen yhteistä arviointia sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselta, jossa toimilupamenettely on käynnissä.
- (10) Direktiiviä 2009/138/EY olisi sovellettava suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Jotta helpotettaisiin direktiivin oikeasuhteista soveltamista sellaisiin yrityksiin, joiden riskiprofiili on keskimääräistä matalampi, ja jotta varmistettaisiin, että niihin ei sovelleta kohtuuttoman raskaita vaatimuksia, on tarpeen säätää riskiperusteisista kriteereistä, joiden avulla tällaiset yritykset voidaan tunnistaa.
- (11) Riskiperusteiset kriteerit täyttävät yritykset olisi voitava luokitella matalan riskiprofiilin yrityksiksi yksinkertaisella ilmoitusmenettelyllä. Jos valvontaviranomainen ei kuukauden kuluessa tällaisesta ilmoituksesta vastusta luokittelua asiaankuuluvien kriteereiden arviointiin liittyvistä asianmukaisesti perustelluista syistä, kyseistä yritystä olisi pidettävä matalan riskiprofiilin yrityksenä. Kun yritys on luokiteltu matalan riskiprofiilin yritykseksi, siihen olisi periaatteessa automaattisesti sovellettava määritettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, jotka koskevat

raportointia, hallintotapaa, kirjallisten toimintaperiaatteiden tarkistamista, yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota sekä julkistamisvaatimuksia.

- (12) On asianmukaista, että suhteuttamistoimenpiteet ovat myös sellaisten yritysten käytettävissä, joita ei ole luokiteltu matalan riskiprofiilin yrityksiksi mutta joille jotkin direktiivin 2009/138/EY vaatimukset ovat liian kalliita ja monimutkaisia, kun otetaan huomioon tällaisten yritysten liiketoimintaan liittyvät riskit. Näiden yritysten olisi sallittava käyttää suhteuttamistoimenpiteitä tapauskohtaisen analyysin perusteella ja valvontaviranomaistensa ennakkohyväksynnän saatuaan.
- (13) Suhteellisuusperiaatteen asianmukainen täytäntöönpano on ratkaisevan tärkeää, jotta vältetään vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin kohdistuva liiallinen rasite. Valvontaviranomaisille on tarpeen tiedottaa suhteuttamistoimenpiteiden käytöstä säännöllisesti. Tästä syystä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi raportoitava vuosittain valvontaviranomaisilleen tiedot käyttämistään suhteuttamistoimenpiteistä
- (14) Niillä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösy yrityksillä, jotka kattavat ainoastaan siihen teollisuus- tai likeyrityksryhmään liittyviä riskejä, johon ne kuuluvat, on erityinen riskiprofiili, joka olisi otettava huomioon määriteltäessä tiettyjä vaatimuksia, jotka koskevat erityisesti yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota, tietojen julkistamista sekä niihin liittyviä valtuuksia, jotta komissio voi täsmentää näitä valtuuksia koskevia sääntöjä. Lisäksi vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösy yrityksiin olisi voitava soveltaa suhteuttamistoimenpiteitä, jos ne luokitellaan matalan riskiprofiilin yrityksiksi.
- (15) On tärkeää, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on terve taloudellinen asema. Tätä varten direktiivissä 2009/138/EY säädetään talouden valvonnasta, joka koskee yrityksen vakavaraisuutta, vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamista, sen varoja ja sen hyväksyttävää omaa varallisuutta. Yrityksen hallintojärjestelmä on kuitenkin myös tärkeä tekijä sen varmistamisessa, että yrityksen taloudellinen terveys säilyy. Tätä varten valvontaviranomaiset olisi velvoitettava tarkastelemaan ja arvioimaan hallintojärjestelmää säännöllisesti osana vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten talouden valvontaa.
- (16) Toimiluvan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle myöntäneen kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen ja niiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten, joissa kyseinen yritys harjoittaa toimintaa perustamalla sivuliikkeitä tai tarjoamalla palveluja, välistä yhteistyötä olisi vahvistettava, jotta voidaan paremmin ehkäistä mahdolliset ongelmat ja parantaa vakuutuksenottajien suojaa kaikkialla unionissa. Tähän yhteistyöhön olisi sisällyttävä kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta tulevien tietojen lisääminen, erityisesti rajatylittävään toimintaan liittyvän valvojan tarkastusprosessin tulosten osalta.
- (17) Valvontaviranomaisilla olisi oltava oikeus saada kultakin valvottavalta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykseltä ja niiden ryhmiltä vähintään joka kolmas vuosi säännöllinen raportti, joka sisältää tietoja liiketoiminnasta ja siitä suoriutumisesta, hallintojärjestelmästä, riskiprofiilista, pääomanhallinnasta sekä muita vakavaraisuuden kannalta merkityksellisiä tietoja. Tämän vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksryhmiä koskevan raportointivaatimuksen yksinkertaistamiseksi olisi tietyin edellytyksin voitava toimittaa ryhmää ja sen tytäryrityksiä koskevat säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin tiedot kootusti koko ryhmän osalta.
- (18) Olisi varmistettava, että matalan riskiprofiilin yritykset asetetaan etusijalle, kun valvontaviranomaiset myöntävät raportointia koskevia vapautuksia ja rajoituksia.

Ilmoitusmenettelyllä, jota sovelletaan yritysten luokitteluun matalan riskiprofiilin yrityksiksi, olisi tämäntyyppisten yritysten osalta varmistettava, että raportointiin sovellettavien vapautusten ja rajoitusten käytöstä on riittävä varmuus.

- (19) Raportoinnin ja tietojen julkistamisen määräajat olisi vahvistettava selkeästi direktiivissä 2009/138/EY. Olisi kuitenkin otettava huomioon, että poikkeukselliset olosuhteet, kuten terveydelliset hätätilanteet, luonnonkatastrofit ja muut äärimmäiset tapahtumat, voivat estää vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä toimittamasta tällaisia raportteja ja julkistamasta tietoja asetetuissa määräajoissa. Komissiolle olisi annettava tätä varten valtuudet pidentää määräaikoja tällaisissa olosuhteissa.
- (20) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään, että valvontaviranomaisten on arvioitava, ovatko uudet henkilöt, jotka on nimitetty johtamaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä tai hoitamaan keskeistä tehtävää, sopivia ja luotettavia. Niiden henkilöiden, jotka johtavat yritystä tai hoitavat keskeistä tehtävää, olisi kuitenkin oltava sopivia ja luotettavia koko ajan. Valvontaviranomaisilla olisi sen vuoksi oltava valtuudet reagoida ja tarvittaessa siirtää kyseinen henkilö pois asianomaisesta tehtävästä, jos sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset eivät täyty.
- (21) Koska vakuutustoiminta voi aiheuttaa tai lisätä rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi sisällytettävä sijoitus- ja riskienhallintatoimintaansa makrovakauteen liittyvät näkökohdat ja analyysi. Tähän voisi sisältyä se, että otetaan huomioon muiden markkinaosapuolten mahdollinen toiminta, makrotaloudelliset riskit, kuten luottosyklin laskuvaiheet tai markkinoiden likviditeetin väheneminen, taikka liiallinen tiettyihin omaisuuserätyyppeihin, vastapuoliin tai sektoreihin kohdistuva markkinatason keskittyminen.
- (22) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi otettava huomioon kaikki valvontaviranomaisten antamat asiaankuuluvat makrovakautta koskevat tiedot yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossaan. Valvontaviranomaisten olisi analysoitava lainkäyttöalueellaan toimivien yritysten riski- ja vakavaraisuusarviota koskevat valvontaraportit, koottava ne yhteen ja toimitettava yrityksille erityisesti makrovakausriskien osalta tietoja seikoista, jotka olisi otettava huomioon niiden tulevaisuuden yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioissa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kun ne antavat viranomaiselle makrovakauserävalvontaa koskevan toimeksiannon, valvontaviranomaisten tekemien makrovakautta koskevien arviointien tulokset ja havainnot jaetaan kyseisen makrovakauserävalvonnasta vastaavan viranomaisen kanssa.
- (23) Kansallisten valvontaviranomaisten olisi kansainvälisen vakuutusvalvojien järjestön hyväksymien vakuutustoiminnan peruseräperiaatteiden (Insurance Core Principles) mukaisesti voitava tunnistaa sellainen markkinoiden ja finanssialan kehitys, joka voi vaikuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoihin, sekä seurata ja analysoida sitä, minkä lisäksi niiden olisi käytettävä näitä tietoja yksittäisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvonnassa. Näissä tehtävissä olisi tarvittaessa käytettävä muilta valvontaviranomaisilta saatuja tietoja ja näkemyksiä.
- (24) Ne viranomaiset, joilla on makrovakauserävalvontaa koskeva toimeksianto, vastaavat kansallisten vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden makrovakauseräpolitiikasta. Makrovakauseräpolitiikkaa voi harjoittaa valvontaviranomainen tai muu viranomainen tai elin, jolle tämä tehtävä on osoitettu.
- (25) Valvontaviranomaisten ja sellaisten asiaankuuluvien elinten ja viranomaisten, joilla on makrovakauserävalvontaa koskeva toimeksianto, välinen hyvä koordinaatio on tärkeää,

jotta voidaan tunnistaa, seurata ja analysoida rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvia mahdollisia riskejä, jotka voivat vaikuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, sekä toteuttaa toimenpiteitä, joilla näihin riskeihin voidaan puuttua tehokkaasti ja asianmukaisesti. Viranomaisten välisellä yhteistyöllä olisi myös pyrittävä välttämään kaikenlaisia päällekkäisiä tai epä johdonmukaisia toimia.

- (26) Direktiivissä 2009/138/EY edellytetään, että yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvion on oltava erottamaton osa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten liiketoimintastrategiaa. Joitakin riskejä, kuten ilmastonmuutosriskejä, on vaikea kvantifioida tai ne toteutuvat ajanjaksolla, joka on pidempi kuin vakavaraisuuspääomavaatimuksen kalibroinnissa käytettävä ajanjakso. Nämä riskit voidaan ottaa paremmin huomioon yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset altistuvat olennaisesti ilmastoriskeille, ne olisi velvoitettava tekemään asianmukaisin väliajoin ja osana yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota analyyseja pitkän aikavälin ilmastonmuutosriskiskenaarioiden vaikutuksista liiketoimintaansa. Tällaisten analyysien olisi oltava oikeassa suhteessa yritysten liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Vaikka ilmastoriskeille altistumisen olennaisuuden arviointia olisi vaadittava kaikilta vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiltä, matalan riskiprofiilin yrityksiltä ei tulisi vaatia pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaarioiden analysointia.
- (27) Direktiivissä 2009/138/EY edellytetään olennaisten tietojen julkistamista vähintään kerran vuodessa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa. Kertomuksella on kaksi pääkohderyhmää, jotka ovat toisaalta vakuutuksenottajat ja edunsaajat sekä toisaalta analyytikot ja muut markkinaosapuolet. Kertomuksen sisältö olisi jaettava kahteen osaan, jotta voidaan vastata näiden kahden eri ryhmän tarpeisiin ja odotuksiin. Pääasiassa vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitetun ensimmäisen osan olisi sisällettävä keskeiset tiedot liiketoiminnasta, liiketoiminnasta suoriutumisesta, pääomanhallinnasta ja riskiprofiilista. Analyytikoille ja muille markkinaosapuolille osoitetun toisen osan olisi sisällettävä yksityiskohtaiset tiedot hallintojärjestelmästä, tiedot vakuutusteknisestä vastuuvastausta ja muista veloista, vakavaraisuusasema sekä muut erikoistuneille analyytikoille merkitykselliset tiedot.
- (28) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat mukauttaa asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää parhaan estimaatin laskennassa omaisuuseriensä luottomarginaalin muutosten mukaisesti valvontaviranomaisen hyväksynnän saatuaan (vastaavuuskorjaus) tai vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallussa tietyn valuutan määräisinä tai tietyssä maassa olevien omaisuuserien keskimääräisen luottomarginaalin muutoksen mukaisesti (volatiliteettikorjaus). Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutuksenottajille osoitetun osan olisi sisällettävä ainoastaan tiedot, joiden arvioidaan olevan merkityksellisiä keskimääräisen vakuutuksenottajan päätöksenteon kannalta. Vaikka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi julkistettava, mikä vaikutus niiden taloudelliseen asemaan on sillä, että ne eivät sovelta riskittömiin korkoihin ja vakuutustekniseen vastuuvastausta vastaavuuskorjausta, volatiliteettikorjausta ja siirtymätoimenpiteitä, tällaisten tietojen julkistamisen ei tulisi olettaa olevan merkityksellistä keskimääräisen vakuutuksenottajan päätöksenteon kannalta. Tällaisten toimenpiteiden vaikutus olisi sen vuoksi julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen siinä osassa, joka on osoitettu markkinaosapuolille, eikä vakuutuksenottajille osoitetussa osassa.
- (29) Julkistamisvaatimukset eivät saisi olla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille kohtuuttoman raskaita. Tämän vuoksi direktiiviin 2009/138/EY olisi sisällytettävä

joitakin yksinkertaistamistoimenpiteitä ja suhteuttamistoimenpiteitä erityisesti silloin, kun ne eivät vaaranna vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toimittamien tietojen luettavuutta.

- (30) Jotta voidaan taata julkistettavien tietojen mahdollisimman suuri tarkkuus, huomattava osa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta olisi tarkastettava. Tällaisen tilintarkastusvaatimuksen olisi katettava direktiivissä 2009/138/EY vahvistettujen arvostuskriteereiden mukaisesti arvioitu tase.
- (31) Tilintarkastusvaatimuksesta aiheutuva taakka ei vaikuta perustellulta sellaisten matalan riskiprofiilin yritysten osalta, joiden ei odoteta olevan merkityksellisiä unionin rahoitusvakauden kannalta ja joilla ei ole paljon vakuutuksenottajia. Yksi niistä kriteereistä, jotka matalan riskiprofiilin yritysten on täytettävä, on se, että ne ovat pieniä. Tämän taakan keventämiseksi olisi myönnettävä poikkeus tästä vaatimuksesta.
- (32) On syytä tiedostaa, että vaikka tilintarkastusvaatimus olisi hyödyllinen, se olisi lisärasite kaikille yrityksille. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmien vuosittaisen raportoinnin ja tietojen julkistamisen määräaikoja olisi pidennettävä, jotta kyseisillä yrityksillä olisi riittävästi aikaa laatia tarkastetut kertomukset.
- (33) Olisi varmistettava, että takuuoitoita sisältävien sopimusten vakuutusteknisen vastuuvelan laskentamenetelmät ovat oikeassa suhteessa vakuutuksenantajaan kohdistuvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Tältä osin olisi säädettävä eräistä yksinkertaistuksista.
- (34) Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä olisi tasapainotettava asianomaisista rahoitusvälineistä saatujen tietojen käyttö ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kyky suojata rahoitusvälineistä johdettuja korkoja. Voi nimittäin käydä niin, että pienemmillä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä ei ole valmiuksia suojautua korkoriskiltä muilla välineillä kuin joukkovelkakirjalainoilla, lainoilla tai vastaavilla omaisuuserillä, joilla on kiinteät kassavirrat. Asiaankuuluva riskitön korkokäyrä olisi sen vuoksi ekstrapoloitava sellaisten maturiteettien osalta, joissa joukkovelkakirjalainojen markkinat eivät ole enää syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Ekstrapolointimenetelmässä olisi kuitenkin käytettävä muista asiaankuuluvista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista saatuja tietoja, jos tällaiset tiedot ovat saatavilla syviltä, likvideiltä ja läpinäkyviltä markkinoilta niiden maturiteettien osalta, joissa joukkovelkakirjalainojen markkinat eivät ole enää syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Jotta voidaan huolehtia varmuudesta ja yhdenmukaisesta soveltamisesta ja mahdollistaa samalla nopea reagointi markkinaolosuhteiden muutoksiin, komission olisi annettava delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään, miten uutta ekstrapolointimenetelmää olisi sovellettava.
- (35) Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisellä on merkittävä vaikutus vakavaraisuusasemaan erityisesti sellaisten henkivakuutusyritysten osalta, joilla on pitkäaikaisia velkoja. Jotta vältetään olemassa olevan vakuutustoiminnan häiriöt ja mahdollistetaan sujuva siirtyminen uuteen ekstrapolointimenetelmään, on tarpeen säätää vaiheistustoimenpiteistä ja siirtymätoimenpiteistä. Siirtymätoimenpiteillä olisi pyrittävä välttämään markkinahäiriöitä ja tarjoamaan läpinäkyvä siirtymä lopulliseen ekstrapolointimenetelmään.
- (36) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään volatiliteettikorjauksesta, jolla pyritään vähentämään joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien vaikutuksia ja joka perustuu vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten asiaankuuluvien valuuttojen

viitesalkkuihin ja euron osalta kansallisten vakuutusmarkkinoiden viitesalkkuihin. Yhdenmukaisen volatiliteettikorjauksen käyttö kokonaisten valuuttojen tai maiden osalta voi johtaa etuihin, jotka ylittävät joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien vaikutuksen vähenemisen, erityisesti silloin, kun kyseisten yritysten asiaankuuluvien omaisuuserien herkkyys luottomarginaalien muutoksille on pienempi kuin asianomaisen parhaan estimaatin herkkyys korkojen muutoksille. Jotta voidaan välttää tällaisen liiallisen edun saaminen volatiliteettikorjauksesta, volatiliteettikorjaukselle olisi saatava valvontaviranomaisten hyväksyntä, ja sen laskennassa olisi otettava huomioon yrityskohtaiset ominaisuudet, jotka liittyvät omaisuuserien korkomarginaaliherkyyteen ja vakuutusteknisen vastuuvelan parhaan estimaatin korkoherkyyteen. Kun otetaan huomioon lisäsuojakeinot, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi annettava lisätä riskittömään peruskorkokäyrään enintään 85 prosentin osuus edustavista salkuista johdetusta riskikorjatusta marginaalista.

- (37) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään volatiliteettikorjauksen maakohtaisesta osatekijästä, jolla pyritään varmistamaan, että joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien vaikutusta vähennetään asianomaisessa maassa. Maakohtaisen osatekijän aktivointi perustuu kuitenkin absoluuttiseen kynnysarvoon ja maan riskikorjatun marginaalin osalta suhteelliseen kynnysarvoon, mikä voi johtaa jyrkkiin vaikutuksiin ja siten lisätä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten oman varallisuuden volatiliteettia. Sen varmistamiseksi, että joukkovelkakirjalainojen liioiteltuja korkomarginaaleja pienennetään tuloksellisesti jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, maakohtainen osatekijä olisi korvattava makrotason osatekijällä, joka lasketaan euron riskikorjatun marginaalin ja maata koskevan riskikorjatun korkomarginaalin välisten erojen perusteella. Jyrkkien vaikutusten välttämiseksi laskennassa olisi vältettävä syöttöparametreihin liittyviä epä johdonmukaisuuksia.
- (38) Jotta voidaan ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoituskäytäntöjen kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan kriteerit, joiden mukaisesti omaisuuserät voidaan sisällyttää varattuun sijoitussalkkuun, jos omaisuuserien luonne voi johtaa erilaisiin käytäntöihin vastaavuuskorjauksen soveltamis- ja laskentakriteereiden osalta.
- (39) Jotta voidaan varmistaa, että kaikkia volatiliteettikorjausta laskevia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä kohdellaan samalla tavalla, tai jotta voidaan ottaa markkinoiden kehitys huomioon, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään volatiliteettikorjauksen yrityskohtaisten osatekijöiden laskenta.
- (40) Tapauksissa, joissa laitokset laskevat oman varallisuutensa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013²³ mukaisesti, sellaisiin finanssiryhmittymiin kuuluville laitoksille, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/87/EY²⁴, voidaan antaa lupa olla vähentämättä merkittäviä sijoituksiaan

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtiöksiin edellyttäen, että tietyt edellytykset täyttyvät. On tarpeen varmistaa, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtiöksiin ja luottolaitoksiin sovellettavat vakavaraisuussäännöt mahdollistavat asianmukaiset tasapuoliset toimintaedellytykset pankin johtamien finanssiryhmittymien ja vakuutusyhtiön johtamien finanssiryhmittymien välillä. Sen vuoksi myös vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtiöille olisi annettava lupa olla vähentämättä hyväksyttävästä omasta varallisuudestaan luotto- ja rahoituslaitoksiin olevia omistusyhteyksiä samoin edellytyksin. Sellaiseen ryhmään, johon kuuluu sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtiö että sidosyhtiönä oleva laitos, olisi sovellettava joko direktiivin 2009/138/EY mukaista ryhmävalvontaa tai direktiivin 2002/87/EY mukaista lisävalvontaa. Lisäksi laitoksen olisi oltava vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtiön strateginen pääomasijoitus, ja valvontaviranomaisten olisi oltava vakuuttuneita ryhmävalvonnan tai lisävalvonnan soveltamisalaan kuuluvia yhtiöitä koskevan yhtenäisen johtamisen, riskinhallinnan ja sisäisen valvonnan tasosta.

- (41) Nykyisillä symmetrisen mukautuksen tasoon sovellettavilla rajoituksilla rajoitetaan mahdollisuutta lieventää rahoitusjärjestelmän mahdollisia myötäsyclisiä vaikutuksia tällä mukautuksella ja välttää tilanne, jossa vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöt joutuvat kohtuuttomasti hankkimaan lisäpääomaa tai myymään sijoituksiaan rahoitusmarkkinoiden lyhytaikaisten epäsuotuisten muutosten, kuten covid-19-pandemian aiheuttamien muutosten, seurauksena. Sen vuoksi symmetristä mukautusta olisi muutettava siten, että se mahdollistaa suuremmat muutokset standardiosakepääomavaatimukseen ja että sillä lievennetään entisestään osakemarkkinoiden voimakkaan nousun tai laskun vaikutuksia.
- (42) Määrällisten vaatimusten oikeasuhteisuuden parantamiseksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöille olisi annettava mahdollisuus laskea epäolennaisien riskien pääomavaatimus standardikaavalla yksinkertaistettua lähestymistapaa käyttäen enintään kolmen vuoden ajan. Yritysten olisi tällaisen yksinkertaistetun lähestymistavan avulla voitava arvioida epäolennaisen riskin pääomavaatimus käyttämällä asianmukaista volyyminmittaa, joka vaihtelee ajan mittaan. Tämän lähestymistavan olisi perustuttava yhteisiin sääntöihin ja siihen olisi sovellettava epäolennaisien riskien tunnistamista koskevia yhteisiä kriteerejä.
- (43) Vastaavuuskorjausta käyttävien vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöiden on yksilöitävä, järjestettävä ja hoidettava varattu sijoitus- ja velvoitesalkku erillään muista liiketoiminnan osista, eikä niiden sen vuoksi pitäisi sallia kattavan muualla liiketoiminnassa syntyviä riskejä varattua sijoitussalkkua käyttäen. Salkun erillinen hallinnointi ei kuitenkaan johda kyseisen salkun riskien ja muun yrityksen riskien välisen korrelaation lisääntymiseen. Sen vuoksi vastaavuuskorjausta käyttävien vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöiden olisi voitava laskea vakavaraisuuspääomavaatimuksensa olettaen, että salkun ja muun yrityksen varat ja vastuut ovat täysin hajautettuja, paitsi jos sijoitussalkut, jotka kattavat vastaavan vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin, muodostavat korvamerkityn rahaston.
- (44) On tärkeää, että valvontaviranomaiset voivat osana valvojan tarkastusprosessia vertailla tietoja kaikista valvomistaan yrityksistä. Osittaisten ja kokonaisten sisäisten mallien avulla voidaan paremmin kattaa yrityksen yksilöllinen riski, ja direktiivissä 2009/138/EY säädetään, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöt voivat käyttää niitä pääomavaatimusten määrittämiseen ilman standardikaavasta johtuvia rajoituksia. Osittaiset ja kokonaisten sisäiset mallit kuitenkin vaikeuttavat yritysten välistä vertailua,

minkä vuoksi valvontaviranomaiset hyötyisivät standardikaavan mukaisen pääomavaatimusten laskennan tuloksista. Kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi siksi ilmoitettava tällaiset tiedot säännöllisesti valvontaviranomaisilleen.

- (45) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten mahdollisuudesta laskea vakavaraisuuspääomavaatimuksensa valvontaviranomaisten hyväksyntää edellyttävällä sisäisellä mallilla. Kyseisessä direktiivissä ei sisäisen mallin soveltamisen osalta estetä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritystä ottamasta sisäisessä mallissaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutusta volatiliteettikorjaukseen. Koska volatiliteettikorjauksen käyttö voi johtaa etuihin, jotka ylittävät joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien pienenemisen vaikutuksen parhaan estimaatin laskennassa, tällaiset liialliset edut voivat myös vääristää vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa, jos luottomarginaalin muutosten vaikutus volatiliteettikorjaukseen otetaan huomioon sisäisessä mallissa. Tällaisen vääristymän välttämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimukselle olisi asetettava vähimmäistaso, jos valvontaviranomaiset antavat vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen ottaa huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen volatiliteettikorjaukseen sisäisessä mallissaan tasolla, jonka alittuessa vakavaraisuuspääomavaatimuksesta odotetaan saatavan etuja, jotka ylittävät joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien pienenemisen vaikutuksen.
- (46) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi kannustettava parantamaan kriisitilanteiden selviytymiskykyään. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ottavat huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen volatiliteettikorjaukseen sisäisessä mallissaan siten, että ne ottavat samalla huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen makrotason volatiliteettikorjaukseen, kannustimet kehittää kriisitilanteiden selviytymiskykyä voivat heikentyä vakavasti. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi estettävä ottamasta huomioon makrotason volatiliteettikorjausta sisäisessä mallissaan.
- (47) Kansallisten valvontaviranomaisten olisi voitava kerätä asiaankuuluvia yritysten sijoitusstrategiaa koskevia makrovakaustietoja, analysoida niitä yhdessä muiden sellaisten merkityksellisten tietojen kanssa, joita saattaa olla saatavilla muista markkinalähteistä, ja sisällyttää makrovakauden näkökulma yritysten valvontaan. Tähän voisi sisältyä tiettyihin luottosykleihin, talouden laskusuhdanteisiin ja kollektiiviseen sijoituskäyttäytymiseen tai laumakäyttäytymiseen liittyvien riskien valvonta.
- (48) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään tervehdyttämisjakson pidennyksestä tapauksissa, joissa vakavaraisuuspääomavaatimusta ei noudateta, kun Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä 'EIOPA', on todennut poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon. Poikkeuksellisen epäsuotuisa tilanne voidaan todeta kansallisten valvontaviranomaisten pyynnöstä, ja näiden viranomaisten on tarvittaessa ennen pyynnön tekemistä kuultava Euroopan järjestelmäriskikomiteaa, jäljempänä 'EJRK'. Kansallisten valvontaviranomaisten hajautetusti toteuttama EJRK:n kuuleminen ei ole yhtä tehokas kuin EIOPAn keskitetysti toteuttama EJRK:n kuuleminen. Tehokkaan prosessin varmistamiseksi EIOPAn olisi kansallisten valvontaviranomaisten sijaan kuultava EJRK:t ennen poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon toteamista, jos tilanteen luonne mahdollistaa tällaisen ennakkuulemisen.

- (49) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava asianomaiselle valvontaviranomaiselle välittömästi, kun ne toteavat, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana. Kyseisessä direktiivissä ei kuitenkaan täsmennetä, milloin se, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana, voidaan havaita, joten yritykset voivat lykätä valvontaviranomaisille ilmoittamista sen vuosineljänneksen loppuun saakka, jolloin valvontaviranomaiselle virallisesti ilmoitettava vähimmäispääomavaatimus lasketaan. Sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaiset saavat tietoja ajoissa ja pystyvät toteuttamaan tarvittavat toimet, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi vaadittava ilmoittamaan valvontaviranomaisille välittömästi siitä, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara, myös silloin, kun tämä on havaittu arvioiden tai laskelmien perusteella kahden vähimmäispääomavaatimuksen virallisen laskentapäivän välisenä aikana kyseisellä vuosineljänneksellä.
- (50) Vakuutettujen henkilöiden etujen suojaaminen on vakavaraisuuskehyksen yleinen tavoite, johon toimivaltaisten valvontaviranomaisten olisi pyrittävä valvontaprosessin kaikissa vaiheissa, mukaan lukien tapaukset, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset eivät noudata tai eivät todennäköisesti noudata vaatimuksia, mikä voi johtaa toimiluvan peruuttamiseen. Tähän tavoitteeseen olisi pyrittävä ennen toimiluvan peruuttamista ja ottaen huomioon siitä vakuutetuille henkilöille myös toimiluvan peruuttamisen jälkeen mahdollisesti aiheutuvat oikeudelliset seuraukset.
- (51) Kansallisilla valvontaviranomaisilla olisi oltava välineet, joilla estetään rahoitusvakauteen liittyvien riskien toteutuminen vakuutusmarkkinoilla, rajoitetaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten myötäsyklistä toimintaa sekä lievennetään kielteisiä heijastusvaikutuksia rahoitusjärjestelmässä ja reaalityoudessa.
- (52) Viimeaikaiset talous- ja finanssikriisit ja erityisesti covid-19-pandemian aiheuttama kriisi ovat osoittaneet, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten moitteeton likviditeetin hallinta voi ehkäistä rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvia riskejä. Tästä syystä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi vaadittava tehostamaan likviditeetin hallintaa ja suunnittelua erityisesti epäsuotuisissa tilanteissa, jotka vaikuttavat suureen osaan vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoita tai vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoihin kokonaisuudessaan.
- (53) Jos sellaiset yritykset, jotka ovat erityisen haavoittuvassa asemassa, kuten yritykset, joilla on likvidejä velkoja tai epälikvidejä varoja taikka joiden likviditeetin haavoittuvuudet voivat vaikuttaa yleiseen rahoitusvakauteen, eivät korjaa tilannetta asianmukaisesti, kansallisten valvontaviranomaisten olisi voitava puuttua tilanteeseen vahvistaakseen niiden likviditeettiasemaa.
- (54) Valvontaviranomaisilla olisi oltava vakuutuksenottajien suojelemiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi tarvittavat valtuudet säilyttää tiettyjen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuusasema poikkeuksellisissa tilanteissa, kuten epäsuotuisissa taloudellisissa tilanteissa tai markkinatilanteissa, jotka vaikuttavat suureen osaan vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoita tai vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoihin kokonaisuudessaan. Näihin valtuuksiin olisi sisällyttävä mahdollisuus rajoittaa voitonjakoa tietyn vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville lainantantajille tai keskeyttää se, ennen kuin vakavaraisuuspääomavaatimusta tosiasiallisesti rikotaan.

Valtuuksia olisi sovellettava tapauskohtaisesti, niissä olisi noudatettava yhteisiä riskiperusteisia kriteerejä eivätkä ne saisi heikentää sisämarkkinoiden toimintaa.

- (55) Koska osinkojen ja muiden lisätujen jakamisen rajoittaminen tai keskeyttäminen vaikuttaisi, vaikkakin tilapäisesti, osakkeenomistajien ja muiden heikommassa etuoikeusasemassa olevien velkojien oikeuksiin, valvontaviranomaisten olisi tällaisia toimenpiteitä toteuttaessaan otettava asianmukaisesti huomioon suhteellisuus- ja tarpeellisuusperiaate. Valvontaviranomaisten olisi myös varmistettava, ettei millään hyväksytyillä toimenpiteillä ole kohtuuttomia epäedullisia vaikutuksia koko rahoitusjärjestelmään tai sen osiin muissa jäsenvaltioissa tai koko unionissa. Valvontaviranomaisten olisi rajoitettava pääoman jakamista vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksryhmän sisällä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa vakuutusmarkkinoiden ja koko rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämiseksi.
- (56) Rajatylittävää toimintaa harjoittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten viimeaikaiset kaatumiset ovat korostaneet sitä, että valvontaviranomaisten on saatava enemmän tietoa yritysten toiminnasta. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset olisi velvoitettava ilmoittamaan kotijäsenvaltionsa valvontaviranomaiselle kaikista sellaisista olennaisista muutoksista, jotka vaikuttavat niiden riskiprofiiliin niiden meneillään olevan rajatylittävän vakuutustoiminnan osalta, ja nämä tiedot olisi jaettava asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten kanssa.
- (57) EIOPAlla on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/2177²⁵, nojalla valtuudet perustaa ja koordinoida yhteistoimintafoorumeja, joilla tehostetaan asianomaisten valvontaviranomaisten välistä yhteistoimintaa, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaa, joka perustuu palvelujen tarjoamisen vapauteen tai sijoittautumisvapauteen. Koska näillä foorumeilla käsiteltävät valvontaa koskevat kysymykset ovat kuitenkin monimutkaisia, monissa tapauksissa kansalliset valvontaviranomaiset eivät pääse yhteiseen näkemykseen siitä, miten käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät rajatylittävää toimintaa harjoittavaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen. Jos yhteistoimintafoorumeihin osallistuvat valvontaviranomaiset eivät pääse sopimukseen rajatylittävää toimintaa harjoittavaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen liittyvistä kysymyksistä, EIOPAlla olisi oltava valtuudet ratkaista erimielisyys asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti.
- (58) Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ei tarvitse direktiivin 2009/138/EY nojalla antaa vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisille hyvissä ajoin tietoja liiketoimintansa harjoittamisesta. Tällaiset tiedot voidaan hankkia ainoastaan pyytämällä niitä kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta. Tällainen lähestymistapa ei kuitenkaan takaa tietojen saamista kohtuullisessa ajassa. Sen vuoksi vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisilla olisi kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten tavoin oltava valtuudet pyytää tietoja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiltä suoraan ja hyvissä ajoin.

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2177, annettu 18 päivänä joulukuuta 2019, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II), rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2014/65/EU sekä rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 muuttamisesta (EUVL L 334, 27.12.2019, s. 155).

- (59) Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä harjoittaa merkittävää rajatylittävää toimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaisella olisi oltava valtuudet pyytää kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta perustietoja kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuusasemasta. Jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisella on vakavia kyseistä vakavaraisuusasemaa koskevia epäilyjä, sillä olisi oltava valtuudet pyytää yrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen suorittamista yhdessä kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen kanssa sellaisissa tapauksissa, joissa vakavaraisuuspääomavaatimus on jäänyt täyttämättä merkittävästi osin. EIOPA olisi kutsuttava osallistumaan tarkastukseen. Tässä yhteydessä EIOPAn olisi ilmoitettava mahdollisimman pian, aikooko se osallistua. Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä mahdollisuudesta suorittaa yrityksen toimitiloissa tehtävä yhteinen tarkastus, EIOPAlla olisi oltava valtuudet ratkaista erimielisyys asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti.
- (60) Jotta emoyritystä voitaisiin pitää vakuutushallintayhtiönä, sen pääasiallisena toimintana olisi erityisesti oltava osuuksien hankkiminen ja hallussapito sellaisista tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä. Valvontaviranomaisilla on tällä hetkellä erilaisia tulkintoja ilmauksen ”yksinomaan tai pääasiallisesti” merkityksestä tässä yhteydessä. Sen vuoksi kyseistä ilmausta olisi selkeytettävä samalla tavalla kuin vastaavaa pankkialan ilmausta on selkeytetty asetuksessa (EU) N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876²⁶. Olisi katsottava, että tytäryritykset ovat ”pääasiallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä”, jos tällaisten yritysten osuus vakuutushallintayhtiön omasta pääomasta, konsolidoiduista varoista, tuloista, henkilöstöstä tai muusta valvontaviranomaisen merkityksellisenä pitämästä indikaattorista on yli 50 prosenttia.
- (61) Joissain tapauksissa useat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset muodostavat tosiasiallisen ryhmän ja toimivat ryhmänä, vaikka ne eivät ole direktiivissä 2009/138/EY säädetyn ryhmän määritelmän mukaisia. Sen vuoksi kyseisen direktiivin III osastoa ei sovelleta tällaisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin. Ryhmävalvojilla olisi tällaisissa tapauksissa ja erityisesti sellaisten horisontaalisten ryhmien osalta, joilla ei ole eri yritysten välisiä pääomayhteyksiä, oltava valtuudet todeta ryhmän olemassaolo. Olisi myös säädettävä objektiivisista kriteereistä, joilla tämä todetaan.
- (62) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmät voivat vapaasti päättää ryhmän sisällä erityisistä sisäisistä järjestelyistä, tehtävien jaosta ja organisaatorakenteesta parhaaksi katsomallaan tavalla, jotta direktiivin 2009/138/EY noudattaminen voidaan varmistaa. Joissakin tapauksissa tällaiset järjestelyt ja organisaatorakenteet voivat kuitenkin vaarantaa tehokkaan ryhmävalvonnan. Sen vuoksi ryhmävalvojilla olisi poikkeuksellisissa oloissa ja EIOPaa ja muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan oltava valtuudet vaatia muutoksia kyseisiin järjestelyihin tai

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

organisaatiorakenteisiin. Ryhmävalvojien olisi perusteltava päätöksensä asianmukaisesti ja selitettävä, miksi olemassa olevat järjestelyt tai rakenteet estävät tehokasta ryhmävalvontaa ja vaarantavat sen.

- (63) Ryhmävalvojat voivat päättää jättää yrityksen ryhmävalvonnan ulkopuolelle erityisesti silloin, kun yrityksellä katsotaan olevan ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta ainoastaan vähäinen merkitys. EIOPA on havainnut, että siitä, milloin yrityksellä katsotaan olevan vähäinen merkitys, on erilaisia tulkintoja, ja todennut, että joissakin tapauksissa tällainen valvonnan ulkopuolelle jättäminen johtaa siihen, että ryhmävalvonnasta luovutaan kokonaan tai että valvonta tapahtuu välissä olevan emoyrityksen tasolla. Sen vuoksi on tarpeen selvittää, että tällaisia tapauksia pitäisi esiintyä vain hyvin poikkeuksellisissa oloissa ja että ryhmävalvojien olisi kuultava EIOPAA ennen tällaisten päätösten tekemistä. Olisi myös otettava käyttöön kriteerejä, joiden avulla voidaan selkeyttää sitä, mitä olisi pidettävä ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta vähäisenä merkityksenä.
- (64) On epäselvää, minkälaisen yritysten osalta menetelmää 2 eli direktiivin 2009/138/EY 233 artiklassa määriteltyä vähentämis- ja yhdistämismenetelmää voidaan soveltaa ryhmän vakavaraisuuden laskennassa, mikä haittaa tasapuolisten toimintaedellytysten toteutumista unionissa. Sen vuoksi olisi määritettävä selkeästi, mitkä yritykset voidaan menetelmää 2 käytettäessä sisällyttää ryhmän vakavaraisuuden laskentaan. Tällaista menetelmää olisi sovellettava ainoastaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, muilla finanssialoilla toimiviin yrityksiin, rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, vakuutushallintayhtiöihin ja muihin emoyrityksiin, joiden pääasiallisena toimintana on osuuksien hankkiminen ja hallussapito sellaisista tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä.
- (65) Joissakin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmissä sellainen välissä oleva emoyritys, joka ei ole vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, hankkii ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jos kyseiset yritykset ovat yksinomaan tai pääasiallisesti kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä. Jos näillä välissä olevilla emoyrityksillä ei ole omistusyhteyttä vähintään yhteen sellaiseen vakuutus- tai jälleenvakuutustytäryritykseen, jonka kotipaikka on unionissa, nykyisten sääntöjen nojalla niitä ei kohdella samalla tavalla kuin vakuutushallintayhtiöitä ryhmän vakavaraisuuden laskennassa, vaikka niiden riskien luonne on hyvin samankaltainen. Sen vuoksi sääntöjä olisi muutettava siten, että tällaisia kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöitä kohdellaan ryhmän vakavaraisuuden laskennassa samalla tavalla kuin vakuutushallintayhtiöitä.
- (66) Direktiivissä 2009/138/EY ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35²⁷ säädetään neljästä menetelmästä, joilla muilla finanssialoilla toimivat yritykset voidaan sisällyttää ryhmän vakavaraisuuden laskentaan, mukaan lukien direktiivin 2002/87/EY liitteessä I esitetyt menetelmät 1 ja 2. Tämä johtaa epäjohtonmukaisiin valvontatapoihin ja epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin, minkä lisäksi se aiheuttaa tarpeetonta monimutkaisuutta. Sen vuoksi sääntöjä olisi yksinkertaistettava siten, että

²⁷

Komission delegoitu asetus (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (Solvenssi II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

muilla finanssialoilla toimivat yritykset osallistuvat aina ryhmän vakavaraisuuteen käyttäen omien varojen ja pääomavaatimusten laskentaan sovellettavia alakohtaisia sääntöjä. Nämä omien varojen vaatimukset ja pääomavaatimukset olisi yksinkertaisesti laskettava yhteen ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusosan omien varojen vaatimusten ja pääomavaatimusten kanssa.

- (67) Osakasyrityksenä oleville vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille annetaan nykyisten sääntöjen nojalla rajoitetut mahdollisuudet käyttää yksinkertaistettuja laskelmia ryhmänsä vakavaraisuuden määrittämiseksi käytettäessä menetelmää 1 eli kirjanpidon konsolidointiin perustuvaa menetelmää. Tämä aiheuttaa kohtuuttoman rasitteen erityisesti silloin, kun ryhmällä on omistusyhteyksiä hyvin pieniin sidosyrityksiin. Sen vuoksi osakasyritysten olisi sallittava sisällyttää yksinkertaistettuja menetelmiä käyttäen sellaiset sidosyritykset, jotka ovat kooltaan ryhmänsä vakavaraisuuden kannalta epäolennaisia, edellyttäen, että valvontaviranomaiset antavat tälle ennakkohyväksynnän.
- (68) Omaan varallisuuteen kuuluvien erien luokittelussa huomioon otettavaa rasituksen käsitettä ei ole määritelty. Epäselvää on erityisesti se, miten tätä käsitettä sovelletaan vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, joiden suorina asiakkaina ei ole vakuutuksenottajia ja edunsaajia. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön vähimmäisvaatimukset, joiden avulla voidaan tunnistaa sellaiset tapaukset, joissa vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön liikkeeseen laskemaan omaan varallisuuteen kuuluvaan erään ei liity rasituksia.
- (69) Niiden yritysten soveltamisalan, jotka olisi otettava huomioon laskettaessa ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäistasoa, olisi oltava yhdenmukainen niiden yritysten soveltamisalan kanssa, jotka osallistuvat siihen hyväksyttävään omaan varallisuuteen, jota käytetään ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Sen vuoksi vähimmäistasoa laskettaessa olisi otettava huomioon kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt, kolmannen maan vakuutushallintayhtiöt sekä rahoitusalan sekaholdingyhtiöt.
- (70) Ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentakaava voi johtaa tilanteisiin, joissa vähimmäisvaatimus on lähes yhtä suuri tai jopa sama kuin ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus. Tällaisissa tapauksissa voi olla niin, että tätä vähimmäisvaatimusta ei noudateta, vaikka ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen noudattaminen on varmistettu. Tällaisia tahattomia seurauksia olisi vältettävä. Sen vuoksi laskentakaavaa olisi muutettava siten, että ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus on aina enintään 45 prosenttia ryhmän konsolidoidusta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta, kuten yksittäisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tapauksessa jo onkin.
- (71) Ryhmän vakavaraisuuden laskennassa vakuutushallintayhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä olisi kohdeltava samalla tavalla kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä. Tämä edellyttää tällaisten yritysten nimellisten pääomavaatimusten laskemista. Tällaiset laskelmat eivät kuitenkaan saisi koskaan merkitä sitä, että yksittäisten vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on noudatettava näitä nimellisiä pääomavaatimuksia.
- (72) Missään säännöksessä ei täsmennetä, miten ryhmän vakavaraisuus lasketaan käytettäessä menetelmän 1 ja menetelmän 2 yhdistelmää. Tämä johtaa epä johdonmukaisiin käytäntöihin ja epävarmuustekijöihin, jotka liittyvät erityisesti tapaan laskea menetelmän 2 avulla sisällytettyjen vakuutus- ja

jälleenvakuutusyritysten osallistuminen ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Sen vuoksi olisi selvennettävä, miten ryhmän vakavaraisuus lasketaan, kun käytetään menetelmien yhdistelmää. Pääomavaatimusten olennaisten korotusten välttämiseksi olisi selvennettävä, että ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa tällaisiin omistussuosiin ei sovelleta osakeriskin pääomavaatimusta. Samasta syystä valuuttariskivaatimusta olisi sovellettava ainoastaan niiden omistussuosien arvoon, jotka ylittävät kyseisten sidosyritysten vakavaraisuuspääomavaatimukset. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten olisi saatava ottaa huomioon kyseisen valuuttariskin ja ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennan perustana olevien muiden riskien välinen hajautus.

- (73) Tällä hetkellä ryhmävalvojat voivat vakavaraisuuspääomavaatimusten, vakuutusteknisen vastuuvelan tai molempien perusteella määrittää kynnysarvot, joiden ylittyessä ryhmänsisäisiä liiketoimia ja riskikeskittymiä pidetään merkittävänä. Myös muut riskiperusteiset määrälliset tai laadulliset kriteerit, kuten hyväksyttävä oma varallisuus, voivat kuitenkin soveltua kynnysarvojen määrittämiseen. Sen vuoksi ryhmävalvojilla olisi oltava enemmän joustovaraa merkittävän ryhmänsisäisen liiketoimen tai merkittävän riskikeskittymän määrittämisessä.
- (74) Ryhmävalvojilta saattaa jäädä saamatta tärkeitä tietoja sellaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista, joita ei nykyisten sääntöjen perusteella tarvitse ilmoittaa, ja erityisesti sellaisista liiketoimista, jotka koskevat kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, vakuutushallintayhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä. 'Ilmoitettavien ryhmänsisäisten liiketoimien' määritelmää olisi sen vuoksi tarkasteltava uudelleen. Lisäksi ryhmävalvojilla olisi oltava valtuudet räätälöidä 'ilmoitettavien ryhmänsisäisten liiketoimien' määritelmää siten, että se vastaa paremmin kunkin ryhmän erityispiirteitä.
- (75) Vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt voivat olla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksryhmien emoyrityksiä. Tässä tapauksessa ryhmävalvontaa sovelletaan tällaisten holdingyhtiöiden konsolidoidun aseman perusteella. Koska tällaisten holdingyhtiöiden määräysvallassa olevat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset eivät aina pysty varmistamaan ryhmävalvontaa koskevien vaatimusten noudattamista, on tarpeen varmistaa, että ryhmävalvojilla on asianmukaiset valvonta- ja täytäntöönpanovaltuudet sen varmistamiseksi, että ryhmät noudattavat direktiiviä 2009/138/EY. Ryhmävalvojilla olisi siten oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/878²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/36/EU²⁹ tehdyillä muutoksilla käyttöön otettuja luotto- ja rahoituslaitoksia koskevia valtuuksia vastaavat holdingyhtiöitä koskevat vähimmäisvaltuudet, mukaan lukien yleistä valvontaa koskevat valtuudet, joita sovelletaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin ryhmävalvontaa varten.

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (76) Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset kuuluvat ryhmään, jonka emoyrityksen kotipaikka on sellaisessa kolmannessa maassa, jonka ei katsota olevan direktiivin 2009/138/EY 260 artiklan mukaisesti vastaava tai väliaikaisesti vastaava, ryhmävalvonnan harjoittaminen on haasteellisempaa. Ryhmävalvojat voivat päättää soveltaa niin kutsuttuja muita menetelmiä kyseisen direktiivin 262 artiklan mukaisesti. Näitä menetelmiä ei kuitenkaan ole selkeästi määriteltä, ja ne tavoitteet, jotka näillä muilla menetelmillä olisi saavutettava, ovat epävarmoja. Sen vuoksi näiden muiden menetelmien tarkoitusta olisi täsmennettävä ja olisi määriteltävä vähimmäistoimenpiteet, joita ryhmävalvojien olisi harkittava.
- (77) Komission delegoidulla asetuksella (EU) 2019/981³⁰ on otettu käyttöön pitkäaikaisten osakesijoitusten etuuskohtelu. Duraatioon perustuvaan osakeriskialamoduuliin, jolla pyritään myös ottamaan huomioon sijoitusriskin pieneneminen pidemmällä aikajänteellä mutta jonka käyttö on unionissa hyvin vähäistä, sovelletaan kriteerejä, jotka ovat tiukempia kuin pitkäaikaisiin osakesijoituksiin sovellettavat kriteerit. Näin ollen uusi pitkäaikaisten osakesijoitusten vakavaraisuusluokka vaikuttaa poistavan nykyisen duraatioon perustuvan osakeriskialamoduulin tarpeen. Koska ei ole tarpeen säilyttää kahta erillistä etuuskohtelua, joilla on sama tavoite eli pitkäaikaisten sijoitusten palkitseminen, duraatioon perustuva osakeriskialamoduuli olisi poistettava. Jotta kuitenkin vältettäisiin tilanne, jossa kyseiset muutokset aiheuttavat epäedullisia vaikutuksia, olisi säädettävä siirtymälausekkeesta, joka koskee sellaisia vakuutuksenantajia, jotka tällä hetkellä soveltavat duraatioon perustuvaa osakeriskialamoduulia.
- (78) Vihreän kehityksen ohjelman ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että yksityinen sektori, mukaan lukien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, kanavoi suuria määriä sijoituksia kestäviin sijoituskohteisiin. Direktiivin 2009/138/EY pääomavaatimuksia koskevat säännökset eivät saisi estää vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kestäviä sijoituksia, vaan niissä olisi otettava huomioon ympäristölle haitalliseen toimintaan tehtävien sijoitusten riski kokonaisuudessaan. Vaikka tässä vaiheessa ei ole riittävästi näyttöä ympäristön tai yhteiskunnan kannalta haitallisten sijoitusten ja muiden sijoitusten välisistä riskieroista, tällaista näyttöä voidaan saada lähivuosien aikana. Jotta voidaan varmistaa näytön asianmukainen arviointi, EIOPAn olisi seurattava ympäristön tai yhteiskunnan kannalta haitallisten sijoitusten riskiprofilia koskevaa näyttöä ja raportoitava siitä vuoteen 2023 mennessä. EIOPAn kertomuksessa olisi tarvittaessa annettava lausunto direktiiviin 2009/138/EY sekä kyseisen direktiivin nojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin ja täytäntöönpanosäädöksiin tehtävistä muutoksista. EIOPA voi myös tutkia, olisiko tarkoituksenmukaista ottaa huomioon tiettyjä muita kuin ilmastomuutokseen liittyviä ympäristöriskejä ja miten ne olisi otettava huomioon. Jos näyttö antaa siihen aihetta, EIOPA voisi esimerkiksi analysoida tarvetta laajentaa ilmastomuutokseen liittyvien riskien osalta tällä direktiivillä käyttöön otettavat skenaarioanalyysit koskemaan myös muita ympäristöriskejä.
- (79) Ilmastomuutos vaikuttaa luonnonkatastrofien esiintymistiheyteen ja vakavuuteen ja tulee vaikuttamaan niihin ainakin seuraavien vuosikymmenten ajan, ja nämä luonnonkatastrofit todennäköisesti pahenevat entisestään ympäristön tilan

³⁰ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/981, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2019, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä annetun delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 (Solvenssi II) muuttamisesta (EUVL L 161, 18.6.2019, s. 1).

heikkenemisen ja ympäristön pilaantumisen vuoksi. Tämä voi myös muuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten altistumista luonnonkatastrofiriskille ja mitätöidä delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35 vahvistetut luonnonkatastrofiriskin standardiparametrit. Jotta voidaan varmistaa, että luonnonkatastrofiriskin standardiparametrien ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten todellisen tällaisille riskeille altistumisen välillä ei ole jatkuvaa ristiriitaa, EIOPAn olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen luonnonkatastrofiriskimoduulin soveltamisalaa ja sen standardiparametrien kalibrointia. Tätä varten EIOPAn olisi otettava huomioon uusin saatavilla oleva ilmastotieteellinen näyttö, ja jos ristiriitaisuuksia havaitaan, sen olisi toimitettava komissiolle asiasta lausunto.

- (80) Direktiivin 2009/138/EY 308 b artiklan 12 kohdassa säädettyjä vaatimuksia olisi muutettava, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus pankkialan kehyksen kanssa ja tasapuoliset toimintaedellytykset sellaisten jäsenvaltioilta ja keskuspankeilta olevien saamisten kohtelussa, jotka ovat minkä tahansa jäsenvaltion oman valuutan määräisiä ja sillä rahoitettuja. Tätä varten olisi otettava käyttöön tällaisten saamisten siirtymäjärjestely, jotta asianomaiset saamiset voidaan vapauttaa marginaaliriskin ja markkinariskikeskittymien pääomavaatimuksista edellyttäen, että saamiset ovat syntyneet ennen 1 päivää tammikuuta 2020.
- (81) Joissakin tapauksissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmät tukeutuvat voimakkaasti riskittömiä korkoja koskevan siirtymätoimenpiteen ja vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevan siirtymätoimenpiteen käyttöön. Tämä saattaa vääristää ryhmän todellista vakavaraisuusasemaa. Sen vuoksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmiä olisi vaadittava julkistamaan niiden vakavaraisuusasemaan kohdistuva vaikutus olettaen, että kyseisistä siirtymätoimenpiteistä johtuvia omia varoja ei voida käyttää ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, jotta toimenpiteiden käyttö vastaisi asianmukaisesti ryhmän taloudellista asemaa. Nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan saisi vaikuttaa siihen, miten sidosyrityksenä olevat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset käyttävät kyseisiä siirtymätoimenpiteitä laskiessaan yksilöllistä vakavaraisuuspääomavaatimustaan.
- (82) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään riskittömiä korkoja ja vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevista siirtymätoimenpiteistä, jotka edellyttävät valvontaviranomaisten hyväksyntää ja joita sovelletaan niihin ennen vuotta 2016 tehtyihin sopimuksiin, joista vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet aiheutuvat. Vaikka siirtymätoimenpiteillä olisi kannustettava yrityksiä aloittamaan mahdollisimman nopeasti kyseisen direktiivin noudattaminen, kauan vuoden 2016 jälkeen ensimmäistä kertaa hyväksytyjen siirtymätoimenpiteiden soveltaminen todennäköisesti hidastaa kyseisen direktiivin noudattamisen aloittamista. Näiden siirtymätoimenpiteiden käytön hyväksyminen olisi sen vuoksi rajoitettava tapauksiin, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen aletaan soveltaa ensimmäistä kertaa direktiivin 2009/138/EY sääntöjä, ja joissa yritys on hyväksynyt vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten vakuutuskannan ja luovuttava yritys on soveltanut kyseiseen vakuutuskantaan liittyviä velvoitteita koskevaa siirtymätoimenpidettä ennen siirtoa.
- (83) Yhdistyneestä kuningaskunnasta tuli EU:n ulkopuolinen maa 1 päivänä helmikuuta 2020, ja unionin oikeutta lakattiin soveltamasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa 31 päivänä joulukuuta 2020. Koska direktiivissä 2009/138/EY on useita säännöksiä, jotka koskevat tiettyjen jäsenvaltioiden erityispiirteitä, ja sellaisia säännöksiä, jotka koskevat nimenomaan Yhdistynyttä

kuningaskuntaa, nämä säännökset ovat vanhentuneet, minkä vuoksi ne olisi kumottava.

- (84) Sen vuoksi direktiiviä 2009/138/EY olisi muutettava,
OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2009/138/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2009/138/EY seuraavasti:

- (1) Korvataan 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohta seuraavasti:

”iv) tällä hetkellä Irlannissa käytössä olevat pysyvän sairausvakuutuksen kaltaiset, irtisanomismahdollisuutta vailla olevat vakuutustyyppit;”.
- (2) Korvataan 4 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo ei ole enempää kuin 15 miljoonaa euroa;

b) yrityksen 76 artiklassa tarkoitetun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärä jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä ei ole enempää kuin 50 miljoonaa euroa;”.
- (3) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:
 - (a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) apu annetaan sellaisen maantieajoneuvoa kohdanneen vahingon tai konevian johdosta, joka sattuu siinä jäsenvaltiossa, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee, tai naapurimaissa;”
 - (b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytystä, että vahingon tai konevian on täytynyt tapahtua sen jäsenvaltion alueella, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee, ei sovelleta tapauksissa, jossa edunsaaja on suojan järjestäneen järjestön jäsen, ja maassa, jossa vahinko tai vika tapahtuu, toimiva vastaava järjestö vastavuoroisen sopimuksen perusteella järjestää konevikapalvelun tai ajoneuvon kuljettamisen ilman lisämaksua edunsaajan pelkästään esittäessä jäsenkorttinsa.”
 - (c) kumotaan 3 kohta.
- (4) Kumotaan 8 artiklan 3 kohta.
- (5) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:
 - (a) kumotaan 7 kohdan b alakohta;
 - (b) lisätään 10 a, 10 b, 10 c ja 10 d kohta seuraavasti:

”10 a) ”matalan riskiprofiilin yrityksellä” vakuutus- ja jälleenvakuutusyritystä, joka täyttää 29 a artiklassa säädetyt edellytykset ja joka on luokiteltu matalan riskiprofiilin yritykseksi 29 b artiklan mukaisesti;

10 b) ”tilintarkastusyhteisöllä” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY* 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tilintarkastusyhteisöä;

10 c) ”lakisääteisellä tilintarkastajalla” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY* 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lakisääteistä tilintarkastajaa;

10 d) ”matalan riskiprofiilin ryhmällä” ryhmää, joka täyttää 213 a artiklassa säädetty edellytykset ja jonka ryhmävalvoja on luokitellut matalan riskiprofiilin ryhmäksi mainitun artiklan 2 kohdan mukaisesti;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).”

(c) korvataan 15 ja 16 kohta seuraavasti:

”15) ”emoyrityksellä” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU* 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua emoyritystä sekä yritystä, jota valvontaviranomaisten on pidettävä emoyrityksenä tämän direktiivin 212 artiklan mukaisesti;

16) ”tytäryrityksellä” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU* 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä, sen tytäryritykset mukaan luettuina, ja yritystä, jota valvontaviranomaisten on pidettävä tytäryrityksenä tämän direktiivin 212 artiklan mukaisesti;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietentyypisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).”

(d) korvataan 18 kohdassa ilmaus ”direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa” ilmauksella ”direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa”;

(e) korvataan 19 kohta seuraavasti:

”19) ”ryhmänsisäisillä liiketoimilla” liiketoimia, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ovat riippuvaisia suoraan tai välillisesti saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmän yritykseen läheinen sidos, velvoitteen täyttämiseksi riippumatta siitä, perustuuko se sopimukseen ja tapahtuuko se maksua vastaan;”

(f) muutetaan 22 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdassa ilmaus ”direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa” ilmauksella ”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU* 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa”;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).”

ii) korvataan b alakohdan i alakohdassa ilmaisu ”direktiivissä 2004/39/EY” ilmaisulla ”direktiivissä 2014/65/EU”;

(g) muutetaan 25 kohta seuraavasti:

- i) korvataan a alakohdassa ilmaisu ”direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luottolaitos tai 5 kohdassa tarkoitettu rahoituslaitos tai 21 kohdassa tarkoitettu pankkipalveluja avustavia palveluja tarjoava yritys” ilmaisulla ”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013* 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu luottolaitos tai 18 alakohdassa tarkoitettu oheispalveluyritys tai 26 alakohdassa tarkoitettu rahoituslaitos;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).”

- ii) korvataan c alakohdassa ilmaisu ”direktiivin 2004/39/EY” ilmaisulla ”direktiivin 2014/65/EU”;
- (h) muutetaan 27 kohta seuraavasti:
- i) korvataan c alakohdan ii alakohta seuraavasti:
 - ”ii) direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 5 kohdan mukainen nettoliikevaihto 13,6 miljoonaa euroa;”
 - ii) korvataan ilmaisu ”direktiivin 83/349/ETY” ilmaisulla ”direktiivin 2013/34/EU”;
- (i) lisätään 41 kohta seuraavasti:
- ”41) ”säännellyllä yrityksellä” direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua säänneltyä yritystä tai direktiivin (EU) 2016/2341 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta.”
- (6) Lisätään 18 artiklan 1 kohtaan i alakohta seuraavasti:
- ”i) ilmoittavat, onko toisessa jäsenvaltiossa esitetty pyyntö saada toimilupa ensivakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen tai muun säännellyn yrityksen tai vakuutuksen tarjoajan liiketoiminnan aloittamiseen hylätty tai peruutettu, sekä syyt hylkäämiseen tai peruuttamiseen.”
- (7) Lisätään 23 artiklan 1 kohtaan f alakohta seuraavasti:
- ”f) markkinat, joilla kyseinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys aikoo toimia.”
- (8) Korvataan 24 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa ilmaisu ”direktiivin 2004/39/EY” ilmaisulla ”direktiivin 2014/65/EU”.
- (9) Lisätään 25 artiklaan kohta seuraavasti:
- ”Jokainen toimiluvan epääminen, mukaan lukien toimilupaa hakevan yrityksen tunnistetiedot ja epäämisen syyt, on annettava tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010* perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä ’vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen’. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ylläpitää ajantasaista tällaiset tiedot sisältävää tietokantaa ja antaa valvontaviranomaisille pääsyn tietokantaan.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY

muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).”

- (10) Korvataan 25 a artiklassa ilmaisu ”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁶ perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä ”vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen”)” ilmaisulla ”vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle”.
- (11) Lisätään 26 artiklaan 4 kohta seuraavasti:
- ”4. Jos 1 kohdan nojalla on kuultava useita valvontaviranomaisia, mikä tahansa asianomainen valvontaviranomainen voi pyytää kotijäsenvaltion valvontaviranomaista arvioimaan toimilupahakemuksen yhdessä. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on lopullista päätöstä tehdessään otettava huomioon yhteisen arvioinnin päätelmät.”
- (12) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:
- (a) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:
- ”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia sovelletaan tavalla, joka on oikeassa suhteessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja erityisesti matalan riskiprofiilin yrityksiksi luokiteltujen yritysten liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen.
4. Komission hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä, teknisissä sääntelystandardeissa ja teknisissä täytäntöönpanostandardeissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja varmistettava siten, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti matalan riskiprofiilin yrityksiin.
- Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa, mainitun asetuksen 15 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa ja mainitun asetuksen 16 artiklan mukaisesti antamissa ohjeissa ja suosituksissa on varmistettava, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti matalan riskiprofiilin yrityksiin.”
- (b) lisätään 5 ja 6 kohta seuraavasti:
- ”5. Komissio voi antaa delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään 29 a artiklan 1 kohdan e, f ja h alakohdassa säädetyt kriteerit tai mukautetaan niitä.
6. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset oikeasuhteisuuden soveltamisen valvontakäytännöt, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii ohjeita, joilla helpotetaan yhteisten valvontavälineiden käyttöä ja edelleen täsmennetään niitä menetelmiä, joita käytetään luokiteltaessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä matalan riskiprofiilin yrityksiä.”
- (13) Lisätään 29 a–29 e artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Matalan riskiprofiilin yritysten määrittämiskriteerit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset luokitellaan matalan riskiprofiilin yrityksiä 29 b artiklassa säädetyn menettelyn

mukaisesti, jos ne kahtena peräkkäisenä tilikautena ennen tällaista luokittelua täyttävät seuraavat kriteerit:

- (a) Kaikkien seuraavien kriteereiden on täyttyvä henkivakuutusyritysten osalta ja sellaisten 73 artiklan mukaisesti sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta, joiden henkivakuutustoimintaan liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan osuus 76 artiklassa tarkoitetusta vakuutusteknisestä vastuuvelasta on jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä vähintään 20 prosenttia ja joiden vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on alle 40 prosenttia koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta:
 - i) yrityksen 105 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu korkoriskialamoduuli on enintään viisi prosenttia 76 artiklassa tarkoitetusta vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärästä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä;
 - ii) yrityksen muissa jäsenvaltioissa kuin siinä kotijäsenvaltiossa, jossa yritys on saanut 14 artiklan mukaisen toimiluvan, harjoitetun liiketoiminnan osuus on enintään viisi prosenttia sen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;
 - iii) yrityksen 76 artiklassa tarkoitetun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä on enintään miljardi euroa;
 - iv) yrityksen sijoitukset muihin kuin perinteisiin sijoituksiin ovat enintään 20 prosenttia kokonaissijoituksista;
 - v) yrityksen liiketoimintaan ei sisälly jälleenvakuutustoimintaa, jonka osuus ylittää 50 prosenttia sen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.

Edellä ii ja v alakohdassa säädettyjä kriteerejä ei sovelleta vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyhtiöihin.

- (b) Kaikkien seuraavien kriteereiden on täyttyvä vahinkovakuutusyritysten osalta ja sellaisten 73 artiklan mukaisesti sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta, joiden vahinkovakuutustoimintaan liittyvän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon osuus on vähintään 40 prosenttia koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta ja joiden henkivakuutustoimintaan liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan osuus 76 artiklassa tarkoitetun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärästä on jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä alle 20 prosenttia:
 - i) yrityksen kolmen viimeksi kuluneen vuoden keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;
 - ii) yrityksen muissa jäsenvaltioissa kuin siinä kotijäsenvaltiossa, jossa yritys on saanut 14 artiklan mukaisen toimiluvan, harjoitetun

liiketoiminnan osuus on enintään viisi prosenttia sen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;

- iii) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on enintään 100 miljoonaa euroa;
- iv) liitteessä I olevan A osan luokkiin 3–7 sekä 14 ja 15 kuuluvien vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen summa on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisista vakuutusmaksutuloista yhteensä;
- v) yrityksen sijoitukset muihin kuin perinteisiin sijoituksiin ovat enintään 20 prosenttia kokonaissijoituksista;
- vi) yrityksen liiketoimintaan ei sisälly jälleenvakuutustoimintaa, jonka osuus ylittää 50 prosenttia sen koko bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.

Edellä ii ja vi alakohdassa säädettyjä kriteerejä ei sovelleta vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyhtiöihin.

- (c) Kaikkien seuraavien kriteereiden on täytettävä sellaisten 73 artiklan mukaisesti sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyri-tysten osalta, joiden henkivakuutustoimintaan liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan osuus 76 artiklassa tarkoitetusta vakuutusteknisestä vastuuvelasta on jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä vähintään 20 prosenttia ja joiden vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia yrityksen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta:
 - i) yrityksen 105 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu korkoriskialamoduuli on enintään viisi prosenttia 76 artiklassa tarkoitetusta vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärästä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä;
 - ii) yrityksen kolmen viimeksi kuluneen vuoden keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;
 - iii) yrityksen 76 artiklassa tarkoitetun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä on enintään miljardi euroa;
 - iv) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on enintään 100 miljoonaa euroa;
 - v) yrityksen muissa jäsenvaltioissa kuin siinä kotijäsenvaltiossa, jossa yritys on saanut 14 artiklan mukaisen toimiluvan, harjoitetun liiketoiminnan osuus on enintään viisi prosenttia sen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;
 - vi) liitteessä I olevan A osan luokkiin 3–7 sekä 14 ja 15 kuuluvien vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen summa on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisista vakuutusmaksutuloista yhteensä;

- vii) yrityksen sijoitukset muihin kuin perinteisiin sijoituksiin ovat enintään 20 prosenttia kokonaissijoituksista;
- viii) yrityksen liiketoimintaan ei sisälly jälleenvakuutustoimintaa, jonka osuus ylittää 50 prosenttia sen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.

Edellä v ja viii alakohdassa säädettyjä kriteerejä ei sovelleta vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyhteyksiin.

Tätä artiklaa sovellettaessa perinteiset sijoitukset koostuvat joukkovelkakirjalainoista, osakkeista, käteisvaroista ja muista rahavaroista sekä talletuksista ja kokonaissijoitukset koostuvat kaikista omaisuuseristä, mukaan lukien johdannaiset, mutta niihin ei lueta indeksisidonnaisten ja sijoitussidonnaisten sopimusten kattamiseen käytettäviä sijoituksia, omassa käytössä olevia kiinteistöjä, omassa käytössä olevia koneita ja laitteita tai omaan käyttöön rakenteilla olevia kiinteistöjä.

2. Toimiluvan 14 artiklan mukaisesti alle kahdeksi vuodeksi saaneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen kriteereiden täyttämistä arvioidaan ainoastaan viimeisen luokitusta edeltäneen tilikauden osalta.

3. Seuraavia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ei koskaan luokitella matalan riskiprofiilin yrityksiksi:

- (a) yritykset, jotka käyttävät hyväksyttyä osittaista tai kokonaista sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen VI luvun 4 jakson 3 alajaksossa säädettyjen kokonais- ja osittaisia sisäisiä malleja koskevien vaatimusten mukaisesti;
- (b) yritykset, jotka ovat 212 artiklassa tarkoitetun vakuutusyhtymäryhmän emoyrityksiä ja joihin sovelletaan ryhmävalvontaa 213 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti, paitsi jos ryhmä on luokiteltu matalan riskiprofiilin ryhmäksi.

29 b artikla

Määrittämiskriteerit täyttävien yritysten luokittelumenettely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 29 a artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävät vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat ilmoittaa valvontaviranomaiselle edellytysten täyttymisestä, jotta ne voidaan luokitella matalan riskiprofiilin yrityksiksi.
2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus 14 artiklassa tarkoitetun ennalta myönnetyn toimiluvan myöntäneen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle. Ilmoituksen on sisällettävä kaikki seuraavat tiedot:
 - (a) todisteet siitä, että kaikki 29 a artiklassa säädetyt kyseiseen yritykseen sovellettavat kriteerit täyttyvät;
 - (b) sen toteaminen, että yritys ei suunnittele sellaisia strategisia muutoksia, jotka johtaisivat 29 a artiklassa säädettyjen kriteereiden täyttämättä jättämiseen seuraavien kolmen vuoden aikana;
 - (c) niiden suhteuttamistoimenpiteiden etukäteismääritys, jotka yritys aikoo toteuttaa, erityisesti jos aiotaan käyttää parhaaseen estimaattiin liittyvää

yksinkertaistamista ja jos yritys aikoo käyttää 77 artiklan 7 kohdassa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa.

3. Valvontaviranomainen voi vastustaa luokittelua matalan riskiprofiilin yritykseksi yhden kuukauden kuluessa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta yksinomaan sellaisista syistä, jotka liittyvät 29 a artiklassa säädettyjen edellytysten täyttämättä jäämiseen. Valvontaviranomaisen päätös vastustaa luokittelua on tehtävä kirjallisesti ja siinä on selvitettävä, miksi valvontaviranomainen on eri mieltä luokittelusta. Jos tällaista päätöstä ei tehdä, vakuutusyritys on luokiteltava matalan riskiprofiilin yritykseksi yhden kuukauden mittaisen vastustamisajan päättymisestä alkaen tai aikaisemmasta päivästä alkaen, jos valvontaviranomainen on aiemmin antanut päätöksen, jossa vahvistetaan kriteereiden täytyminen.
4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu määräaika pidennetään kahteen kuukauteen niiden pyyntöjen osalta, jotka valvontaviranomaiset vastaanottavat kuuden kuukauden kuluessa [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän direktiivin soveltamispäivästä].
5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset luokitellaan matalan riskiprofiilin yrityksiksi niin kauan kuin tällainen luokittelu ei lakkaa olemasta voimassa tämän kohdan mukaisesti.

Jos matalan riskiprofiilin yritys ei enää täytä jotakin 29 a artiklan 1 kohdassa säädettyistä kriteereistä, sen on ilmoitettava tästä viipymättä valvontaviranomaiselle. Kun täyttämättä jääminen jatkuu yhtäjaksoisesti kahden peräkkäisen vuoden ajan, yrityksen on ilmoitettava tästä valvontaviranomaiselle, eikä sitä enää luokitella matalan riskiprofiilin yritykseksi kolmannelta tilikaudesta alkaen.

Jos matalan riskiprofiilin yritys ei enää täytä jotakin 29 a artiklan 3 kohdassa säädettyistä edellytyksistä, kyseisen yrityksen on ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle viipymättä, eikä sitä enää luokitella matalan riskiprofiilin yritykseksi seuraavasta tilikaudesta alkaen.

29 c artikla

Matalan riskiprofiilin yrityksiksi luokiteltujen yritysten suhteuttamistoimenpiteiden käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että matalan riskiprofiilin yrityksiksi luokitellut vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää kaikkia 35 artiklan 5 a kohdassa, 41 artiklassa, 45 artiklan 1 b kohdassa, 45 artiklan 5 kohdassa, 45 a artiklan 5 kohdassa, 51 artiklan 6 kohdassa, 51 a artiklan 1 kohdassa, 77 artiklan 7 kohdassa ja 144 a artiklan 4 kohdassa säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä sekä kaikkia tämän direktiivin nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kussakin suhteuttamistoimenpiteessä vahvistettujen erityisten vaatimusten soveltamista.
2. Jos valvontaviranomainen on vakavasti huolissaan matalan riskiprofiilin yrityksen riskiprofiilista, valvontaviranomainen voi poikkeuksellisissa oloissa pyytää asianomaista yritystä olemaan käyttämättä yhtä tai useampaa

1 kohdassa lueteltua suhteuttamistoimenpidettä edellyttäen, että pyyntö perustellaan kirjallisesti ja ottaen huomioon yrityksen organisaatioon kohdistuvat vaikutukset sekä sen riskiprofiilin erityispiirteet tai muuttuminen.

29 d artikla

Sellaisten yritysten suhteuttamistoimenpiteiden käyttö, joita ei ole luokiteltu matalan riskiprofiilin yrityksiksi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, joita ei ole luokiteltu matalan riskiprofiilin yrityksiksi, voivat valvontaviranomaisen ennakkohyväksynnän saatuaan käyttää kaikkia 35 artiklan 5 a kohdassa, 41 artiklassa, 45 artiklan 1 b kohdassa, 45 artiklan 5 kohdassa, 77 artiklan 7 kohdassa ja 144 a artiklan 4 kohdassa säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä sekä kaikkia tämän direktiivin nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on hyväksynnän saadakseen toimitettava valvontaviranomaiselle kirjallinen pyyntö. Pyyntöön on sisällettävä kaikki seuraavat tiedot:

- (a) luettelo niistä suhteuttamistoimenpiteistä, joita aiotaan käyttää, ja syyt, joiden vuoksi niiden käyttö on perusteltua suhteessa yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen;
- (b) muut yrityksen riskiprofiilia koskevat olennaiset tiedot;
- (c) sen toteaminen, että yritys ei suunnittele toteuttavansa sellaisia strategisia muutoksia, jotka vaikuttaisivat yrityksen riskiprofiiliin seuraavien kolmen vuoden aikana.

2. Valvontaviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta arvioitava pyyntö ja ilmoitettava yritykselle sen hyväksymisestä tai hylkäämisestä sekä hyväksytyistä suhteuttamistoimenpiteistä. Jos valvontaviranomainen hyväksyy suhteuttamistoimenpiteiden käytön tietyin ehdoin, kyseiset ehdot on sisällytettävä hyväksymispäätökseen. Valvontaviranomaisen päätös vastustaa yhden tai useamman, yrityksen esittämässä pyynnössä luetellun suhteuttamistoimenpiteen käyttöä on tehtävä kirjallisesti, ja siinä on esitettävä valvontaviranomaisen päätöksen syyt. Syiden on liityttävä yrityksen riskiprofiiliin.

3. Valvontaviranomainen voi pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu arviointijakso keskeytetään valvontaviranomaisten esitettyä tietopyynnön siihen asti, kunnes asianomaisen yrityksen pyyntöön antama vastaus on otettu vastaan. Valvontaviranomaisen mahdolliset lisäpyynnöt eivät johda arviointijakson keskeyttämiseen.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu määräaika on neljä kuukautta niiden pyyntöjen osalta, jotka valvontaviranomaiset vastaanottavat kuuden kuukauden kuluessa [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän direktiivin soveltamispäivästä].

5. Suhteuttamistoimenpiteiden käyttöä koskevaa hyväksyntää voidaan muuttaa tai se voidaan peruuttaa milloin tahansa, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili on muuttunut. Viranomaisen on ilmoitettava päätöksensä syyt kirjallisesti.

29 e artikla

Suhteuttamistoimenpiteiden käytön seuranta

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että suhteuttamistoimenpiteitä käyttävät vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisilleen vuosittain tiedot käytetyistä suhteuttamistoimenpiteistä osana 35 artiklassa tarkoitettuja valvontatarkoituksiin annettavia tietoja.

2. Sellaiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka soveltavat 29 c artiklan 1 kohdassa tai 29 d artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja suhteuttamistoimenpiteitä viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän direktiivin voimaantulopäivänä], voivat jatkaa tällaisten toimenpiteiden soveltamista soveltamatta 29 b, 29 c ja 29 d artiklassa säädettyjä vaatimuksia enintään neljän tilikauden ajan.”

(14) Korvataan 30 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun talouden valvontaan kuuluu vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen koko liiketoiminnan osalta hallintojärjestelmän, vakavaraisuuden, vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamisen, omaisuuserien ja hyväksyttävän oman varallisuuden tarkastaminen niiden määräysten tai menettelyjen mukaisesti, jotka on kotijäsenvaltiossa annettu tai joita siellä noudatetaan unionin tasolla annettujen säännösten nojalla.”

(15) Lisätään 33 a artikla seuraavasti:

”33 a artikla

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välinen valvontayhteistyö

1. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset harjoittavat merkittävää rajatylittävää toimintaa sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen kanssa sen arvioimiseksi, onko vakuutusyrityksellä selkeä käsitys riskeistä, joita se kohtaa tai saattaa kohdata vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Tämä yhteistyö käsittää vähintään seuraavat seikat:

- a) hallintojärjestelmä, mukaan lukien pääkonttorin johdon kyky ymmärtää rajatylittävien markkinoiden erityispiirteet, riskinhallintavälineet, käytössä oleva sisäinen valvonta ja rajatylittävää liiketoimintaa koskevat säännösten noudattamista koskevat menettelyt;
- c) ulkoistamisjärjestelyt ja jakelukumppanuudet;
- c) liiketoimintastrategia ja korvausvaatimusten käsittely;
- d) kuluttajansuoja.

2. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle hyvissä ajoin rajatylittävään toimintaan liittyvän valvojan tarkastusprosessinsa tuloksista, jos havaitaan mahdollisia ongelmia vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavien säännösten noudattamisessa.

3. Tässä artiklassa ”merkittävällä rajatylittävällä toiminnalla” tarkoitetaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tietyssä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittamaa

vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka ylittää viisi prosenttia yrityksen vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta yrityksen viimeisimmän saatavilla olevan tilinpäätöksen perusteella laskettuna.”

(16) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on vaadittava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä antamaan valvontaviranomaisille valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot ottaen huomioon 27 ja 28 artiklassa säädetyt valvonnan tavoitteet ja 29 artiklassa säädetyt valvonnan yleiset periaatteet.”

(b) lisätään 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Ottaen huomioon 1 ja 2 kohdassa vaaditut tiedot sekä 3 ja 4 kohdassa säädetyt periaatteet jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisille säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin, joka sisältää tiedot yrityksen liiketoiminnasta ja siitä suoriutumisesta, hallintojärjestelmästä, riskiprofiilista, vakavaraisuustarkoituksiin tehtävästä arvostuksesta sekä pääomanhallinnasta raportointikauden aikana.

Säännöllisesti toimitettava valvontaraportti on annettava

(a) joka kolmas vuosi matalan riskiprofiilin yritysten osalta;

(b) vähintään joka kolmas vuosi sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta, jotka eivät ole matalan riskiprofiilin yrityksiä.”;

(c) kumotaan 6, 7 ja 8 kohta;

(d) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jotta voidaan varmistaa valvontaan liittyvän raportoinnin riittävä lähentyminen, komissio antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyriyten rajoitettua valvontaan liittyvää raportointia koskevat kriteerit, joissa otetaan huomioon tämäntyyppisten yritysten riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus.”

(e) korvataan 10 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskeviksi teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa vahvistetaan mallit, joita käytetään 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa tietojen toimittamisessa valvontaviranomaisille, sekä riskiperusteiset kynnysarvot, jotka laukaisevat raportointivaatimusten soveltamisen, tai tietyn tyyppisille yrityksille, kuten vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyriyksille, mahdollisesti myönnettävät vapautukset yksittäisten tietojen raportoinnista ottaen huomioon tietyn tyyppisten yritysten riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus.”

(f) kumotaan 11 kohta;

(g) lisätään 12 kohta seuraavasti:

”12. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = kahden vuoden kuluttua julkaisupäivästä] kertomuksen mahdollisista toimenpiteistä, mukaan lukien lainsäädäntömuutokset, integroidun tiedonkeruun kehittämiseksi, jotta voidaan

- (a) vähentää vakuutusalan ja finanssitoimialan muiden alojen raportointikehysten välisiä päällekkäisyyksiä ja epäjohtonmukaisuuksia; ja
- (b) parantaa tietojen standardointia sekä tehostaa niiden tietojen jakamista ja käyttöä, jotka unionin tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat jo raportoineet minkä tahansa unionin raportointikehysten puitteissa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asettaa etusijalle sellaiset tiedot, jotka koskevat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä ja johdannaisia koskevaa raportointia, mutta sen tarkastelu ei rajoitu vain tällaisiin tietoihin.

Laatiessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kertomusta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee tiivistä yhteistyötä muiden Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan keskuspankin kanssa ja ottaa tarvittaessa mukaan kansalliset toimivaltaiset viranomaiset.”

(17) Lisätään 35 a artikla seuraavasti:

”35 a artikla

Määrällistä valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevat valvontaviranomaisten myöntämät vapautukset ja rajoitukset

1. Jos 35 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettut ennalta määritetyt määräajat ovat yhtä vuotta lyhyempiä, asianomaiset valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia seuraavissa tapauksissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 129 artiklan 4 kohdan soveltamista:

- a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;
- b) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Tämä valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskeva rajoitus myönnetään ainoastaan yrityksille, joiden osuus jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista ei ole yli 20 prosenttia, kun osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin ja osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään.

Päättyessään, voidaanko yrityksiin soveltaa kyseisiä rajoituksia, valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle matalan riskiprofilin yritykset.

2. Valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia tai vapauttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eräkohtaisesta raportoinnista seuraavissa tapauksissa:

- a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;
- b) kyseisten tietojen antaminen ei ole tarpeen yrityksen tuloksellista valvontaa varten;
- c) vapautus ei heikennä unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta; ja
- d) yritys pystyy toimittamaan tiedot pyynnöstä.

Valvontaviranomaiset eivät saa vapauttaa 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä eräkohtaisesta raportoinnista, paitsi jos yritys voi osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että eräkohtainen raportointi on epätarkoituksenmukaista ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden sekä rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan tavoitteen huomioon ottaen.

Eräkohtaista raportointia koskeva vapautus myönnetään vain yrityksille, joiden osuus jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista on enintään 20 prosenttia, kun osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin ja osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään. Määrittäessään yritysten oikeutta näihin rajoituksiin tai vapautuksiin valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle matalan riskiprofiilin yritykset.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrietykset vapautetaan eräkohtaisesta valvontaan liittyvästä säännöllisestä raportoinnista, jos 35 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen ennalta määritettyjen määräajojen ovat yhtä vuotta lyhyempiä, edellyttäen, että ne täyttävät molemmat seuraavista edellytyksistä:

- (a) kaikki vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat jompiakumpia seuraavista:
 - oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrietykset kuuluvat,
 - luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, edellyttäen, että kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle viisi prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvelasta;
- (b) vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrietyksen vakuutusvelvoitteet sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrietyksen jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

4. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa valvontaviranomaisten on osana valvojan tarkastusprosessia arvioitava matalan riskiprofiilin yrityksiksi luokiteltujen yritysten osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden, ja otettava tällöin huomioon vähintään seuraavat seikat:

- (a) yrityksen sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit;

- (b) riskikeskittymien taso;
- (c) yrityksen varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen;
- (d) yrityksen järjestelmät ja rakenteet, joissa se antaa tietoja valvontatarkoituksiin, ja 5 kohdassa tarkoitetut kirjalliset toimintaperiaatteet.

5. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa valvontaviranomaisten on osana valvojan tarkastusprosessia arvioitava sellaisten yritysten osalta, joita ei ole luokiteltu matalan riskiprofiilin yrityksiksi, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden, ja otettava tällöin huomioon vähintään seuraavat seikat:

- (a) yrityksen vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja omaisuuserien määrä;
- (b) yrityksen kattamien korvausten ja etuuksien volatiliteetti;
- (c) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaismäärä, joita varten toimilupa on annettu;
- (d) yrityksen hallintojärjestelmän asianmukaisuus;
- (e) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden taso;
- (f) se, onko yritys vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 1–5 kohdan yhtenäinen ja yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tarkemmin

- (a) tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen markkinaosuuksien määrittämisessä käytettävät menetelmät; ja
- (b) menettely, jota valvontaviranomaisten on käytettävä ilmoittaessaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille kaikista tässä artikkelissa tarkoitetuista rajoituksista tai vapautuksista.”

(18) Lisätään 35 b artikla seuraavasti:

”35 b artikla

Raportoinnin määräajat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai harvemmin 16 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot neljännesvuosittain viimeistään viiden viikon kuluttua kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat 35 artiklan 5 a kohdassa tarkoitetun säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin viimeistään 18 viikon kuluttua yrityksen tilikauden päättymisestä.

4. Komissio voi antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjen määräaikojen muuttamiseksi edellyttäen, että muutos on tarpeen terveydellisten hätätilanteiden, luonnonkatastrofien tai muiden äärimmäisten tapahtumien vuoksi.”

(19) Korvataan 36 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) 42 artiklassa tarkoitettu hallintojärjestelmä, mukaan lukien sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset, sekä IV luvun 2 jaksossa tarkoitettu yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvio;”.

(20) Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

(a) lisätään 1 kohtaan e alakohta seuraavasti:

”e) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa jotakin 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitetuista siirtymätoimenpiteistä ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) yritys ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta siirtymätoimenpidettä;

ii) yritys ei ole toimittanut valvontaviranomaiselle joko alustavaa vaiheistussuunnitelmaa 308 e artiklan toisessa kohdassa säädettyssä määräajassa tai mainitun artiklan kolmannessa kohdassa säädettyä vaadittua vuosikertomusta.”

(b) korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Edellä 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimuksen on oltava oikeassa suhteessa kyseisissä kohdissa tarkoitetusta poikkeamasta tai täyttämättä jäämisestä aiheutuviin olennaisiin riskeihin.”

(21) Muutetaan 41 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Hallintojärjestelmästä on tehtävä säännöllisesti sisäinen arviointi. Tällaiseen sisäiseen arviointiin on sisällyttävä arvio hallinto-, johto- tai valvontaelimen kokoonpanon, toimivuuden ja sisäisen hallinnon asianmukaisuudesta ottaen huomioon yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus.”

(b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset nimittävät eri henkilöt hoitamaan riskinhallintatoiminnon, aktuaaritoiminnon, sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon ja sisäisen tarkastuksen toiminnon keskeisiä tehtäviä ja että jokainen näistä tehtävistä hoidetaan eturistiriitojen välttämiseksi toisistaan riippumattomasti.

Kun yritys on luokiteltu matalan riskiprofiilin yritykseksi, riskinhallintatoimintoa, aktuaaritoimintoa ja sääntöjen noudattamista valvovaa toimintoa koskevista keskeisistä tehtävistä vastaavat henkilöt voivat hoitaa

myös mitä tahansa muuta keskeistä tehtävää kuin sisäisen tarkastuksen toimintoa, mitä tahansa muuta kuin keskeistä tehtävää tai olla hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) mahdollisia eturistiriitoja hallitaan asianmukaisesti;
- b) tehtävien yhdistäminen tai tehtävän yhdistäminen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenyysehtoon ei vaaranna henkilön kykyä hoitaa tehtäviään.”

(c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava kirjalliset toimintaperiaatteet ainakin riskienhallinnasta, sisäisestä valvonnasta, sisäisestä tarkastuksesta, palkitsemisesta ja tarvittaessa ulkoistamisesta. Niiden on varmistettava toimintaperiaatteiden täytäntöönpano.

Kirjallisia toimintaperiaatteita on tarkasteltava uudelleen ainakin vuosittain. Hallinto-, johto- tai valvontaelimen on hyväksyttävä ne ennakolta, ja ne on mukautettava järjestelmää tai kyseistä alaa koskeviin merkittäviin muutoksiin. Matalan riskiprofiilin yritykset voivat tehdä uudelleentarkastelun harvemmin vähintään joka kolmas vuosi, jollei valvontaviranomainen katso kyseisen yrityksen erityisolosuhteiden perusteella, että uudelleentarkastelu on tehtävä useammin.”

(22) Muutetaan 42 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaiselleen, jos joku 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä ei enää täytä 1 kohdan vaatimuksia tai jos hänet on tästä syystä vaihdettu.”

(b) lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos henkilö, joka vastaa yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta tai joka on yrityksessä muissa keskeisissä tehtävissä, ei täytä 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, valvontaviranomaisilla on valtuudet vaatia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä poistamaan kyseinen henkilö asianomaisesta tehtävästä.”

(23) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

(a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) operatiivisten riskien hallinta, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/881* 2 artiklan 1 alakohdassa määritelty kyberturvallisuus;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/881, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, Euroopan unionin kyberturvallisuusvirasto ENISasta ja tietojen ja viestintäteknikan kyberturvallisuussertifiointista sekä asetuksen (EU) N:o 526/2013 kumoamisesta (kyberturvallisuusasetus) (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 15).”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset soveltavat 77 d artiklassa tarkoitettua volatilititeettikorjausta, niiden likviditeettisuunnitelmissa on

otettava huomioon volatiliteettikorjauksen käyttö ja arvioitava, voiko syntyä volatiliteettikorjauksen käytön kanssa ristiriidassa olevia likviditeettiongelmia.”

(b) muutetaan 2 a kohta seuraavasti:

i) muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

– korvataan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) vakuutusteknisen vastuuvélkansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksille, mukaan luettuna 77 c artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun perusmarginaalin laskenta;”

– kumotaan b alakohdan iii alakohta;

– korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) jäljempänä 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta sovellettaessa vakuutusteknisen vastuuvélkansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys sellaisille taloudellisten olosuhteiden muutoksille, jotka vaikuttaisivat 77 d artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun riskikorjattuun marginaaliin.”

ii) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Kun sovelletaan 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, volatiliteettikorjaus on otettava huomioon 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa riskienhallintaa koskevissa kirjallisissa toimintaperiaatteissa.”

(24) Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

(a) lisätään 1 kohdan toiseen alakohtaan d, e ja f alakohta seuraavasti:

”d) makrotaloudellisen tilanteen sekä makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisen kehityksen tarkastelu ja analysointi sekä valvontaviranomaisen perustellusta pyynnöstä makrovakautta koskevat huolenaiheet, jotka voivat vaikuttaa yrityksen erityiseen riskiprofiiliin, hyväksytyihin riskirajoihin, liiketoimintastrategiaan, vakuutustoimintaan tai sijoituspäätöksiin sekä a alakohdassa tarkoitettuun yrityksen yleiseen vakavaraisuuden tarpeeseen;

e) yrityksen sellaisten toimintojen tarkastelu ja analysointi, jotka voivat vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja jotka voivat muuttua järjestelmäriskin aiheuttajiksi;

f) yrityksen yleinen kyky täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa.”

(b) lisätään 1 a ja 1 b kohta seuraavasti:

”1 a. Sovellettaessa 1 kohdan d ja e alakohtaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen on sisällyttävä ainakin seuraavia koskevat muutokset:

a) korkojen ja marginaalien taso;

b) rahoitusmarkkinaindeksien taso;

- c) inflaatio;
- d) sidonnaisuus muihin rahoitusmarkkinoiden toimijoihin;
- e) ilmastonmuutos, pandemiat, muut laajamittaiset tapahtumat ja muut katastrofit, jotka voivat vaikuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

Edellä olevaa 1 kohdan d alakohdtaa sovellettaessa makrovakautta koskeviin huolenaiheisiin on sisällyttävä ainakin mahdolliset epäsuotuisat tulevaisuuden skenaariot ja riskit, jotka liittyvät luottosykliin, talouden laskusuhdanteeseen, sijoitustoiminnan laumakäyttäytymiseen tai liiallisiin toimialatason riskikeskittymiin.

1 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan d alakohdassa edellytetty analyysi on oikeassa suhteessa riskien luonteeseen sekä yritysten toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä, jotka on luokiteltu 29 c artiklan mukaisesti matalan riskiprofiilin yrityksiä, ja yrityksillä, jotka ovat saaneet 29 d artiklan mukaisen valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän, ei ole velvollisuutta tehdä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua analyysia.”

- (c) lisätään 2 b kohta seuraavasti:

”2 b. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun arviointiin on lisäksi sisällytettävä se, miten merkittävästi kyseisen yrityksen riskiprofiili poikkeaa volatiliteettikorjauksen perusoletuksista.”

- (d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu arvio vuosittain ja viipymättä, jos niiden riskiprofiiliin on tullut merkittävä muutos.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vakuutusyritykset voivat suorittaa 1 kohdassa tarkoitettua arvioinnin vähintään joka toinen vuosi ja viipymättä riskiprofiilinsa merkittävän muutoksen jälkeen, jollei valvontaviranomainen yrityksen erityisolosuhteiden perusteella päättä, että arviointi on tehtävä useammin, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) vakuutusyritys on luokiteltu matalan riskiprofiilin yritykseksi;
- b) vakuutusyritys on vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys, joka täyttää kaikki seuraavat kriteerit:
 - i) kaikki vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutussopimusten piiriin, on alle viisi prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvälistä;
 - ii) vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen vakuutusvelvoitteet sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

Vuosittaista arviointia koskeva poikkeus ei estä yritykseltä riskien jatkuvaa määrittämistä, mittaamista, seuraamista, hallitsemista ja raportoimista.”

(e) lisätään 8 kohta seuraavasti:

”8. Jos muille viranomaisille kuin valvontaviranomaisille on annettu makrovakaushallintaa koskeva toimeksianto, jäsenvaltioiden on tämän artiklan 1 kohdan d ja e alakohtaa sovellettaessa varmistettava, että valvontaviranomaiset jakavat 45 artiklassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten laatimien yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioiden makrovakautta koskevien arviointiensa tulokset sellaisten asianomaisten kansallisten viranomaisten kanssa, joilla on makrovakaushallintaa koskeva toimeksianto.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tekevät yhteistyötä sellaisten kansallisten viranomaisten kanssa, joilla on makrovakaushallintaa koskeva toimeksianto, analysoidakseen tuloksia ja tarvittaessa määrittääkseen sellaisia makrovakautta koskevia huolenaiheita, jotka liittyvät siihen, miten yritykset voivat vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset jakavat asianomaisten yritysten kanssa kaikki makrovakautta koskevat huolenaiheet ja arvioinnin kannalta merkitykselliset riskiparametrit.”

(25) Lisätään 45 a artikla seuraavasti:

”45 a artikla

Ilmastonmuutoskenaarioiden analyysi

1. Edellä 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi asianomaisten yritysten on myös arvioitava, altistuuko se olennaisesti ilmastonmuutosriskeille. Yrityksen on osoitettava 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua arviointia ilmastonmuutosriskeille altistumisensa olennaisuus.

2. Jos kyseinen yritys altistuu olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, yrityksen on määritettävä vähintään kaksi pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaariota, joihin kuuluvat seuraavat:

a) pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaario, jossa maapallon lämpötilan nousu jää alle kahteen celsiusasteeseen;

b) pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaario, jossa maapallon lämpötilan nousu on vähintään kaksi celsiusastetta.

3. Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun arvioon on säännöllisin väliajoin sisällyttävä analyysi tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti määritettyjen pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaarioiden vaikutuksista yrityksen liiketoimintaan. Analyysivälien on oltava oikeassa suhteessa yrityksen liiketoimintaan liittyvien ilmastonmuutosriskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen, mutta ne eivät saa olla kolmea vuotta pidempiä.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaarioita on tarkasteltava uudelleen vähintään kolmen vuoden välein ja päivitettävä tarvittaessa.

5. Poiketen siitä, mitä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, matalan riskiprofiilin yrityksiksi luokiteltujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ei tarvitse määrittää

ilmastonmuutosskenaarioita eikä arvioida niiden vaikutuksia yrityksen liiketoimintaan.”

(26) Muutetaan 51 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on tämän artiklan 3 kohdassa vaaditut tiedot ja 35 artiklan 4 kohdassa vahvistetut periaatteet huomioon ottaen vaadittava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä julkistamaan vuosittain kertomus vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan.

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa on oltava kaksi erillistä osaa. Ensimmäisen osan on koostuttava vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitetuista tiedoista ja toisen osan muille markkinaosapuolille osoitetuista tiedoista. Nämä kaksi osaa on julkistettava erikseen tai yhdessä, ja niistä on käytävä selvästi ilmi, että vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus koostuu molemmista osista.”

(b) korvataan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osan on sisällettävä seuraavat tiedot:

- (a) kuvaus yrityksen liiketoiminnasta ja siitä suoriutumisesta; ja
- (b) lyhyt kuvaus yrityksen pääomanhallinnasta ja riskiprofiilista.”

(c) lisätään 1 b ja 1 c kohta seuraavasti:

”1 b. Muille markkinaosapuolille osoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osan on sisällettävä seuraavat tiedot joko täydellisinä tietoina tai viittauksina luonteeltaan ja laajuudeltaan vastaaviin tietoihin, jotka on julkistettu muiden oikeudellisten tai sääntelyvaatimusten mukaisesti:

- a) kuvaus hallintojärjestelmästä;
- b) erilliset kuvaukset varojen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä kriteereistä ja menetelmistä;
- c) pääomanhallinnan ja riskiprofiilin kuvaus, joka sisältää ainakin seuraavat tiedot:
 - i) oman varallisuuden rakenne, määrä ja laatu;
 - ii) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrät;
 - iii) unionin rahoitusjärjestelmien rahoitusvakauden kannalta merkityksellisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta tiedot riskiherkkyydestä;
 - iv) vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan käytetty 304 artiklassa säädetty mahdollisuus;
 - v) tiedot, joiden perusteella voidaan ymmärtää standardikaavan perusoletusten ja yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen

laskennassa käyttämän sisäisen mallin perusoletusten pääasialliset erot;

vi) määrä, jonka verran vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä tai jonka verran vakavaraisuuspääomavaatimus on jäänyt täyttämättä merkittävilta osin raportointikaudella, vaikka poikkeama olisi myöhemmin korjattu, sekä selvitys poikkeaman alkuperästä ja seurauksista ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

1 c. Sovellettaessa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta tämän artiklan 1 b kohdan b alakohdassa ja c alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on sisällyttävä kuvaus vastaavuuskorjauksesta sekä siitä velvoitteiden ja varattujen omaisuuserien salkusta, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, sekä määrällinen arvio siitä, miten vastaavuuskorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan.

Tämän artiklan 1 b kohdan b alakohdassa ja c alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetun kuvauksen on sisällettävä myös maininta siitä, käyttääkö yritys 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, ja jos volatiliteettikorjausta käytetään, yrityksen on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) määrällinen arvio siitä, miten volatiliteettikorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan;
- b) kunkin asianomaisen valuutan tai soveltuvien osien osalta 77 d artiklan mukaisesti laskettu volatiliteettikorjaus ja vastaavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaat estimaatit.”

(d) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 b kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on sisällyttävä analyysi merkittävistä muutoksista edelliseen raportointikauteen verrattuna sekä selvitys merkittävistä eroista suhteessa kyseisten erien arvoon tilinpäätöksissä ja lyhyt kuvaus pääoman siirrettävyydestä.

Tämän artiklan 1 b kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa vakavaraisuuspääomavaatimusta koskeissa tiedoissa on erikseen ilmoitettava VI luvun 4 jakson 2 ja 3 alajakson mukaisesti laskettu määrä sekä 37 artiklan nojalla mahdollisesti määrätty lisäpääomavaatimus tai niiden erityisparametrien vaikutus, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on käytettävä 110 artiklan mukaisesti, ja tiivistelmä kriteereistä, joilla asianomainen valvontaviranomainen on nämä määrännyt.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen julkistamisen yhteydessä on tapauksen mukaan ilmoitettava, että sen lopullisesta määrästä on vielä tehtävä valvontaan liittyvä arviointi.”

(e) lisätään 3–8 kohta seuraavasti:

”3. Vakuutusalan kytkösyrityksiä ei vaadita julkistamaan vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitettua osaa, ja niiden on sisällytettävä muille markkinaosapuolille osoitettuun osaan ainoastaan 56 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vaaditut määrälliset tiedot edellyttäen, että nämä yritykset täyttävät seuraavat edellytykset:

- (a) kaikki vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutusalan kytkösyritys kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, on alle viisi prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvelasta;
- (b) vakuutusalan kytkösyrityksen vakuutusvelvoitteet eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

4. Jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiä ei vaadita julkistamaan vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitettua osaa. Tällaisten yritysten on sisällytettävä mukaan ainoastaan 56 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vaaditut määrälliset tiedot ja muille sidosryhmille osoitettu osa edellyttäen, että nämä yritykset täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) kaikki vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon jälleenvakuutusalan kytkösyritys kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, on alle viisi prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvelasta;
- b) jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutus sopimukset eivät liity pakolliseen vastuuvakuutukseen;
- c) emoyritykselle tai mille tahansa ryhmään kuuluvalla yritykselle annetut voimassa olevat lainat, mukaan lukien konsernitilijärjestelyt, eivät ylitä 20:tä prosenttia jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen kokonaisvaroista;
- d) vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärästä aiheutuva enimmäistappio voidaan arvioida deterministisesti käyttämättä stokastisia menetelmiä.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jälleenvakuutusyritykset voivat jättää julkistamatta vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitetun osan.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 b kohdassa säädetään, matalan riskiprofilin yrityksiksi luokitellut vakuutusyritykset voivat päättää julkistaa muille markkinaosapuolille osoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osassa ainoastaan 56 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vaaditut määrälliset tiedot edellyttäen, että ne julkistavat kolmen vuoden välein täydellisen kertomuksen, joka sisältää kaikki tässä artiklassa vaaditut tiedot.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat tässä artiklassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai harvemmin 18 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä.

8. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on osana tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta ilmoitettava vaikutukset, joita aiheutuu siitä, että 77 artiklan mukaisessa vakuutusteknisen vastuuvelan määrittämisessä käytetään asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän sijasta 77 e artiklan

1 kohdan aa alakohdassa tarkoitettua asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää, joka on määritetty ekstrapolointia koskevaa siirtymätoimenpidettä soveltamatta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, julkistamisvaatimusta ei kuitenkaan sovelleta valuuttaan, johon sovelletaan jotakin seuraavista:

i) kyseisen valuutan määraisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään viisi prosenttia;

ii) kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden maturiteetteihin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ekstrapoloidaan suhteessa kaikkiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyviin tulevaisuuden kassavirtoihin, on enintään kymmenen prosenttia.”

(27) Lisätään 51 a artikla seuraavasti:

”51 a artikla

Tilintarkastusvaatimukset

1. Muiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kuin matalan riskiprofilin yritysten ja vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrietysten osalta on tarkastettava tase, joka julkistetaan osana vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta tai osana yhdistettyä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta.

2. Jäsenvaltiot voivat laajentaa 1 kohdassa säädetyn velvoitteen koskemaan vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrietyksiä.

3. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on suoritettava tilintarkastus sovellettavien kansainvälisten standardien mukaisesti, jollei tässä direktiivissä tai sen nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvisteta muita periaatteita ja vaatimuksia taseen minkä tahansa erän arvioimiseksi. Lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen on tätä tehtävää hoitaessaan noudatettava 72 artiklassa säädettyjä tilintarkastajien velvollisuuksia.

4. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava valvontaviranomaiselle yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen kanssa lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön laatima erillinen kertomus, joka sisältää kuvauksen tilintarkastuksen luonteesta ja tuloksista.”

(28) Muutetaan 52 artikla seuraavasti:

(a) lisätään 1 kohtaan e ja f alakohta seuraavasti:

”e) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrä jaettuna matalan riskiprofilin yritysten ja muiden yksinkertaistamista tai muita suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien yritysten määrällä sekä tieto kunkin yrityksen käyttämistä suhteuttamistoimenpiteistä;

f) ryhmien määrä jaettuna matalan riskiprofiilin ryhmillä ja muiden yksinkertaistamista tai muita suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien ryhmien määrällä sekä tieto kunkin ryhmän käyttämistä suhteuttamistoimenpiteistä.”

(b) lisätään 2 kohtaan f alakohta seuraavasti:

”f) kunkin jäsenvaltion osalta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien määrä jaettuna matalan riskiprofiilin yritysten ja muiden yksinkertaistamista tai muita suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien yritysten määrällä, sekä tieto kunkin yrityksen käyttämistä yksinkertaistamistoimenpiteistä ja muista suhteuttamistoimenpiteistä.”

(c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ja kertomuksen siitä, missä määrin eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten välillä on tapahtunut valvonnan lähentymistä lisäpääomavaatimusten ja suhteuttamistoimenpiteiden käytössä.”

(29) Korvataan 53 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta 51 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin.”

(30) Korvataan 56 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään tiedot, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on julkistettava. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä 51 artiklan 7 kohdassa säädettyjen määräaikojen muuttamiseksi edellyttäen, että muutos on tarpeen terveydellisten hätätilanteiden, luonnonkatastrofien ja muiden äärimmäisten tapahtumien vuoksi.”

(31) Korvataan 58 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) sijoittautunut tai sääntelyn kohteena unionin ulkopuolella; tai

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon ei sovelleta tämän direktiivin, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY*, direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU mukaista valvontaa.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).”

(32) Korvataan 60 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ilmaisu ”direktiivin 85/611/ETY 1 a artiklan 2 alakohdassa” ilmaisulla ”direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa”.

(33) Korvataan 62 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Jos 57 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden määräämisvalta on omiaan haittaamaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen järkevää ja vakaata hoitoa, jäsenvaltioiden on vaadittava, että määräämistusyhteyden hallussapidon, hankinnan tai lisäämisen kohteena olevan yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomainen toteuttaa aiheelliset toimenpiteet tämän tilanteen lopettamiseksi.”

- (34) Korvataan 63 artiklan toisessa kohdassa ilmaisu ”direktiivin 2004/39/EY” ilmaisulla ”direktiivin 2014/65/EU”.
- (35) Korvataan 72 artiklan 1 kohdassa ilmaisu ”direktiivin 78/660/ETY 51 artiklassa, direktiivin 83/349/ETY 37 artiklassa tai direktiivin 85/611/ETY 31 artiklassa” ilmaisulla ”direktiivin 2013/34/EU 34 tai 35 artiklassa tai direktiivin 2009/65/EY 73 artiklassa”.
- (36) Lisätään 77 artiklaan 6 ja 7 kohta seuraavasti:
- ”6. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimukseen sisältyy rahoitusoptioita ja -takuita, parhaan estimaatin laskennassa käytetyissä menetelmissä on otettava asianmukaisesti huomioon, että kyseisistä sopimuksista johtuvien kassavirtojen nykyarvo voi riippua sekä tulevien tapahtumien ja tulevan kehityksen odotetusta tuloksesta että siitä, miten toteutunut tulos mahdollisesti poikkeaa odotetusta tuloksesta tietyissä skenaarioissa.
7. Sen estämättä, mitä 6 kohdassa säädetään, matalan riskiprofiilin yrityksiksi luokitellut vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää parhaan estimaatin varovaista determinististä arvostusta niiden henkivakuutusvelvoitteiden osalta, joihin liittyy sellaisia optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina.”
- (37) Korvataan 77 a artikla seuraavasti:

”77 a artikla

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapolointi

1. Edellä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä on käytettävä asiaankuuluvista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, ja sen on oltava sopusoinnussa kyseisten tietojen kanssa. Tässä määrittämisessä otetaan huomioon asiaankuuluvat rahoitusvälineet, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitava niiden maturiteettien osalta, jotka ovat ensimmäistä tasoituspistettä pidempiä. Valuutan ensimmäinen tasoituspiste on pisin maturiteetti, jonka osalta kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät;
- b) kyseisen maturiteetin tai pidemmän maturiteetin liikkeessä olevien joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuus kaikista kyseisen valuutan määräisistä liikkeessä olevista joukkovelkakirjalainoista on riittävän suuri.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan on perustuttava termiinikorkoihin, jotka lähestyvät tasaisesti korkokäyrän päätearvoa yhdestä tai useammasta sellaisesta termiinikorosta, joiden maturiteetit ovat pisimmät ja joiden osalta joukkovelkakirjalainojen markkinoiden voidaan havaita olevan syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidussa osassa on otettava huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista niiden maturiteettien osalta, joissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ekstrapoloidaan ja joissa kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

2. Sovellettaessa 1 kohdan toista alakohtaa voidaan parametrin, joilla määritetään, kuinka nopeasti termiinikorot lähestyvät ekstrapolaation korkokäyrän päätearvoa, valita siten, että [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = soveltamispäivän] riskitön

korkokäyrä on riittävän samanlainen kuin kyseisen päivän riskitön korkokäyrä, joka on määritetty [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = soveltamispäivää edeltävänä päivänä] sovellettavien ekstrapolointia koskevien sääntöjen mukaisesti. Näitä ekstrapoloinnin parametreja pienennetään siirtymäkauden aikana lineaarisesti kunkin kalenterivuoden alussa. Ekstrapoloinnin lopullisia parametreja sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2032 alkaen.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetty siirtymämekanismi ei vaikuta rahoitusmarkkinoiden syvyyden, likviditeetin ja läpinäkyvyyden määrittämiseen eikä 1 kohdassa tarkoitettuun ensimmäiseen tasoituspisteeseen.”

(38) Muutetaan 77 d artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritys voi valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän saatuaan soveltaa volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tietyn valuutan volatiliteettikorjausta sovelletaan laskettaessa yrityksen kaikkien kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parasta estimaattia, jos kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskennassa käytetty asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ei sisällä 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta;

b) yritys osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että sillä on käytössä asianmukaiset menettelyt volatiliteettikorjauksen laskemiseksi tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.”

(b) lisätään 1 a ja 1 b kohta seuraavasti:

”1 a. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka ovat soveltaneet volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = vuotta ennen soveltamispäivää], voivat jatkaa volatiliteettikorjauksen soveltamista ilman valvontaviranomaisen ennakkohyväksyntää edellyttäen, että ne noudattavat tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan edellytykset, se voi pyytää valvontaviranomaisilta ennakkohyväksyntää soveltaakseen volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään parhaan estimaatin laskennassa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

1 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet vaatia vakuutus- ja jälleenvakuutusyritystä lopettamaan volatiliteettikorjauksen soveltaminen asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa, jos yritys ei enää täytä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä. Kun yritys täyttää taas tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan edellytykset, se voi pyytää valvontaviranomaisilta ennakkohyväksyntää soveltaakseen volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään parhaan estimaatin laskennassa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

(c) korvataan 2–4 kohta seuraavasti:

”2. Kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus perustuu marginaaliin sen koron, joka voitaisiin saada kyseisen valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista

koostuvasta viitesalkusta, ja kyseisen valuutan asiaankuuluvan riskittömän peruskorkokäyrän korkojen välillä.

Valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvan viitesalkun on oltava edustava niiden kyseisen valuutan määräisten omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat sijoittaneet kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

3. Riskittömien korkojen volatiliteettikorjauksen määrä lasketaan valuutan osalta seuraavalla kaavalla:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

jossa

- a) VA_{cu} on valuutan cu volatiliteettikorjaus;
- b) $CSSR_{cu}$ on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen luottomarginaalin herkkyyssuhde valuutan cu osalta;
- c) RCS_{cu} on valuutan cu riskikorjattu marginaali.

$CSSR_{cu}$ ei voi olla negatiivinen eikä suurempi kuin yksi. Arvo on pienempi kuin yksi, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tietyn valuutan määräisten omaisuuserien herkkyyys luottomarginaalien muutoksille on pienempi kuin tämän yrityksen kyseisen valuutan määräisen vakuutusteknisen vastuuvelan herkkyyys korkojen muutoksille.

RSC_{cu} lasketaan erotuksena 2 kohdassa tarkoitetun marginaalin ja kyseisen marginaalin sen osuuden välillä, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta taikka odottamattomasta luottoriskistä taikka muusta riskistä.

VA_{cu} :ta sovelletaan ainoastaan niihin korkokäyrän asiaankuuluviin riskittömiin korkoihin, joita ei johdeta ekstrapoloimalla 77 a artiklan mukaisesti. Jos asiaankuuluvien riskittömien korkojen ekstrapoloidussa osassa otetaan huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista 77 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, VA_{cu} :ta sovelletaan myös kyseisistä rahoitusvälineistä johdettuihin riskittömiin korkoihin. Asiaankuuluvien korkokäyrän riskittömien korkojen ekstrapolointi perustuu näihin korjattuihin riskittömiin korkoihin.

4. Euron osalta volatiliteettikorjausta korotetaan makrotason volatiliteettikorjauksella. Makrotason volatiliteettikorjaus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

jossa

- a) $VA_{Euro, macro}$ on maan co makrotason volatiliteettikorjaus;
- b) $CSSR_{Euro}$ on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen luottomarginaalin herkkyyssuhde euron osalta;
- c) RCS_{co} on maan co riskikorjattu marginaali;
- d) RCS_{Euro} on euron riskikorjattu marginaali;

e) w_{co} on maan co maakohtainen korjauskerroin.

$CSSR_{Euro}$ on 3 kohdan mukainen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen luottomarginaalin herkkyyssuhde euron osalta.

RCS_{co} lasketaan samalla tavalla kuin 3 kohdan mukainen riskikorjattu marginaali euron osalta, mutta sen perustana käytetään viitesalkkua, joka on edustava niiden omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset sijoittavat kattaakseen kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytyjen euromääräisten tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin.

RSC_{Euro} on 3 kohdan mukainen euron riskikorjattu marginaali.

Edellä e alakohdassa tarkoitettu maakohtainen korjauskerroin lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RCS_{co}^* - 0.6\%}{0.3\%}; 1\right); 0\right)$$

jossa RSC_{co}^* on ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettu maan co riskikorjattu marginaali kerrottuna velkainstrumentteihin tehtyjen sijoitusten prosenttiosuudella suhteessa maassa co toimiluvan saaneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallussa olevien omaisuuserien kokonaismäärään.”

(39) Muutetaan 77 e artikla seuraavasti:

(a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) lisätään aa alakohta seuraavasti:

”aa) 51 artiklan 8 kohdan mukaista tietojen julkistamista varten asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ilman vastaavuus- tai volatilititeettikorjausta ja määritettynä niin, että mainitun artiklan 2 kohdassa säädettyä ekstrapolointia koskevaa siirtymätoimenpidettä ei sovelleta;”

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) kunkin asiaankuuluvan valuutan ja kansallisen vakuutusmarkkinan osalta 77 d artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu riskikorjattu marginaali;”

iii) lisätään d alakohta seuraavasti:

”d) kunkin jäsenvaltion osalta velkainstrumentteihin tehtyjen sijoitusten prosenttiosuus 77 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen maassa toimiluvan saaneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallussa olevien omaisuuserien kokonaismäärästä.”

(b) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen vahvistaa ja julkistaa vähintään kerran vuodessa kunkin valuutan osalta ja kunkin maturiteetin osalta, jos kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden tai joukkovelkakirjalainojen markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät, 77 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kyseisen tai pidemmän maturiteetin joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuuden kaikista kyseisen valuutan määräisistä joukkovelkakirjalainoista.”

- (c) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa vakuutusteknisen vastuuvelan ja oman perusvarallisuuden yhdenmukainen laskenta, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tekniset tiedot ja 77 a artiklan 1 kohdan mukainen ensimmäinen tasoituspiste. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä voidaan käyttää hyödyksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaisemia tietoja.”

- (d) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun on kyse valuutoista, joiden osalta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua riskikorjattua marginaalia ei ole vahvistettu 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään ei saa soveltaa volatiliteettikorjausta parhaan estimaatin laskemiseksi. Kun on kyse jäsenvaltioista, joiden rahayksikkö on euro ja joiden osalta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua riskikorjattua marginaalia ja 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta ei ole vahvistettu 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, volatiliteettikorjaukseen ei saa lisätä makrotason volatiliteettikorjausta.”

- (e) lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettua valuutan ensimmäistä tasoituspistettä ei saa muuttaa sovellettaessa tämän artiklan 2 kohtaa, ellei arvioitaessa niiden joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuutta kaikista kyseisen valuutan määräisistä joukkovelkakirjalainoista, joiden maturiteetti on suurempi tai yhtä suuri kuin tietty maturiteetti, osoiteta, että 77 a artiklan 1 kohdan mukainen ensimmäinen tasoituspiste on eri kuin 86 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettu prosenttiosuus vähintään kahtena peräkkäisenä vuonna.”

- (40) Muutetaan 86 artikla seuraavasti:

- (a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

- i) lisätään aa alakohta seuraavasti:

”aa) 77 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu varovainen deterministinen arvostus sekä edellytykset, joiden täytyessä kyseistä arvostusta voidaan käyttää optioita ja takuita sisältävän vakuutusteknisen vastuuvelan parhaan estimaatin arvostukseen.”

- ii) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) metodiikat, periaatteet ja tekniikat, joita käytetään määrittäessä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua parhaan estimaatin laskennassa käytettävä asiaankuuluva riskitön korkokäyrä, ja erityisesti seuraavat:

i) 77 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ekstrapolointikaava, mukaan lukien parametrit, jotka määrittävät ekstrapoloinnin lähentymisnopeuden;

ii) menetelmä, jolla määritetään 77 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu joukkovelkakirjalainojen markkinoiden syvyys, likviditeetti ja läpinäkyvyys;

iii) prosenttiosuus, jonka alittuessa niiden joukkovelkakirjalainojen osuutta kaikista joukkovelkakirjalainoista, joiden maturiteetti on pidempi tai yhtä pitkä kuin tietty maturiteetti, on pidettävä alhaisena 77 a artiklan 1 kohtaa sovellettaessa;”

iii) korvataan i alakohhta seuraavasti:

”i) menetelmät ja oletukset 77 d artiklassa tarkoitetun volatilititeettikorjauksen laskemiseksi, mukaan lukien seuraavat:

i) kaava kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitetun marginaalin laskemiseksi;

ii) kaava kyseisen artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun luottomarginaalin herkkyyssuhteen laskemiseksi;

iii) kunkin asiaankuuluvan omaisuuseräluokan osalta se prosenttiosuus marginaalista, joka vastaa 77 d artiklan 3 kohdassa tarkoitettua osuutta, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta tai odottamattomasta luottoriskistä taikka muusta riskistä;

iv) 77 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu siirtymämekanismi;”

(b) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Komissio voi antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan kriteerit, joiden mukaisesti omaisuuserät voidaan sisällyttää 77 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun sijoitussalkkuun.”

(c) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jotta voidaan varmistaa 77 artiklan 7 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään ne skenaariot, joita on käytettävä kyseisessä kohdassa tarkoitettussa henkivakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin varovaisessa deterministisessä arvostuksessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 12 kuukautta voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

(41) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Komissio antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin 212 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen rahoitus- ja luottolaitoksiin olevien omistusyhteyksien käsittely oman varallisuuden määrittämisessä, mukaan lukien menetelmät, jotka koskevat luotto- ja rahoituslaitoksiin olevien olennaisten omistusyhteyksien vähentämistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen omasta perusvarallisuudesta.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä täsmennetään vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen

hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistussuhteiden vähennyksistä, valvontaviranomaiset voivat 88 artiklassa tarkoitetun oman perusvarallisuuden määrittämiseksi sallia, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei vähennä luotto- tai rahoituslaitokseen olevan omistusyhteytensä arvoa edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on jossakin tämän alakohdan i tai ii alakohdassa kuvatuista tilanteista:
 - i) luotto- tai rahoituslaitos ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kuuluvat samaan 212 artiklassa määriteltyyn ryhmään, johon sovelletaan ryhmävalvontaa 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti, eikä sidosyrityksenä olevaan luotto- tai rahoituslaitokseen sovelleta 228 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua vähennystä;
 - ii) valvontaviranomaiset vaativat, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset soveltavat teknisiä laskentamenetelmiä direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevan II osan mukaisesti, tai sallivat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten soveltaa näitä teknisiä laskentamenetelmiä, ja luotto- tai rahoituslaitokseen sovelletaan samaa kyseisen direktiivin mukaista lisävalvontaa kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen;
 - b) valvontaviranomaiset ovat vakuuttuneita yhtenäisen johtamisen, riskienhallinnan ja sisäisen valvonnan tasosta tämän alakohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun ryhmävalvonnan soveltamisalaan tai tämän alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun lisävalvonnan soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta;
 - c) asiaan liittyvä luotto- tai rahoituslaitokseen oleva omistusyhteys on luonteeltaan strateginen osakesijoitus, sellaisena kuin se määritellään 111 artiklan 1 kohdan m alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä.”
- (b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 a kohdassa tarkoitettuihin rahoitus- ja luottolaitoksiin oleviin omistusyhteyksiin kuuluvat seuraavat:

- a) omistusyhteydet, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on:
 - i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin ja 26 alakohdassa tarkoitettuihin rahoituslaitoksiin,
 - ii) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin;
- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklassa tarkoitetut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit ja mainitun asetuksen 63 artiklassa tarkoitetut toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä asetuksen (EU) 2019/2033 9 artiklassa tarkoitetut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joita vakuutus- ja

jälleenvakuutusyrityksillä on tämän kohdan a alakohdassa määritellyissä laitoksissa, joihin niillä on omistusyhteys.”

(42) Korvataan 95 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Tätä varten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on tarvittaessa viitattava 97 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun oman varallisuuden eriä koskevaan luetteloon.”

(43) Korvataan 96 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tätä direktiiviä sovellettaessa on sovellettava seuraavaa luokitusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 95 artiklan ja 97 artiklan 1 kohdan soveltamista:

- 1) 91 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluva ylijäämävarallisuus on sijoitettava luokkaan 1;
- 2) direktiivin 2013/36/EU nojalla hyväksytyjen luottolaitosten antamat remurssit ja takuut, joita hoitaa riippumaton omaisuudenhoitaja vakuutusvelkojen hyväksi, on sijoitettava luokkaan 2;
- 3) tulevat lisämaksut, joita laivanvarustajien keskinäiset yhtiöt tai yhdistykset tai niitä vastaavat yhteisöt, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat ainoastaan liitteessä I olevan A osan luokkiin 6, 12 ja 17 kuuluvia riskejä, voivat vaatia jäseniltään maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2.”

(44) Korvataan 106 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Standardiosakepääomavaatimukseen tehty symmetrinen mukautus, jolla katetaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski, ei saa johtaa siihen, että sovelletaan osakepääomavaatimusta, joka on yli 17 prosenttiyksikköä pienempi tai suurempi kuin standardiosakepääomavaatimus.”

(45) Korvataan 109 artikla seuraavasti:

”109 artikla

Standardikaavan yksinkertaistaminen

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää tietyssä alamoduulissa tai riskimoduulissa yksinkertaistettua laskentaa, jos yrityksiin kohdistuvien riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus oikeuttavat siihen ja jos olisi kohtuutonta vaatia kaikkia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä soveltamaan standardoitua laskentaa.

Yksinkertaistetut laskelmat on tätä kohtaa sovellettaessa kalibroitava 101 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys laskee vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja yksittäisen riskimoduulin tai alamoduulin osuus 103 artiklan a alakohdassa tarkoitettu perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on enintään viisi prosenttia, yritys voi käyttää yksinkertaistettua laskentaa kyseisen riskimoduulin tai alamoduulin osalta enintään kolmen vuoden ajan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennasta, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdan ja 102 artiklan 1 kohdan soveltamista.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa kunkin sellaisen riskimoduulin tai alamoduulin, johon sovelletaan 2 kohdan nojalla yksinkertaistettua laskentaa, osakkeiden yhteismäärä suhteessa perusvakavaraisuuspääomavaatimukseen saa olla enintään kymmenen prosenttia.

Riskimoduulin tai alamoduulin osuus ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on se osuus, joka laskettiin viimeksi, kun riskimoduuli tai alamoduuli laskettiin ilman 2 kohdan mukaista yksinkertaistettua laskentaa.”

(46) Muutetaan 111 artiklan 1 kohta seuraavasti:

(a) korvataan l ja m alakohda seuraavasti:

”l) 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä riskimoduuleja ja alamoduuleja sekä 109 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja epäolennaisia riskimoduuleja ja alamoduuleja varten säädettyt yksinkertaistetut laskelmat sekä vaatimukset, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösytykset mukaan luettuina, on täytettävä saadakseen oikeuden käyttää kyseistä yksinkertaistamista 109 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

m) lähestymistapa, jota sovelletaan 13 artiklan 21 alakohdassa määriteltuihin määräämistysyhteyksiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, erityisesti 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua osakeriskialamoduulin laskennassa, ottaen huomioon todennäköinen väheneminen kyseisten määräämistysyhteyksien arvon vaihtelussa johtuen kyseisten sijoitusten strategisesta luonteesta ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vaikutusvallasta kyseisiin sijoituskohteisiin.”

(b) lisätään alakohda seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan h alakohdtaa sovellettaessa niitä menetelmiä ja korjauksia, joilla otetaan huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten rajoitettu mahdollisuus hajauttaa korvamerkittyihin rahastoihin liittyviä riskejä, ei sovelleta sijoitussalkkuihin, jotka eivät ole korvamerkittyjä rahastoja ja jotka on varattu 77 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden vastaavan parhaan estimaatin kattamiseen.”

(47) Korvataan 112 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Saatuaan valvontaviranomaisilta hyväksynnän sisäisen mallin käyttöön ja aina kun ne ilmoittavat 102 artiklan 1 kohdan mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennan tuloksen, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on esitettävä valvontaviranomaisille arvio 2 alajaksossa säädetyn standardikaavan mukaisesti määritetystä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.”

(48) Lisätään 122 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ottavat sisäisessä mallissaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen 77 d artiklan mukaisesti laskettuun volatilitteettikorjaukseen ainoastaan, jos

a) menetelmässä, jolla otetaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutus euron volatilitteettikorjaukseen, ei oteta huomioon volatilitteettikorjauksen mahdollista 77 d artiklan 4 kohdan mukaista makrotason volatilitteettikorjaukseen perustuvaa korottamista;

b) vakavaraisuuspääomavaatimus ei ole pienempi kuin mikään seuraavista:

i) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan kuten vakavaraisuuspääomavaatimus, paitsi että luottomarginaalin muutosten vaikutus volatilitteettikorjaukseen otetaan huomioon niiden menetelmien

mukaisesti, joita vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää 77 e artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisten teknisten tietojen julkaisemisessa;

ii) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan i alakohdan mukaisesti, paitsi että 77 d artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu valuutan edustava salkku määritetään niiden omaisuuserien perusteella, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritys sijoittaa, eikä kaikkien niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten omaisuuserien perusteella, joilla on kyseisen valuutan määräisiä vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteita.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa tietyn valuutan edustavan salkun määrittäminen perustuu yrityksen kyseisen valuutan määräisiin omaisuuseriin, joita käytetään kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseen.”

(49) Muutetaan 132 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 3 kohdan toisessa alakohdassa ilmaisu ”direktiivissä 85/611/ETY” ilmaisulla ”direktiivissä 2009/65/EY”;

(b) lisätään 5, 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ottavat huomioon makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisen kehityksen ja valvontaviranomaisen pyynnöstä makrovakautta koskevat huolenaiheet päättäessään sijoitusstrategiastaan.

6. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on arvioitava, missä määrin niiden sijoitusstrategia voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja mahdollisesti muuttua järjestelmäriskin lähteeksi, ja otettava tällaiset näkökohdat huomioon osana sijoituspäätöksiään.

7. Tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetaan makrotaloudellisella kehityksellä ja makrovakautta koskevilla huolenaiheilla samaa kuin 45 artiklassa.”

(50) Korvataan 133 artiklan 3 kohdassa ilmaisu ”direktiivissä 85/611/ETY” ilmaisulla ”direktiivissä 2009/65/EY”.

(51) Muutetaan 138 artiklan 4 kohta seuraavasti:

(a) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toteamilla poikkeuksellisilla epäsuotuisilla tilanteilla on vaikutuksia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä, valvontaviranomainen voi jatkaa asianomaisten yritysten osalta 3 kohdan toisessa alakohdassa mainittua määräaikaa enintään seitsemällä vuodella ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tekijät, mukaan luettuna vakuutusteknisen vastuuvelan keskimääräinen duraatio.”

(b) korvataan toisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Tätä kohtaa sovellettaessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteaa asianomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä ja tarvittaessa EJRK:aa kuultuaan poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon, sanotun

kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 18 artiklan mukaisia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valtuuksia.”

(52) Korvataan 139 artikla seuraavasti:

”139 artikla

Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaisille välittömästi, kun ne toteavat, että vähimmäispääomavaatimusta ei enää täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa vaatimusta ilmoittaa valvontaviranomaiselle on sovellettava riippumatta siitä, havaitseeko vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys sen, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara, 129 artiklan 4 kohdan mukaisen vähimmäispääomavaatimuksen laskennan yhteydessä vai vähimmäispääomavaatimuksen laskennan yhteydessä kahden sellaisen päivämäärän välisenä aikana, jolloin kyseisestä laskennasta ilmoitetaan valvontaviranomaiselle 129 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Todettuaan, että vähimmäispääomavaatimusta ei ole täytetty tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara, kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava kuukauden kuluessa valvontaviranomaisten hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin realistinen rahoitussuunnitelma, jota noudattaen hyväksyttävä oma perusvarallisuus palautetaan vähintään vähimmäispääomavaatimuksen mukaiselle tasolle tai riskiprofilia pienennetään vähimmäispääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi kolmen kuukauden kuluessa kyseisestä toteamisesta.

3. Jos likvidaatiomenettelyä ei aloiteta kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on harkittava vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen varojen vapaan hallinnan rajoittamista tai kieltämistä. Niiden on ilmoitettava toimenpiteestään vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille. Kyseisten viranomaisten on kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten pyynnöstä toteutettava samat toimenpiteet. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on osoitettava ne varat, joihin toimenpiteet kohdistetaan.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia ohjeita toimista, joita valvontaviranomaisten olisi toteutettava, kun ne havaitsevat 1 kohdassa tarkoitetun vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen tai täyttämättä jäämisen vaaran.”

(53) Lisätään 144 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos toimilupa peruutetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovelletaan edelleen I osaston III luvussa vahvistettuja vakuutusvalvonnan yleisiä sääntöjä ja tavoitteita, kunnes likvidaatiomenettely on aloitettu.”

(54) Lisätään I osastoon luku seuraavasti:

”VII A LUKU

Makrovakaussvälineet

144 a artikla

Likviditeettiriskin hallinta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 44 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten likviditeettiriskin hallinnalla varmistetaan, että näillä yrityksillä on riittävä likviditeetti, jotta ne voivat täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset laativat likviditeettiriskin hallintasuunnitelman, jossa ennustetaan niiden varoihin ja velkoihin liittyvät tulevat ja lähtevät kassavirrat, ja ylläpitävät tätä suunnitelmaa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset kehittävät likviditeettiriski-indikaattoreita mahdollisen likviditeettistressin tunnistamiseksi ja seuraamiseksi sekä siihen puuttumiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisille likviditeettiriskin hallintasuunnitelman osana 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, jotka on luokiteltu 29 c artiklan mukaisesti matalan riskiprofiilin yrityksiksi, ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, jotka ovat saaneet valvontaviranomaiselta 29 d artiklan mukaisen ennakkohyväksynnän, ei velvoiteta laatimaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaa.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai 77 d artiklassa tarkoitettua volatilititeettikorjausta, ne voivat yhdistää tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua likviditeettiriskin hallintasuunnitelman 44 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti vaadittuun suunnitelmaan.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään likviditeettiriskin hallintasuunnitelman sisältöä ja päivitystiheyttä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 12 kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

144 b artikla

Valvontaa koskeva toimivalta likviditeettihaavoittuvuuden korjaamiseksi poikkeuksellisissa oloissa

1. Valvontaviranomaisten on seurattava vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten likviditeettiasemaa osana säännöllistä valvontaa. Jos ne havaitsevat olennaisia likviditeettiriskejä, niiden on ilmoitettava tästä arviosta asianomaiselle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on selostettava, miten se aikoo puuttua näihin likviditeettiriskeihin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on tarvittava toimivalta vaatia yrityksiä vahvistamaan likviditeettiasemaansa tapauksissa, joissa havaitaan likviditeettiriskejä tai -puutteita. Tätä toimivaltaa sovelletaan, jos on riittävästi näyttöä likviditeettiriskiin liittyvien haavoittuvuuksien olemassaolosta ja siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei ole toteuttanut vaikuttavia korjaavia toimenpiteitä.

Valvontaviranomaisen on tarkasteltava uudelleen valvontaviranomaisten tämän kohdan perusteella toteuttamia toimenpiteitä vähintään kerran vuodessa, ja niiden soveltaminen on lopetettava, kun yritys on toteuttanut vaikuttavia korjaavia toimenpiteitä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimivalta keskeyttää väliaikaisesti sellaisten yritysten henkivakuutussopimuksia koskevat vakuutuksenottajien lunastuttamisoikeudet, joihin kohdistuu merkittäviä likviditeettiriskejä, jotka voivat aiheuttaa vakuutuksenottajien suojaamista tai rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan riskin.

Tällaista toimivaltaa on käytettävä ainoastaan poikkeuksellisissa oloissa viimeisenä keinona. Ennen tämän toimivallan käyttöä valvontaviranomaisen on otettava huomioon mahdolliset tahattomat vaikutukset rahoitusmarkkinoihin ja vakuutuksenottajien oikeuksiin, myös rajatylittävissä yhteyksissä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä sovelletaan kolmen kuukauden ajan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpide voidaan uusida, jos sen oikeuttavat syyt ovat edelleen olemassa, ja että toimenpidettä ei enää sovelleta, kun kyseiset syyt eivät enää ole olemassa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eivät suorita voitonjakoa osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille eivätkä maksa lisäetuja tai muita muuttuvia palkkioita ennen kuin valvontaviranomaiset ovat lopettaneet lunastuttamisoikeuksien keskeyttämisen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 144 c artiklan 6 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisille viranomaisille, joilla on makrovakausero- ja valvontaa koskeva toimivaltuus ja jotka eivät ole valvontaviranomaisia, ilmoitetaan asianmukaisesti valvontaviranomaisen aikomuksesta käyttää tässä kohdassa tarkoitettua toimivaltaa ja että ne osallistuvat asianmukaisesti toisessa alakohdassa tarkoitettujen mahdollisten tahattomien vaikutusten arvioimiseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset ilmoittavat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja EJRK:lle aina, kun 3 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa käytetään rahoitusjärjestelmän vakautteen kohdistuvan riskin torjumiseksi.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa voidaan soveltaa kaikkiin kyseisessä jäsenvaltiossa toimiviin yrityksiin, jos 3 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten olojen vaikutukset koko vakuutusmarkkinoihin tai niiden merkittävään osaan.

Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka käyttää tässä kohdassa tarkoitettua toimivaltaa.

Jos nimetty viranomainen on eri kuin valvontaviranomainen, jäsenvaltion on varmistettava asianmukainen koordinaatio ja tietojenvaihto eri viranomaisten välillä. Viranomaisten on erityisesti tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava kaikki

mahdollisesti tarvittavat tiedot, jotta nimetty viranomainen voi hoitaa asianmukaisesti sille tämän kohdan nojalla annetut tehtävät.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu viranomainen ilmoittaa 4 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käytöstä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja, jos toimenpide toteutetaan rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi, EJRK:lle.

Ilmoituksessa on oltava kuvaus sovelletusta toimenpiteestä ja sen kestosta sekä kuvaus toimivallan käytön syistä ja riskeistä, mukaan lukien syyt, joiden vuoksi toimenpidettä pidettiin vaikuttavana ja oikeasuhteisena suhteessa sen vakuutuksenottajiin kohdistuviin kielteisiin vaikutuksiin.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii EJRK:ta kuultuaan ohjeet, joissa

a) annetaan lisäohjeita toimenpiteistä, joilla puututaan likviditeettiriskin hallinnassa esiintyviin puutteisiin, sekä sen toimivallan muodosta, aktivoinnista ja kalibroinnista, jota valvontaviranomaiset voivat käyttää vahvistaakseen yritysten likviditeettiasemaa, kun havaitaan likviditeettiriskejä, joita nämä yritykset eivät korjaa asianmukaisesti;

b) täsmennetään sellaisia poikkeuksellisia olosuhteita, jotka voivat oikeuttaa lunastuttamisoikeuksien väliaikaisen keskeyttämisen;

c) määritetään edellytykset, joilla varmistetaan lunastuttamisoikeuksien väliaikaisen keskeyttämisen yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla unionissa, sekä näkökohdat, jotka on otettava huomioon vakuutuksenottajien tasapuolisen ja riittävän suojelun varmistamiseksi kaikilla kotivaltion ja vastaanottavan valtion lainkäyttöalueilla.

144 c artikla

Valvontatoimenpiteet yritysten taloudellisen aseman säilyttämiseksi poikkeuksellisten markkinoiden laajuisten häiriöiden aikana

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimivalta toteuttaa toimenpiteitä yksittäisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten taloudellisen aseman säilyttämiseksi sellaisten poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden aikana, jotka voivat uhata kyseisen yrityksen taloudellista asemaa tai rahoitusjärjestelmän vakautta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 141 artiklan soveltamista.

2. Valvontaviranomaisilla on oltava poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden aikana toimivalta vaatia niitä yrityksiä, joiden riskiprofiili on erityisen haavoittuva, toteuttamaan vähintään seuraavat toimenpiteet:

a) rajoitetaan osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai keskeytetään se;

b) rajoitetaan osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja tai keskeytetään ne;

c) rajoitetaan osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeytetään ne;

d) rajoitetaan lisäetuja tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeytetään ne.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niille asianomaisille kansallisille elimille ja viranomaisille, joilla on makrovakaushallintaa koskeva toimivaltuus, ilmoitetaan asianmukaisesti kansallisen valvontaviranomaisen aikomuksesta soveltaa tätä artiklaa ja että ne osallistuvat asianmukaisesti tämän kohdan mukaiseen poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden arviointiin.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovellettaessa on otettava asianmukaisesti huomioon 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen oikeasuhteisuutta koskevat kriteerit sekä mahdolliset ennaltaehkäisevästi sovitut riskirajat ja sisäisen pääomasuunnittelun kynnyksarvot.

4. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisessa on otettava huomioon valvontaprosessista saatu näyttö sekä ennakoiva arvio asianomaisten yritysten vakavaraisuudesta ja taloudellisesta asemasta 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua arviota vastaavasti.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan niin kauan kuin toimenpiteen oikeuttavat syyt ovat olemassa. Näitä toimenpiteitä on tarkasteltava uudelleen kolmen kuukauden välein, ja ne on poistettava heti, kun edellytyksiä, joihin toimenpiteet perustuivat, ei enää ole.

6. Tätä artiklaa sovellettaessa 245 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen merkittävät ryhmänsisäiset liiketoimet, mukaan lukien ryhmänsisäinen osingonjako, keskeytetään tai niitä rajoitetaan ainoastaan, jos ne uhkaavat ryhmän tai jonkin ryhmään kuuluvan yrityksen vakavaraisuus- tai likviditeettiasemaa. Sidosyrityksen valvontaviranomaisen on kuultava ryhmävalvojaa ennen kuin se keskeyttää muun ryhmän kanssa toteutettavat liiketoimet tai rajoittaa niitä.

7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii EJRK:aa kuultuaan teknisiä täytäntöönpanostandardeja, joilla täsmennetään poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden olemassaoloon liittyviä seikkoja.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 12 kuukautta voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

(55) Muutetaan 145 artiklan 2 kohta seuraavasti:

(a) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) sellaisen henkilön nimi, jolla on riittävä toimivalta tehdä sitoumuksia kolmansien henkilöiden kanssa ja edustaa vakuutusyritystä;”

(b) kumotaan toinen alakohta.

(56) Korvataan 149 artikla seuraavasti:

”149 artikla

Riskien tai sitoumusten muutokset

1. Kaikkiin muutoksiin, jotka vakuutusyritys aikoo tehdä 147 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin, on sovellettava 147 ja 148 artiklassa säädettyä menettelyä.

2. Jos vakuutusyrityksen palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittama liiketoiminta muuttuu tavalla, joka vaikuttaa olennaisesti yrityksen riskiprofiiliin tai joka vaikuttaa olennaisesti vakuutustoimintaan yhdessä tai useammassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, vakuutusyrityksen on ilmoitettava tästä välittömästi kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava asiasta viipymättä asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille.”

(57) Korvataan 152 a artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaiselle myös, jos se havaitsee rahoitusedellytysten heikentymistä tai muita kehittymässä olevia riskejä, mukaan lukien kuluttajansuojaan liittyvät riskit, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden perusteella harjoittamansa liiketoiminnan vuoksi aiheuttaa ja joilla voi olla rajatylittävä vaikutus. Vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi myös ilmoittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisten kotijäsenvaltioiden valvontaviranomaiselle, jos sillä on kuluttajansuojaan liittyviä vakavia ja perusteltuja huolenaiheita. Valvontaviranomaiset voivat antaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää sen apua, jos kahdenvälistä ratkaisua ei voida saada aikaan.”

(58) Lisätään 152 b artiklaan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Jos vähintään kaksi yhteistoimintafoorumiin kuuluvaa asianomaista viranomaista on eri mieltä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen liittyvän toimen tai toimimatta jättämisen menettelystä tai sisällöstä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti asianomaisten viranomaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen.

6. Jos foorumiin osallistuvat ovat erimielisiä ja jos vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista tai vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen liittyvän toimen tai toimimatta jättämisen sisällöstä on vakavia epäilyjä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi omasta aloitteestaan päättää yrityksen toimitiloissa tehtävien tarkastusten aloittamisesta ja koordinoinnista. Se pyytää kotijäsenvaltion valvontaviranomaista ja yhteistoimintafoorumin muita asianomaisia valvontaviranomaisia osallistumaan näihin yrityksen toimitiloissa tehtäviin tarkastuksiin.”

(59) Korvataan 153 artikla seuraavasti:

”153 artikla

Tietopyyntöjen ajalliset puitteet ja kieli

Vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi vaatia tietoja, joita sillä on oikeus pyytää kyseisen jäsenvaltion alueella toimivan vakuutusyrityksen liiketoiminnasta, joko kyseisen yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta tai suoraan vakuutusyritykseltä. Nämä tiedot on toimitettava kohtuullisessa ajassa vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä tai muulla vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen hyväksymällä kielellä. Jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen pyytää tietoja suoraan

vakuutusyrittäjältä, sen on ilmoitettava tietopyynnöstä kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle.”

(60) Lisätään 159 a artikla seuraavasti:

”159 a artikla

Merkittävään rajatylittävään toimintaan liittyvät lisävaatimukset

1. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki seuraavat 35 artiklan mukaisesti vastaanotetut tiedot vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjistä, jotka harjoittavat merkittävää rajatylittävää toimintaa kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion alueella:

- a) vakavaraisuuspääomavaatimus;
- b) vähimmäispääomavaatimus;
- c) vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden määrä;
- d) vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman perusvarallisuuden määrä.

Tässä artiklassa ”merkittävällä rajatylittävällä toiminnalla” tarkoitetaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoitettavaa vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka ylittää viisi prosenttia yrityksen vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta yrityksen viimeisimpien saatavilla olevien tilinpäätösten perusteella laskettuna.

2. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä ei täytä tai ei todennäköisesti täytä vähimmäispääomavaatimusta seuraavien kolmen kuukauden aikana tai jos vakavaraisuuspääomavaatimusta ei ole täytetty merkittävästi osin ja kotijäsenvaltion valvontaviranomainen ei toteuta asianmukaisia toimenpiteitä tilanteen asianmukaiseksi korjaamiseksi, sen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen, jossa kyseisellä yrityksellä on merkittävää rajatylittävää toimintaa, voi pyytää kotijäsenvaltion valvontaviranomaista suorittamaan tällaisen jälleenvakuutusyrittäjän toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on hyväksyttävä tai hylättävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu pyyntö kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

3. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen suostuu suorittamaan yrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen, se pyytää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan yrityksen toimitiloissa tehtävään yhteiseen tarkastukseen.

Kun yrityksen toimitiloissa tehtävä yhteinen tarkastus on saatu päätökseen, asianomaisten valvontaviranomaisten on päästävä sopimukseen yhteisistä päätelmistä kahden kuukauden kuluessa. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on otettava nämä yhteiset päätelmät huomioon päättäessään asianmukaisista valvontatoimista.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä yrityksen toimitiloissa tehdyn yhteisen tarkastuksen päätelmistä, kumpi tahansa niistä voi kahden kuukauden kuluessa toisessa alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kotijäsenvaltion

valvontaviranomaisen valvontatoimia ja -toimivaltaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämiseen puuttumiseksi taikka vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämiseen tai todennäköiseen täyttämättä jäämiseen puuttumiseksi. Asiaa ei voida saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tässä alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun valvontaviranomaiset ovat päässeet sopimukseen yhteisistä päätelmistä toisen alakohdan mukaisesti.

Jos jokin asianomaisista valvontaviranomaisista on kolmannessa alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on lykättävä yrityksen toimitiloissa tehdyn yhteisen tarkastuksen lopullisten päätelmien hyväksymistä ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja hyväksyttävä päätelmät mukautuen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökseen. Kaikkien asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava nämä päätelmät sitoviksi.

4. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen kieltäytyy tekemästä yrityksen toimitiloissa tehtävää yhteistä tarkastusta, sen on perusteltava kieltäytymisensä pyynnön esittäneelle valvontaviranomaiselle kirjallisesti.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä kieltäytymisen syistä, ne voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti kuukauden kuluessa siitä, kun kotijäsenvaltion valvontaviranomainen on ilmoittanut päätöksestä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.”

(61) Muutetaan 212 artikla seuraavasti:

(a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

- i) korvataan a alakohdassa ilmaisu ”direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa” ilmaisulla ”direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa”;
- ii) korvataan b alakohdassa ilmaisu ”direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa” ilmaisulla ”direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa”;
- iii) muutetaan c alakohta seuraavasti:
 - korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) muodostuu osakasyrityksestä, sen tytäryrityksistä ja yrityksistä, joihin osakasyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, yrityksistä, joita osakasyritys tai sen tytäryritykset johtavat yhdessä yhden tai useamman ryhmään kuulumattoman yrityksen kanssa, sekä yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteyden kautta, ja niiden sidosyrityksistä; tai”;
 - lisätään iii alakohta seuraavasti:

”iii) muodostuu i ja ii alakohdan yhdistelmästä;”
- iv) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) ”vakuutushallintayhtiöllä” emoyritystä, joka ei ole rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksistä joista vähintään yksi on vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys; tytäryritykset ovat pääasiassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, joissa yli 50 prosenttia emoyrityksen omasta pääomasta, konsolidoiduista varoista, tuloista, henkilöstöstä tai muusta valvontaviranomaisen merkityksellisenä pitämästä indikaattorista liittyy sellaisiin tytäryrityksiin, jotka ovat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, vakuutushallintayhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä;”

v) lisätään f a alakohta seuraavasti:

”f a) ”kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöllä” emoyritystä, joka ei ole vakuutushallintayhtiö tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka pääasiallisena liiketoimintana on hankkia ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä;”

(b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Tätä osastoa sovellettaessa valvontaviranomaisten on lisäksi pidettävä emoyrityksenä sellaista yritystä, jolla on kyseisten valvontaviranomaisten näkemyksen mukaan tosiasiallinen määräävä vaikutus toisessa yrityksessä, myös silloin, kun tätä määräysvaltaa käytetään keskitetyn koordinoinnin kautta toisen yrityksen päätöksiin.”

(c) lisätään 3, 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”3. Tätä osastoa sovellettaessa valvontaviranomaisten on lisäksi katsottava, että vähintään kaksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä muodostaa 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun ryhmän, jos valvontaviranomaisten mielestä näitä yrityksiä johdetaan yhtenäisesti.

Jos tällaiseen ryhmään sovelletaan 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaista ryhmävalvontaa, ryhmän on nimettävä yksi näistä yrityksistä emoyritykseksi, joka vastaa tämän osaston säännösten noudattamisesta. Muita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä pidetään tytäryrityksinä.

4. Jos 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritetään ryhmä ja jos kyseisen ryhmän emoyritys tai tytäryritys on myös toisen ryhmän 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu perimmäinen osakasyritys, kyseisen toisen ryhmän katsotaan kuuluvan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritettyyn ryhmään.

Valvontaviranomaiset voivat soveltaa 2 ja 3 kohtaa laajentaakseen 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ryhmää.

5. Määrittäessään vähintään kahden 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun yrityksen välistä suhdetta valvontaviranomaisten on otettava huomioon kaikki seuraavat tekijät:

- (a) luonnollisen henkilön tai yrityksen määräysvalta tai mahdollisuus vaikuttaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen päätöksiin, mukaan lukien taloudelliset päätökset, erityisesti siksi, että niillä on pääomaa tai äänioikeuksia tai edustus hallinto-, johto- tai valvontaelimessä, taikka siksi, että kyseessä on henkilö, joka vastaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tosiasiallisesta toiminnasta tai joka on yrityksessä muissa keskeisissä, oleellisissa tai tärkeissä tehtävissä;
- (b) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vahva riippuvuus toisesta yrityksestä tai oikeushenkilöstä olennaisten rahoitusliiketoimien tai -operaatioiden taikka muiden kuin rahoitusliiketoimien tai -operaatioiden vuoksi;
- (c) näyttö kahden tai useamman yrityksen välisestä talouteen liittyvien päätösten, strategioiden tai prosessien koordinoinnista.

6. Jos ryhmä ei nimeä emoyritystä 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, valvontaviranomaisten on nimettävä emoyritys, joka vastaa tämän osaston säännösten noudattamisesta. Muita tällaiseen ryhmään kuuluvia yrityksiä pidetään tytäryrityksinä.

Valvontaviranomaisten on emoyritystä ensimmäisen alakohdan mukaisesti nimetessään otettava huomioon seuraavat tekijät:

- (a) kunkin yrityksen vakuutusteknisen vastuuvelan määrä;
- (b) kunkin yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo;
- (c) kunkin yrityksen sidosyrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten lukumäärä.

Valvontaviranomaisten on säännöllisesti arvioitava, onko nimeäminen edelleen asianmukainen. Jos näin ei ole, valvontaviranomaisten on nimettävä toinen emoyritys. Kyseinen toinen yritys vastaa tämän osaston säännösten noudattamisesta.”

(62) Muutetaan 213 artikla seuraavasti:

- (a) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmävalvontaa sovelletaan, kun ryhmään kuuluu jokin seuraavista:”

- (b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Sen ryhmän laajuus, johon ryhmävalvontaa sovelletaan tämän artiklan 2 kohdan nojalla, on määritettävä 212 artiklan mukaisesti.”

- (c) lisätään 3 a, 3 b ja 3 c kohta seuraavasti:

”3 a. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on varmistettava, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ryhmän sisäiset järjestelyt ja tehtävien jako ovat asianmukaiset tämän osaston säännösten noudattamiseksi ja niillä voidaan tosiasiallisesti:
 - i) koordinoida vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kaikkia tytäryrityksiä tarvittaessa myös jakamalla tehtäviä asianmukaisesti näiden yritysten kesken;

- ii) estää tai hallita ryhmänsisäisiä ristiriitoja; ja
 - iii) toteuttaa emoyrityksenä toimivan vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön koko ryhmän laajuiset toimintaperiaatteet;
- b) sen ryhmän organisaatorakenne, johon vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, ei haittaa tai muutoin estä ryhmän ja sen tytäryritysten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tosiasiallista valvontaa, ottaen erityisesti huomioon seuraavat:
- i) vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön asema monimuotoisessa ryhmässä;
 - ii) osakkeenomistusrakenne; ja
 - iii) ryhmään kuuluvan vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön asema.

3 b. Jos 3 a kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, ryhmävalvojalla on oltava valtuudet vaatia vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä muuttamaan ryhmänsisäisiä järjestelyjä ja tehtävien jakoa.

Jos 3 a kohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, ryhmävalvojan on sovellettava vakuutushallintayhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön asianmukaisia valvontatoimenpiteitä ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi tai palauttamiseksi tapauksen mukaan. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet vaatia vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä organisoimaan ryhmä siten, että asianomainen valvontaviranomainen voi tosiasiallisesti harjoittaa ryhmävalvontaa. Valvontaviranomaiset saavat käyttää tätä toimivaltaa ainoastaan poikkeuksellisissa oloissa kuultuaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muita asianomaisia valvontaviranomaisia, ja toimivallan käyttäminen on perusteltava ryhmälle asianmukaisesti.

3 c. Tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa sellaisen ryhmän organisaatorakenne, joka koostuu yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteyden kautta, ja niiden sidosyrityksistä, tai joka on määritetty tämän direktiivin 212 artiklan 3 kohdan perusteella, on sellainen, että se haittaa tai estää ryhmää noudattamasta tämän osaston säännöksiä, ryhmään on sovellettava asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, joilla varmistetaan tai palautetaan tapauksen mukaan ryhmävalvonnan jatkuvuus ja eheys sekä tämän osaston säännösten noudattaminen. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimivalta vaatia sellaisen vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön perustamista, jonka kotipaikka on unionissa, tai sellaisen yrityksen perustamista unioniin, jolla on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräävä vaikutus ryhmään kuuluvien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten päätöksiin, mukaan lukien taloudelliset päätökset. Tällöin se vakuutushallintayhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai yritys, joka tosiasiallisesti harjoittaa keskitettyä koordinointia, on vastuussa tämän osaston säännösten noudattamisesta.”

- (d) korvataan 5 kohdassa ilmaisu ”direktiivin 2006/48/EY” ilmaisulla ”direktiivin 2013/36/EU”.

(63) Lisätään 213 a artikla seuraavasti:

”213 a artikla

Suhteuttamistoimenpiteiden käyttö ryhmän tasolla

1. Ryhmävalvojan on luokiteltava 212 artiklassa tarkoitetut ryhmät, joihin sovelletaan 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan nojalla ryhmävalvontaa, matalan riskiprofiilin ryhmiksi tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos ne täyttävät ryhmätasolla kaikki seuraavat kriteerit kahden viimeksi kuluneen tilikauden aikana:

a) jos vähintään yksi ryhmään kuuluva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei ole vahinkovakuutusyritys, kaikkien seuraavien kriteereiden on täytyttävä:

i) yrityksen 105 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu korkoriskialamoduuli on enintään viisi prosenttia 76 artiklassa tarkoitettua ryhmän vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärästä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä;

ii) sijoitusten tuotto, lukuun ottamatta indeksi- ja sijoitussidonnaisia etuuksia sisältäviä vakuutusvelvoitteita varten pidettäviä sijoituksia, on korkeampi kuin keskimääräiset taatut korot;

iii) ryhmän vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä on enintään miljardi euroa;

b) jos vähintään yksi ryhmään kuuluva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei ole henkivakuutusyritys, kaikkien seuraavien perusteiden on täytyttävä:

i) ryhmän kolmen viimeksi kuluneen tilikauden keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

ii) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on enintään 100 miljoonaa euroa;

iii) liitteessä I olevan A osan luokkiin 3–7 sekä 14 ja 15 kuuluvien vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen summa on enintään 30 prosenttia ryhmän vahinkovakuutustoiminnan vuotuisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

c) sellaisten ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten harjoittama liiketoiminta, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin ryhmävalvojan jäsenvaltiossa, on enintään viisi prosenttia ryhmän vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

d) ryhmän muissa jäsenvaltioissa kuin ryhmävalvojan jäsenvaltiossa harjoittama liiketoiminta on enintään viisi prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

e) ryhmän sijoitukset muihin kuin perinteisiin sijoituksiin ovat enintään 20 prosenttia kokonaissijoituksista;

f) ryhmän liiketoimintaan ei sisälly jälleenvakuutustoimintaa, jonka osuus ylittää 50 prosenttia ryhmän koko bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.

2. Edellä olevaa 29 b artiklaa sovelletaan perimmäisenä emoyrityksenä toimivan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tasolla, vakuutushallintayhtiön tasolla tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla soveltuvin osin.

3. Ryhmien, joihin sovelletaan 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaista ryhmävalvontaa alle kahden vuoden ajan, on otettava huomioon ainoastaan viimeinen tilikausi arvioidessaan, täyttävätkö ne tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt kriteerit.

4. Ryhmiä, jotka käyttävät hyväksyttyä osittaista tai kokonaista sisäistä mallia ryhmänsä vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, ei saa luokitella matalan riskiprofiilin ryhmiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

5. Sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten, jotka toimivat perimmäisenä emoyrityksenä, vakuutushallintayhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on 1 kohdassa määriteltyjen perusteiden täyttämistä arvioidessaan otettava huomioon seuraavien kolmen tilikauden liiketoimintasuunnitelmat.

6. Edellä olevaa 29 c, 29 d ja 29 e artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.”

(64) Muutetaan 214 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Ryhmävalvonnan harjoittaminen 213 artiklan mukaisesti ei merkitse sitä, että valvontaviranomaisten olisi valvottava kolmannen maan vakuutusyritystä, kolmannen maan jälleenvakuutusyritystä tai sekavakuutushallintayhtiötä yksittäisenä yrityksenä.”

(b) lisätään 2 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Arvioidessaan, onko yrityksellä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta vähäinen merkitys, ryhmävalvojan on varmistettava, että kaikki seuraavat edellytykset täytyvät:

- i) yritys on kokonaisvarallisuuden ja vakuutusteknisen vastuuvelan osalta pieni verrattuna ryhmän muihin yrityksiin ja koko ryhmään;
- ii) yrityksen sulkeminen ryhmävalvonnan ulkopuolelle ei vaikuttaisi olennaisesti ryhmän vakavaraisuuteen;
- iii) laadulliset ja määrälliset riskit, mukaan lukien ryhmänsisäisistä liiketoimista aiheutuvat riskit, joita yritys aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa koko ryhmälle, eivät ole olennaisia.”

(c) lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos yhden tai useamman yrityksen jättäminen ryhmävalvonnan ulkopuolelle tämän artiklan 2 kohdan nojalla johtaisi tilanteeseen, joka ei aiheuttaisi 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla ryhmävalvonnan soveltamista, ryhmävalvojan on kuultava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisia ja tarvittaessa muita asianomaisia valvontaviranomaisia ennen ulkopuolelle jättämistä koskevan päätöksen tekemistä. Tällainen päätös voidaan tehdä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, ja se on perusteltava asianmukaisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja tarvittaessa muille asianomaisille valvontaviranomaisille. Ryhmävalvojan on säännöllisesti

tehtävä uudelleenarviointi siitä, onko sen päätös edelleen asianmukainen. Jos näin ei enää ole, ryhmävalvojan on ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja tarvittaessa muille asianomaisille valvontaviranomaisille, että se aloittaa ryhmävalvonnan soveltamisen.

Ennen kuin perimmäinen emoyritys jätetään 2 kohdan b alakohdan nojalla ryhmävalvonnan ulkopuolelle, ryhmävalvojan on kuultava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja arvioitava, miten ryhmävalvonnan soveltaminen välissä olevan osakasyrityksen tasolla vaikuttaa ryhmän vakavaraisuusasemaan. Tällainen ulkopuolelle jättäminen ei ole mahdollista, jos se johtaisi ryhmän vakavaraisuusaseman olennaiseen paranemiseen.”

(65) Muutetaan 220 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohdassa ilmaisu ”221–233 artiklassa” ilmaisulla ”221–233 a artiklassa”;

(b) korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on kuitenkin annettava tietyn ryhmän ryhmävalvojana toimiville valvontaviranomaisilleen mahdollisuus päättää muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja itse ryhmää kuultuaan, että kyseiseen ryhmään sovelletaan 233 ja 234 artiklan mukaista menetelmää 2 tai, jos ainoastaan menetelmän 1 soveltaminen ei ole asianmukaista, 233 a ja 234 artiklan mukaista menetelmien 1 ja 2 yhdistelmää.”

(c) lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Valvontaviranomaiset voivat päättää soveltaa menetelmää 2 tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla ainoastaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, vakuutushallintayhtiöihin, rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin ja kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yritysten kohtelua.”

(66) Lisätään 221 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, yksinomaan 228 artiklaa sovellettaessa ja riippumatta siitä, käytetäänkö menetelmää 1 vai menetelmää 2, ”suhteellisella osuudella” tarkoitetaan sitä osuutta merkitystä pääomasta, joka osakasyrityksellä on suoraan tai välillisesti sidosyrityksessä.”

(67) Korvataan 222 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun oman varallisuuden summa ei saa ylittää sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osallistumista ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen.”

(68) Lisätään 226 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksinä pidetään myös kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöitä.”

(69) Korvataan 227 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu ”233 artiklan” ilmaisulla ”233 ja 233 a artiklan”.

(70) Korvataan 228 artikla seuraavasti:

Muiden finanssialojen erityisten sidosyritysten kohtelu

1. Tämän direktiivin 220 artiklan mukaisesti käytetystä menetelmästä riippumatta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on ryhmän vakavaraisuuden laskennassa otettava huomioon seuraavien yritysten osallistuminen ryhmän hyväksyttävään omaan varallisuuteen ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen:

- (a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitetut luottolaitokset tai 2 alakohdassa tarkoitetut sijoituspalveluyritykset;
- (b) direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöt ja kyseisen direktiivin 27 artiklan nojalla toimiluvan saaneet sijoitusyhtiöt edellyttäen, että ne eivät ole nimenneet rahastoyhtiötä mainitun direktiivin mukaisesti;
- (c) direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat;
- (d) muut kuin säännellyt yritykset, jotka harjoittavat yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I tarkoitettua tointa, jos nämä toimet muodostavat merkittävän osan niiden koko toiminnasta;
- (e) direktiivin (EU) 2016/2341 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osallistuminen ryhmän hyväksyttävään omaan varallisuuteen lasketaan kunkin yrityksen oman varallisuuden suhteellisen osuuden summana, ja tämä oma varallisuus lasketaan seuraavasti:

- (a) kunkin tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yrityksen osalta direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- (b) kunkin tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan mukaisesti;
- (c) kunkin tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan ad alakohdan mukaisesti;
- (d) kunkin tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos ne ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja säänneltyjä yrityksiä;
- (e) kunkin tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin (EU) 2016/2341 17 a artiklan mukaisesti laskettu käytettävissä oleva solvenssimarginaali.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa ei oteta huomioon kunkin sidosyrityksen omasta varallisuudesta määrää, joka vastaa sidottuja varauksia ja muita eriä, joiden tappionkattamiskyvyn ryhmävalvoja on määrittänyt alentuneeksi, eikä etuosakkeita, etuoikeudeltaan huonompia jäsenten keskinäisiä rahastoja, etuoikeudeltaan huonompia velkoja ja laskennallisia verosaamisia, jotka ylittävät 3 kohdan mukaisesti lasketut oman varallisuuden vaatimukset, ellei osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys pysty osoittamaan ryhmävalvojaa tyydyttävällä tavalla, että kyseisiä eriä voidaan käyttää ryhmän

vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Määrittäessään vaatimukset ylittävän oman varallisuuden koostumusta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on otettava huomioon, että joidenkin sidosyritysten tietyt vaatimukset voidaan täyttää ainoastaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitetulla ydinpääomalla (CET1) tai ensisijaisella lisäpääomalla (AT1).

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen on laskettava kunkin sidosyrityksen pääomavaatimuksen tai nimellisen pääomavaatimuksen suhteellisen osuuden summana, ja kyseinen pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus lasketaan seuraavasti:

- (a) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osalta seuraavasti:
- (b) kunkin sellaisen sijoituspalveluyrityksen osalta, johon sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2033 mukaisia omien varojen vaatimuksia, mainitun asetuksen 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen, direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa;
- (c) kunkin luottolaitoksen osalta suurempi seuraavista:
 - asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, mainitun asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet mukaan lukien, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen, muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten, mainitun direktiivin 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa;
 - asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjen vaatimusten, mainitun asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet mukaan lukien, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten, asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa säädetyn vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset täytetään ensisijaisella pääomalla (T1);
- (d) kunkin tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2009/65/EY 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- (e) kunkin tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2011/61/EU 9 artiklan mukaisesti;
- (f) kunkin tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta pääomavaatimus, joka sidosyrityksen olisi täytettävä asiaankuuluvien direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos se on mainitun direktiivin 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu säännelty yritys;

- (g) kunkin tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin (EU) 2016/2341 17 b artiklan mukaisesti laskettu vaadittu solvenssimarginaali.

4. Jos useat 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset muodostavat alaryhmän, johon sovelletaan konsolidoitua pääomavaatimusta jonkin 3 kohdassa tarkoitetun direktiivin tai asetuksen mukaisesti, ryhmävalvoja voi sallia, että kyseisten sidosyritysten osallistuminen ryhmän hyväksyttävään omaan varallisuuteen lasketaan suhteellisenä osuutena kyseisen alaryhmän omista varoista sen sijaan, että 2 kohdan a–e alakohtaa sovellettaisiin kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen. Tällöin osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on laskettava myös kyseisten sidosyritysten osallistuminen ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen suhteellisenä osuutena kyseisen alaryhmän pääomavaatimuksesta sen sijaan, että se soveltaisi 3 kohdan a–e alakohtaa kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa alaryhmään sovelletaan 2 ja 3 kohtaa soveltuvien osin.

5. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava valvontaviranomaistensa silloin, kun nämä toimivat tietyn ryhmän ryhmävalvojana, päättää osakasyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vähennetään 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut osakkuudet.”

- (71) Lisätään III osaston II luvun 1 jakson 3 alajaksoon 229 a artikla seuraavasti:

”229 a artikla

Yksinkertaistetut laskelmat

1. Sovellettaessa 230 artiklaa ryhmävalvoja voi muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan sallia, että osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa yksinkertaistettua lähestymistapaa omistusyhteyksiin sidosyrityksissä, jotka eivät ole olennaisia.

Osakasyrityksen on perusteltava asianmukaisesti ryhmävalvojalle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen yhteen tai useampaan sidosyritykseen ottaen huomioon sidosyrityksen tai sidosyritysten riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyritys arvioi vuosittain, onko yksinkertaistetun lähestymistavan käyttö edelleen perusteltua, ja julkistaa ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessaan niiden sidosyritysten luettelon ja koon, joihin tätä yksinkertaistettua lähestymistapaa sovelletaan.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa osakasyrityksenä olevan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on osoitettava ryhmävalvojaa tyydyttävällä tavalla, että yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen yhdessä tai useammassa sidosyrityksessä oleviin omistusyhteyksiin on vakavaraisuuden kannalta riittävä, jotta vältetään kyseisestä yrityksestä tai kyseisistä yrityksistä aiheutuvien riskien aliarvioiminen ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa.

Yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen, jonka kotipaikka on maassa, joka ei ole 227 artiklassa

tarkoitettulla tavalla vastaava tai väliaikaisesti vastaava, ei saa johtaa siihen, että osuus, jolla sidosyritys osallistuu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen, on pienempi kuin kyseisen kolmannen maan vahvistama kyseisen yrityksen pääomavaatimus.

Yksinkertaistettua lähestymistapaa ei sovelleta sidosyrityksenä olevaan kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen, jos osakasyrityksenä olevalla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä ei ole luotettavia tietoja kyseisessä kolmannessa maassa vahvistetusta pääomavaatimuksesta.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa sidosyrityksiä pidetään epäolennaisina, jos kunkin yrityksen kirjanpitoarvo on alle 0,2 prosenttia ryhmän konsolidoidusta tilinpäätöksestä ja kaikkien tällaisten yritysten kirjanpitoarvojen summa on alle 0,5 prosenttia ryhmän konsolidoidusta tilinpäätöksestä.”

(72) Muutetaan 230 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on laskettava konsolidoidusta tilinpäätöksestä.

Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien rahamäärien erotus:

- (a) konsolidoitujen tietojen perusteella laskettava vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus, johon on lisätty 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osallistuminen 228 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti laskettavaan ryhmän hyväksyttävään omaan varallisuuteen;
- (b) konsolidoitujen tietojen perusteella laskettava ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimus, johon on lisätty 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osallistuminen 228 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti laskettavaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen.

Konsolidoituihin tietoihin ei toista alakohtaa sovellettaessa sisällytetä omistusyhteyksiä 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden laskemiseen ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen konsolidoitujen tietojen perusteella sovelletaan I osaston VI luvun 3 jakson 1, 2 ja 3 alajaksoa ja I osaston VI luvun 4 jakson 1, 2 ja 3 alajaksoa. Osakasyrityksen liikkeeseen laskemaa omaan varallisuuteen kuuluvaa erää ei saa pittää 93 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuna eränä, johon ei liity rasituksia, jos kyseisen erän takaisinmaksua ei voida evätä sen haltijalta, kun sidosyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys likvidoidaan.”

(b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) lisätään toiseen alakohtaan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) sidosyrityksenä olevan kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen paikallisten pääomavaatimusten suhteellinen osuus, jonka täyttyessä toimilupa peruutettaisiin;

- d) vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön nimellisen vähimmäispääomavaatimuksen suhteellinen osuus.”
- ii) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:
- ”Tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön nimellinen vähimmäispääomavaatimus on 35 prosenttia yhtiön nimellisestä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta, ja nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan 226 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.”
- iii) kumotaan neljäs alakohta;
- (c) lisätään 3 kohta seuraavasti:
- ”3. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on noudatettava ryhmän konsolidoitua vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimustaan, joka on pienempi seuraavista:
- (a) 45 prosenttia 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun laskelman tuloksesta;
- (b) 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun laskelman tulos.
- Tämä vähimmäisvaatimus on katettava 98 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetyillä ja konsolidoitujen tietojen perusteella lasketulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Konsolidoituihin tietoihin ei tätä tarkoitusta varten sisällytetä omistusyhteyksiä 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä.
- Päätettäessä siitä, voidaanko näillä hyväksyttävillä omilla varoilla kattaa ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus, sovelletaan 221–229 artiklassa säädettyjä periaatteita soveltuvien osin. Myös 139 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvien osin.”
- (73) Korvataan 232 artiklan ensimmäisen alakohdan johdantokappaleessa ilmaisu ”37 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa” ilmaisulla ”37 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa”.
- (74) Muutetaan 233 artikla seuraavasti:
- (a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:
- ”b) 220 artiklan 3 kohdassa ja 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen arvo osakasyrityksenä olevassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä sekä yhteenlaskettu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus 3 kohdan mukaisesti.”
- (b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:
- i) korvataan b alakohta seuraavasti:
- ”b) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen suhteellinen osuus kunkin yksittäisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta.”
- ii) lisätään c alakohta seuraavasti:

”c) osuus, jolla 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset osallistuvat ryhmän hyväksyttävään omaan varallisuuteen, ja tämä osuus lasketaan 228 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti;”

(c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) kunkin yksittäisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellinen osuus.”

ii) lisätään c alakohta seuraavasti:

”c) osuus, jolla 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset osallistuvat vakavaraisuuspääomavaatimukseen, ja tämä osuus lasketaan 228 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti.”

(75) Lisätään 233 a artikla seuraavasti:

”233 a artikla

Menetelmien 1 ja 2 yhdistelmä

1. Osakasyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä koskeva ryhmän vakavaraisuus on seuraavien summien erotus:

a) seuraavien summa:

i) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 1, konsolidoiduista tiedoista laskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus;

ii) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan menetelmää 2, suhteellinen osuus sen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta;

iii) 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten 228 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti laskettava osallistuminen; ja

b) seuraavien summa:

i) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 1, konsolidoitu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti konsolidoitujen tietojen perusteella;

ii) kunkin sellaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan menetelmää 2, suhteellinen osuus sen vakavaraisuuspääomavaatimuksesta;

iii) 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten 228 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti laskettava osallistuminen.

2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohtaa ja 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa omistusosuuksia 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä ei sisällytetä konsolidoituihin tietoihin.

3. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohtaa ja 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa omistussuosuuksia 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä, joihin sovelletaan menetelmää 2, ei sisällytetä konsolidoituihin tietoihin.

Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa yrityksissä, joihin sovelletaan menetelmää 2, olevien omistussuosuuksien arvo, joka ylittää niiden oman vakavaraisuuspääomavaatimuksen, on sisällytettävä konsolidoituihin tietoihin laskettaessa varojen ja velkojen herkkyyttä valuuttakurssien tason tai volatiliiteetin muutoksille (valuuttariski). Näiden omistussuosuuksien arvon ei kuitenkaan katsota olevan herkkä osakkeiden markkinahintojen tason tai volatiliiteetin muutoksille (osakeriski).

4. Edellä olevaa 233 artiklan 4 kohtaa sovelletaan soveltuvien osien tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohtaa ja b alakohdan ii alakohtaa sovellettaessa.
5. Edellä olevaa 231 artiklaa sovelletaan soveltuvien osien, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ja sen sidosyritykset taikka vakuutushallintayhtiön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus ja ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella.
6. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on noudatettava ryhmän konsolidoitua vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimustaan, joka on pienempi seuraavista:
- a) 45 prosenttia 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen osallistumisen summasta;
 - b) 230 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen laskelman tulos.

Ryhmän vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus on katettava 98 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetyillä ja konsolidoitujen tietojen perusteella lasketulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Tässä laskelmassa konsolidoituihin tietoihin ei sisällytetä omistusyhteyksiä 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Päätettäessä siitä, voidaanko tällä hyväksyttävällä omalla varallisuudella kattaa ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus, sovelletaan 221–229 artiklassa säädettyjä periaatteita soveltuvien osien. Myös 139 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvien osien.

7. Määrittäessään, otetaanko tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti lasketussa määrässä asianmukaisesti huomioon ryhmän riskiprofiili niiden 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 2, asianomaisten valvontaviranomaisten on kiinnitettävä erityistä huomiota ryhmätason erityisriskeihin, jotka ovat vaikeasti kvantifioitavissa ja joita ei sen vuoksi katettaisi riittävästi.

Jos ryhmän riskiprofiili niiden 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 2, poikkeaa merkittävästi 233 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ryhmän yhteenlasketun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, tämän artiklan 1 kohdan

b alakohdan ii alakohdassa laskettuun määrään voidaan soveltaa lisäpääomavaatimusta.

Edellä olevan 37 artiklan 1–5 kohtaa sekä 37 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti annettuja delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan soveltuvin osin.”

(76) Korvataan 234 artikla seuraavasti:

”234 artikla

Delegoidut säädökset, jotka koskevat 220–229 artiklassa tarkoitettuja teknisiä periaatteita ja menetelmiä, 229 a artiklan mukaista yksinkertaistettua lähestymistapaa sekä 230–233 a artiklan soveltamista

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään seuraavat:

- a) 220–229 artiklassa säädetyn tekniset periaatteet ja menetelmät;
- b) 229 a artiklan 1 kohdassa säädetyn yksinkertaistetun lähestymistavan tekniset yksityiskohdat ja kriteerit, joiden perusteella valvontaviranomaiset voivat hyväksyä yksinkertaistetun lähestymistavan käytön;
- c) 230–233 a artiklan soveltaminen, jossa otetaan huomioon tiettyjen oikeudellisten rakenteiden taloudellinen luonne.

Komissio voi antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään kriteerit, joiden perusteella ryhmävalvoja voi hyväksyä 229 a artiklan 2 kohdassa säädetyn yksinkertaistetun lähestymistavan soveltamisen.”

(77) Korvataan 244 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Määrittääkseen merkittävät riskikeskittymät, joista on ilmoitettava, ryhmävalvojan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan asetettava asianmukaiset kynnysarvot, jotka perustuvat vakavaraisuuspääomavaatimuksiin, vakuutustekniseen vastuuvelkaan, hyväksyttävään omaan varallisuuteen, muihin tarkoituksenmukaisiksi katsottuihin määrällisiin tai laadullisiin riskiperusteisiin perusteisiin tai näiden yhdistelmään.”

(78) Muutetaan 245 artikla seuraavasti:

- (a) korvataan 1 kohdassa ilmaisu ”2 ja 3 kohdan” ilmaisulla ”2, 3 ja 3 a kohdan”;
- (b) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Valvontaviranomaiset voivat 13 artiklan 19 alakohdassa tarkoitettujen ryhmänsisäisten liiketoimien lisäksi perustelluissa tapauksissa vaatia tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa ryhmiä ilmoittamaan sellaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista, jotka koskevat myös muita yrityksiä kuin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, vakuutushallintayhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä.”

(79) Muutetaan 246 artikla seuraavasti:

- (a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä I osaston IV luvun 2 jaksossa vahvistettuja vaatimuksia sovelletaan ryhmätasolla soveltuvin osin. Ryhmän hallintojärjestelmän on katettava

osakasyrityksenä olevat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, emoyrityksenä toimivat vakuutushallintayhtiöt tai emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt sekä kaikki sidosyritykset, jotka kuuluvat 212 artiklassa tarkoitettuun ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa. Ryhmän hallintojärjestelmän on katettava myös kaikki ne yritykset, joita osakasyritys tai sen tytäryritykset johtavat yhdessä yhden tai useamman samaan ryhmään kuulumattoman yrityksen kanssa.

Riskienhallintajärjestelmät, sisäiset valvontajärjestelmät ja ilmoitusmenettelyt on pantava johdonmukaisesti täytäntöön kaikissa yrityksissä, jotka 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan nojalla kuuluvat ryhmävalvonnan piiriin, jotta kyseisiä järjestelmiä ja ilmoitusmenettelyjä voidaan valvoa ryhmätasolla, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perimmäisen emoyrityksenä toimivan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön, jonka pääkonttori on unionissa, tai 212 artiklan 3 kohdan nojalla nimetyn osakasyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin on viime kädessä vastuussa siitä, että ryhmä, johon 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa, noudattaa tämän direktiivin nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Kunkin ryhmään kuuluvan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin on edelleen vastuussa siitä, että yritys noudattaa itse kaikkia 40 artiklassa ja 213 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Riskienhallintajärjestelmän on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminta sekä olennainen muu kuin vakuutustoiminta. Sen on katettava myös tästä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, ja niiden keskinäiset yhteydet.

Riskienhallintajärjestelmät, sisäiset valvontajärjestelmät ja ilmoitusmenettelyt on pantava johdonmukaisesti täytäntöön kaikissa yrityksissä, jotka kuuluvat 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan nojalla ryhmävalvonnan piiriin, jotta kyseisiä järjestelmiä ja ilmoitusmenettelyjä voidaan valvoa ryhmätasolla, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista.”

(b) lisätään 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on säännöllisesti seurattava sidosyritystensä, mukaan lukien 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritykset, ja sääntelemättömien yritysten toimintaa. Seurannan on oltava oikeassa suhteessa niiden riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen, joita sidosyritykset aiheuttavat tai voivat aiheuttaa ryhmän tasolla.

Osakasyrityksenä olevalla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä, vakuutushallintayhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on oltava ryhmän tason kirjalliset toimintaperiaatteet, ja sen on varmistettava yhdenmukaisuus kaikkien ryhmään kuuluvien säänneltyjen yritysten kirjallisten toimintaperiaatteiden kanssa. Sen on myös varmistettava, että kaikki ryhmään

kuuluvat säännellyt yritykset noudattavat ryhmän toimintaperiaatteita yhdenmukaisesti.”

- (c) korvataan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

”Ryhmätasolla suoritettavan riski- ja vakavaraisuusarvion on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminta sekä olennainen muu kuin vakuutustoiminta. Sen on katettava myös tästä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, ja niiden keskinäiset yhteydet. Ryhmävalvoja tarkastaa arvion III luvun mukaisesti.”

- (d) lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on vaadittava osakasyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä varmistamaan, että ryhmällä on vankat hallintojärjestelyt, joihin sisältyy selkeä organisaatorakenne, jossa on tarkoin määritellyt, läpinäkyvät ja johdonmukaiset vastuualueet ja tehtävien erottelu ryhmän sisällä. Ryhmän hallintojärjestelmällä on pyrittävä ehkäisemään eturistiriitoja, tai jos tämä ei ole mahdollista, hallitsemaan niitä.

Henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksryhmää, ovat ne henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua emoyritystä tai osakasyritystä.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö nimeää henkilöt, jotka vastaavat muista keskeisistä tehtävistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksryhmässä, johon 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa. Tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu hallinto-, johto- tai valvontaelin vastaa näiden henkilöiden toiminnasta.

Jos henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksryhmää tai vastaavat muista keskeisistä tehtävistä, ovat myös henkilöitä, jotka tosiasiallisesti johtavat yhtä tai useampaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä tai muita sidosyrityksiä tai ovat vastuussa muista keskeisistä tehtävistä jossakin näistä yrityksistä, osakasyrityksen on varmistettava, että ryhmätason tehtävät ja vastuut erotetaan selkeästi kunkin yksittäisen yrityksen tasolla sovellettavista tehtävistä ja vastuista.”

- (80) Lisätään III osastoon II A luku seuraavasti:

”II A LUKU

Ryhmätason makrovakaussäännöt

246 a artikla

Likviditeettiriskin hallinta ryhmätasolla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt laativat likviditeettiriskin hallintasuunnitelman ja ylläpitävät sitä ryhmän tasolla. Edellä olevaa 144 a artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.
2. Poiketen siitä, mitä 144 a artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaiset vakuutus- tai jälleenvakuutustytäryritykset, jotka 213 artiklan 2 kohdan a ja

b alakohdan nojalla kuuluvat ryhmävalvonnan soveltamisalaan, vapautetaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelman laatimisesta ja ylläpitämisestä yritystasolla, jos tämän artiklan 1 kohdan mukainen likviditeettiriskin hallintasuunnitelma kattaa kyseisten tytäryritysten likviditeetin hallinnan ja likviditeettitarpeet.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että jokainen yksittäinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, johon sovelletaan ensimmäisen alakohdan nojalla vapautusta, toimittaa valvontaviranomaiselleen likviditeettiriskin hallintasuunnitelman osat, jotka kattavat koko ryhmän tilanteen ja yrityksen oman tilanteen.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, valvontaviranomaiset voivat vaatia vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelman ja pitämään sitä yllä yritystasolla, jos ne havaitsevat erityisen likviditeettihaavoittuvuuden tai jos ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelma ei sisällä asianmukaisia tietoja, jotka tytäryritykselle toimiluvan myöntänyt valvontaviranomainen vaatii vastaavia yrityksiä toimittamaan niiden likviditeettiaseman seuraamiseksi.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii teknisiä sääntelystandardeja, joissa täsmennetään ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelman sisältö ja päivitystiheys.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 12 kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

246 b artikla

Muut makrovakaussäännöt

Edellä olevaa 144 b ja 144 c artiklaa sovelletaan osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla soveltuvien osin.”

- (81) Korvataan 252 artiklan ensimmäisessä kohdassa ilmaisu ”direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettu luottolaitos tai direktiivissä 2004/39/EY tarkoitettu sijoituspalveluyritys” ilmaisulla ”asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettu luottolaitos tai direktiivissä 2014/65/EU tarkoitettu sijoituspalveluyritys”.

- (82) Lisätään 254 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön on toimitettava ryhmävalvojalle tässä artiklassa tarkoitetut tiedot vuosittain 20 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä ja, jos tässä artiklassa tarkoitettuja tietoja vaaditaan neljännesvuosittain, 11 viikon kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.”

- (83) Muutetaan 256 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt julkistavat vuosittain vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa

koskevan kertomuksen ryhmän tasolla. Tämän kertomuksen on sisällettävä 51 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetut muille markkinaosapuolille osoitetut tiedot ryhmästä. Sovelletaan 51, 53, 54 ja 55 artiklaa soveltuvien osin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö julkistavat tässä artiklassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai harvemmin 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä.”

(b) korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ryhmän kutakin tytäryritystä koskevat erikseen yksilöitävissä olevat tiedot, mukaan lukien vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen molemmat osat, jotka on julkistettava 51, 53, 54 ja 55 artiklan mukaisesti.”

(c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään tiedot, jotka on julkistettava tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa yhdessä yhdistetyssä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa ryhmän tason vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa.”

(d) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa joko yhdistettynä tai ryhmän tasolla annettavaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä ja malleista sekä välineistä, joita on käytettävä tässä artiklassa säädetyn yhdistetyn tai ryhmän tasolla annettavan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen julkistamisessa.”

(84) Lisätään 256 b ja 256 c artikla seuraavasti:

”256 b artikla

Ryhmän säännöllisesti toimitettava valvontaraportti

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt toimittavat valvontaviranomaisille vuosittain ryhmän tason säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin. Sovelletaan 35 artiklan 5 a kohtaa soveltuvien osin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat tässä artiklassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai harvemmin 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä.

2. Osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö voi asianomaisten valvontaviranomaisten suostumuksella toimittaa yhdistetyn säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin, joka sisältää seuraavat tiedot:

a) ryhmätason tiedot, jotka on ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti;

b) tiedot kaikista ryhmään kuuluvista tytäryrityksistä, joiden on oltava yksilöitävissä, on ilmoitettava 35 artiklan 5 a kohdan mukaisesti, eivätkä nämä tiedot saa olla vähäisempiä kuin ne tiedot, jotka vakuutus- ja

jälleenvakuutusyritykset toimittaisivat säännöllisesti toimitettavassa valvontaraportissaan 35 artiklan 5 a kohdan mukaisesti.

Ryhmävalvojan on ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun suostumuksen antamista kuultava valvontaviranomaisten kollegion jäseniä ja otettava asianmukaisesti huomioon sen näkemykset ja varaukset. Asianomaisten kansallisten valvontaviranomaisten kieltäytyminen suostumuksen antamisesta on perusteltava asianmukaisesti. Jos valvontaviranomaisten kollegio hyväksyy 2 kohdan mukaisen yhdistetyn säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin, kunkin yksittäisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen yhdistetty säännöllisesti toimitettava valvontaraportti. Kullakin valvontaviranomaisella on oltava valtuudet valvoa asianomaista tytäryritystä koskevaa yhdistetyn säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin tiettyä osaa. Jos yhdistetty säännöllisesti toimitettava valvontaraportti ei ole kansallisten valvontaviranomaisten mielestä tyydyttävä, hyväksyntä voidaan peruuttaa.

4. Jos 2 kohdassa tarkoitettu kertomus ei sisällä tietoja, joita ryhmään kuuluvalla tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen edellyttää vastaavien yritysten toimittavan, ja jos tietojen poisjättäminen on merkittävää, asianomaisella valvontaviranomaisella on oikeus vaatia kyseistä tytäryritystä toimittamaan tarvittavat lisätiedot.

5. Jos ryhmään kuuluvalla tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen havaitsee 35 artiklan 5 a kohdan täyttämättä jättämisen tai pyytää yhdistettyä säännöllisesti toimitettavaa valvontaraporttia koskevia muutoksia tai selvennyksiä, sen on ilmoitettava asiasta myös valvontaviranomaisten kollegiolle ja ryhmävalvojan on toimitettava sama pyyntö osakasyrityksenä olevalle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, vakuutushallintayhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle.

6. Komissio antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään ilmoitettavat tiedot.

256 c artikla

Tilintarkastusvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ryhmän osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoitu tase, joka julkistetaan osana ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta tai yhdistettyä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta, tarkastetaan.

2. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on toimitettava ryhmän valvontaviranomaiselle yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista asemaa koskevan kertomuksen tai yhdistetyn vakavaraisuutta ja taloudellista asemaa koskevan kertomuksen kanssa erillinen tilintarkastusyhteisön laatima kertomus, joka sisältää tiedot tilintarkastuksen varmuustasosta ja tuloksista.

3. Jos on laadittu yhdistetty vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus, sidosyrityksenä olevalle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle asetettuja tilintarkastusvaatimuksia on noudatettava, ja osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan

sekaholdingyhtiön on toimitettava 51 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettu kertomus kyseisen yrityksen valvontaviranomaiselle.

4. Edellä olevaa 51 a artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.”

(85) Korvataan 257 artikla seuraavasti:

”257 artikla

Vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tosiasiallisesta toiminnasta vastaavien tai yhtiössä muissa keskeisissä tehtävissä olevien henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ne, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, ja tapauksen mukaan henkilöt, jotka vastaavat muista keskeisistä tehtävistä, ovat sopivia ja luotettavia hoitamaan tehtäviään.

Sovelletaan 42 artiklaa soveltuvin osin.”

(86) Muutetaan 258 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Valvontaviranomaisille on annettava kaikki valvontaa koskeva toimivalta toteuttaa vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin liittyviä toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että ryhmät, joihin 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa, täyttävät kaikki tässä osastossa säädetyt vaatimukset. Tähän toimivaltaan kuuluu 34 artiklassa tarkoitettu yleistä valvontaa koskeva toimivalta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän osaston soveltamiseksi annettuja lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä rikkoville vakuutushallintayhtiöille ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöille tai niitä tosiasiallisesti johtavalle henkilölle määrätään seuraamuksia tai toimenpiteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden rikosoikeudellisten säännösten soveltamista. Valvontaviranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä sen varmistamiseksi, että tällaiset seuraamukset tai toimenpiteet ovat vaikuttavia erityisesti silloin, kun vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kotipaikka ei sijaitse samassa jäsenvaltiossa kuin sen keskushallinto tai pääasiallinen toimipaikka.”

(b) lisätään 2 a ja 2 b kohta seuraavasti:

”2 a. Jos ryhmävalvoja on todennut, että 213 artiklan 3 a kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty tai eivät enää täyty, vakuutushallintayhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön on sovellettava asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, joilla varmistetaan tai joissakin tapauksissa palautetaan ryhmävalvonnan jatkuvuus ja eheys sekä varmistetaan tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattaminen. Rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta valvontatoimenpiteissä on erityisesti otettava huomioon vaikutukset koko finanssiryhmittymään ja sen sidosyrityksenä oleviin säänneltyihin yrityksiin.

2 b. Sovellettaessa tämän artiklan 1 ja 2 a kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että niihin valvontatoimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa

vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, sisältyvät ainakin seuraavat:

- a) keskeytetään vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien käyttäminen;
- b) määrätään vakuutushallintayhtiölle, rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tai näiden yhtiöiden hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenille kieltoja, seuraamuksia tai rangaistuksia;
- c) annetaan vakuutushallintayhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle ohjeita tai määräyksiä siirtää osakkeenomistajilleen omistusyhteydet tytäryrityksenä olevissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissään;
- d) nimetään tilapäisesti toinen ryhmään kuuluva vakuutushallintayhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys vastaamaan tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta;
- e) rajoitetaan voitonjakoa tai koronmaksua osakkeenomistajille tai kielletään tällainen voitonjako tai koronmaksu;
- f) vaaditaan vakuutushallintayhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä luopumaan osuuksistaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä tai muissa 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä tai vähentämään niitä;
- g) vaaditaan vakuutushallintayhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä toimittamaan suunnitelma, jonka avulla vaatimusten noudattamiseen palataan viipymättä.

Ryhmävalvojan on ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista, jos kyseiset toimenpiteet vaikuttavat sellaisiin yrityksiin, joilla on kotipaikka useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.”

(87) Muutetaan 262 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on sallittava valvontaviranomaistensa soveltaa muita menetelmiä, joilla varmistetaan sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten asianmukainen valvonta, jotka kuuluvat 212 artiklassa tarkoitettuun ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa. Edellä olevan 247 artiklan mukaisesti määritetyn ryhmävalvojan on päätettävä näistä menetelmistä muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen menetelmien avulla on voitava saavuttaa tässä osastossa määritetyt ryhmävalvonnan tavoitteet. Näihin tavoitteisiin on sisällyttävä seuraavat:

- a) säilytetään vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten pääoman kohdentaminen ja omien varojen koostumus ja estetään olennainen ryhmänsisäinen pääomanmuodostus, jos tällainen ryhmänsisäinen pääomanmuodostus rahoitetaan sellaisten velkainstrumenttien tai muiden

rahoitusvälineiden tuotoista, joita ei katsota emoyrityksen oman varallisuuteen eriksi;

b) arvioidaan ja seurataan riskejä, jotka johtuvat sekä unionissa että sen ulkopuolella toimivista yrityksistä, ja rajoitetaan näiden yritysten ja muiden sääntelemättömien yritysten riskien leviämistä ryhmään kuuluviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sekä alaryhmään, jonka perimmäisenä emoyrityksenä on 215 artiklassa tarkoitettu vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka kotipaikka on unionissa, jos tällainen alaryhmä on olemassa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut menetelmät on perusteltava, dokumentoitava ja ilmoitettava muille asianomaisille valvontaviranomaisille, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja komissiolle asianmukaisesti.”

(b) lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Sovellettaessa tämän artiklan 2 kohtaa asianomaiset valvontaviranomaiset voivat erityisesti soveltaa yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, jotka kuuluvat sellaiseen ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa:

- (a) nimetään yksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, joka on vastuussa tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, jos ryhmään kuuluvilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyritystä unionissa;
- (b) vaaditaan sellaisen vakuutushallintayhtiön, jonka kotipaikka on unionissa, tai sellaisen rahoitusalan sekaholdingyhtiön, jonka kotipaikka on unionissa, perustamista, jos ryhmään kuuluvilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyritystä unionissa, ja sovelletaan tätä osastoa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jotka kuuluvat kyseisen vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön johtamaan ryhmään;
- (c) jos useat ryhmään kuuluvat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset muodostavat alaryhmän, jonka emoyrityksen kotipaikka on unionissa, sen lisäksi, että tätä osastoa sovelletaan tähän alaryhmään, toteutetaan lisätoimenpiteitä tai asetetaan lisävaatimuksia, mukaan lukien tämän alakohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitetut vaatimukset sekä 244 artiklassa tarkoitetun riskikeskittymän ja 245 artiklassa tarkoitettujen ryhmänsisäisten liiketoimien tehostettu valvonta, tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi;
- (d) edellytetään, että unionissa olevan perimmäisen emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenet ovat riippumattomia unionin ulkopuolisesta perimmäisestä emoyrityksestä;
- (e) kielletään, rajoitetaan tai seurataan liiketoimia tai vaaditaan ennakoilmoitus liiketoimista, mukaan lukien osingonjako ja etuoikeudeltaan huonompia velkoja koskevat kuponkimaksut, jos

tällaiset liiketoimet ovat tai voisivat olla uhka ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudelliselle asemalle tai vakavaraisuusasemalle ja jos ne koskevat yhtäältä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiötä, jonka kotipaikka on unionissa, tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jonka kotipaikka on unionissa, ja toisaalta sellaista yritystä, joka kuuluu ryhmään, jonka kotipaikka on unionin ulkopuolella; jos unionissa toimiva ryhmävalvoja ei ole sen jäsenvaltion valvontaviranomainen, jossa sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kotipaikka on, unionissa toimivan ryhmävalvojan on ilmoitettava havainnoistaan kyseisille valvontaviranomaisille, jotta nämä voivat toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet;

- (f) vaaditaan tietoja sellaisten emoyritysten vakavaraisuusasemasta, taloudellisesta asemasta, riskiprofiilista ja riskirajoista, joiden kotipaikka on unionin ulkopuolella, mukaan lukien tarvittaessa kyseisten kolmannen maan emoyritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tai valvontaviranomaisille toimitettavat näitä aiheita koskevat kertomukset.”

(88) Lisätään 265 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että jos yhden tai useamman vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyritys on luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö, vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos tai sääntelemätön yritys, joka harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I tarkoitettua toimintaa siten, että kyseinen toiminta muodostaa merkittävän osan sen kaikesta toiminnasta, kyseisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvonnasta vastaavat valvontaviranomaiset valvovat yleisesti kyseisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten sekä emoyrityksen ja sen sidosyritysten välisiä liiketoimia.”

(89) Muutetaan 301 a artikla seuraavasti:

(a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle [julkaisuutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] neljän vuoden ajaksi 29, 35 b ja 256 b artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.”

(b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17, 29, 31, 35, 35 b, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256 b, 258, 260 ja 308 b artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron.”

(c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevan 17, 29, 31, 35, 35 b, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256 b, 258, 260 tai 308 b artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.”

(90) Korvataan 304 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Henkivakuutusyritykset voivat [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä] alkaen jatkaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lähestymistavan soveltamista ainoastaan sellaisiin varoihin ja velkoihin, joiden osalta valvontaviranomaiset ovat hyväksyneet duraatioon perustuvan osakeriskialamoduulin soveltamisen ennen [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosdirektiivin soveltamispäivää].”

(91) Lisätään 304 a artikla seuraavasti:

”304 a artikla

Kestävyyseriskiä koskevat uudelleentarkastelut

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi EJRK:aa kuultuaan käytettävissä olevien tietojen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852* 20 artiklassa tarkoitetun kestävä rahoituksen foorumin havaintojen ja pankkiviranomaisen asetuksen (EU) N:o 575/2013 501 c artiklan c alakohdassa säädettyyn toimeksiantoon perustuvassa työssään tekemien havaintojen perusteella, olisiko perusteltua soveltaa erityistä vakavaraisuuskohtelua vastuisiin, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin tai sosiaalisiin tavoitteisiin liittyviin omaisuuseriin tai toimintaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi erityisesti, mitä vaikutuksia unionin vakuutuksenottajien suojan ja unionin rahoitusvakautteen voi olla sellaisiin omaisuuseriin ja toimintaan liittyvien vastuiden erityisellä vakavaraisuuskohtelulla, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin ja/tai sosiaalisiin tavoitteisiin tai jotka ovat olennaisesti yhteydessä tällaisten tavoitteiden haittaamiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa havainnoistaan kertomuksen komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023. Kertomuksessa on tarvittaessa tarkasteltava mahdollista vakavaraisuuskohtelua sellaisille vastuille, jotka liittyvät omaisuuseriin ja toimintoihin, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin tai sosiaalisiin tavoitteisiin tai jotka ovat olennaisesti yhteydessä tällaisten tavoitteiden haittaamiseen, ja siihen on liitettävä arvio ehdotettujen muutosten vaikutuksista vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tarkastelee uudelleen vähintään joka kolmas vuosi 105 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin vakioparametrien soveltamisalaa ja kalibrointia luonnonkatastrofiriskin osalta. Näissä uudelleentarkasteluissa vakuutus- ja

lisäeläkeviranomainen ottaa huomioon viimeisimmän saatavilla olevan asiaankuuluvan ilmastotieteellisen näytön sekä riskien merkittävyyden niiden riskien osalta, jotka sellaiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka käyttävät standardikaavaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin laskennassa, ovat vakuuttaneet.

Ensimmäinen ensimmäisen alakohdan mukainen uudelleentarkastelu on saatettava päätökseen viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta].

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteaa ensimmäisen alakohdan mukaisessa uudelleentarkastelussa, että vahinkovakuutuksen liittyvän katastrofiriskialamoduulin soveltamisalan tai kalibroinnin vuoksi luonnonkatastrofeihin liittyvän vakavaraisuuspääomavaatimuksen osan ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin kohdistuvan todellisen luonnonkatastrofiriskin välillä on merkittävä ero, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa komissiolle lausunnon luonnonkatastrofiriskistä.

Komissiolle kolmannen alakohdan mukaisesti toimitettavassa luonnonkatastrofiriskiä koskevassa lausunnossa on tarkasteltava vakavaraisuuspääomavaatimuksen vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin vakioparametrien soveltamisalaa tai kalibrointia havaitun eron korjaamiseksi, ja siihen on liitettävä arvio ehdotettujen muutosten vaikutuksista vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).”

(92) Kumotaan 305 artiklan 2 ja 3 kohta.

(93) Kumotaan 308 a artikla.

(94) Muutetaan 308 b artikla seuraavasti:

(a) kumotaan 5–8 kohta;

(b) korvataan 12 kohta seuraavasti:

”12. Sen estämättä, mitä 100 artiklassa, 101 artiklan 3 kohdassa ja 104 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakioparametrit, joita käytetään laskettaessa markkinariskikeskittymää ja korkomarginaaliriskialamoduuleja standardikaavan mukaisesti, ovat samat suhteessa ennen 1 päivää tammikuuta 2020 syntyneisiin minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta kuin ne vakioparametrit, joita sovellettaisiin tällaisiin jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin.”

(c) lisätään 17 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

”Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusryhmä tai jokin sen tytäryrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 308 c artiklassa tarkoitettua riskittömiä korkoja koskevaa siirtymätoimenpidettä tai 308 d artiklassa tarkoitettua vakuutusteknistä vastuovelkaa koskevaa siirtymätoimenpidettä, osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on julkistettava 308 c artiklan 4 kohdan c alakohdassa ja 308 artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen julkistettavien tietojen lisäksi osana 256 artiklassa tarkoitettua

ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomustaan määrällinen arvio taloudelliseen asemaansa kohdistuvasta vaikutuksesta, joka johtuu siitä olettamasta, että kyseisten siirtymätoimenpiteiden soveltamisesta johtuvaa omaa varallisuutta ei voida tosiasiallisesti käyttää sen osakasyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen, jonka osalta ryhmän vakavaraisuus lasketaan.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmä olennaisesti tukeutuu 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitettuihin siirtymätoimenpiteisiin siten, että se vääristää ryhmän todellista vakavaraisuusasemaa, vaikka ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus täytettäisiin ilman kyseisten siirtymätoimenpiteiden käyttämistä, ryhmävalvojalla on oltava toimivalta toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien mahdollisuus vähentää näiden siirtymätoimenpiteiden käytöstä johtuvan oman varallisuuden määrää, joka voidaan hyväksyä kattamaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta.”

(95) Muutetaan 308 c artikla seuraavasti:

(a) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. [Julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosdirektiivin soveltamispäivän] jälkeen valvontaviranomaiset voivat hyväksyä siirtymäkauden korjauksen soveltamisen asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) tämän direktiivin sääntöjä on sovellettu hyväksyntää hakevaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen hyväksyntää edeltäneiden 18 kuukauden aikana ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun se on 4 artiklan nojalla vapautettu tämän direktiivin soveltamisalasta;

b) hyväksyntää pyytävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on hyväksyntää edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut 39 artiklan nojalla luvan vastaanottaa vakuutuskannan, ja luovuttava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on soveltanut siirtymävaiheen korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista.”

(b) korvataan 4 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) niiden on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa 51 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetuista muille markkinatoimijoille osoitetuista tiedoista koostuvassa osassa kaikki seuraavat tiedot:

i) se, että ne soveltavat siirtymäkauden riskitöntä korkokäyrää;

ii) määrällinen arvio kyseisen siirtymätoimenpiteen soveltamatta jättämisen vaikutuksesta yrityksen taloudelliseen asemaan;

iii) syyt tämän siirtymätoimenpiteen soveltamiseen, jos yritys täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen soveltamatta tätä siirtymätoimenpidettä;

iv) arvio yrityksen riippuvuudesta tästä siirtymätoimenpiteestä ja tarvittaessa kuvaus yrityksen toteuttamista tai suunnittelemissa toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi.”

(96) Muutetaan 308 d artikla seuraavasti:

(a) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. [Julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosdirektiivin soveltamispäivän] jälkeen valvontaviranomaiset voivat hyväksyä vakuutusteknistä vastuuelkaa koskevan siirtymäkauden vähennyksen ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) direktiivin sääntöjä on sovellettu hyväksyntää hakevaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen hyväksyntää edeltäneiden 18 kuukauden aikana ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun se on 4 artiklan nojalla vapautettu tämän direktiivin soveltamisalasta

b) hyväksyntää pyytävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on hyväksyntää edeltäneiden kuuden kuukauden aikana vastaanottanut 39 artiklan nojalla vakuutuskannan, ja luovuttava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on soveltanut siirtymävaiheen mukautusta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista.”

(b) korvataan 5 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) niiden on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa 51 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetuista muille markkinatoimijoille osoitetuista tiedoista koostuvassa osassa kaikki seuraavat tiedot:

i) se, että ne soveltavat vakuutusteknistä vastuuelkaa koskevaa siirtymäkauden vähennystä;

ii) määrällinen arvio kyseisen siirtymäkauden vähennyksen soveltamatta jättämisen vaikutuksesta yrityksen taloudelliseen asemaan;

iii) syyt tämän siirtymätoimenpiteen soveltamiseen, jos yritys täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen soveltamatta tätä siirtymätoimenpidettä;

iv) arvio yrityksen riippuvuudesta tästä siirtymätoimenpiteestä ja tarvittaessa kuvaus yrityksen toteuttamista tai suunnittelemissa toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi.”

(97) Kumotaan 309 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta.

(98) Kumotaan 311 artiklan toinen kohta.

(99) Muutetaan liite III tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 18 kuukauden kuluttua voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 18 kuukauden ja yhden päivän kuluttua voimaantulosta].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja